9 781234 567897

Ročenka Gymnázia bilingválneho v Žiline

2020/2021

Ročenka 2020/2021

GYMNÁZIUM BILINGVÁLNE

Ročenku redigovali
Ivana Horecká
Petra Fábiková
Martin Benikovský

Grafická úprava
Petra Fábiková
Martin Benikovský

Ilustrácie
Kristína Anežka Kaločová
Terézia Veselá

Vydanie
druhé

Náklad
100 ks

ISBN
978-80-973679-4-7

Tlač
Alfa print, s.r.o. Martin

Vytlačené z dodaných predlôh autorov, ktorým vďačíme za trpezlivosť a kreativitu.

Vydalo Gymnázium bilingválne v roku 2021

www.gbza.eu

Copyright © 2021 by Gymnázium bilingválne v Žiline

Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto publikácie sa nesmie reprodukovať ani šíriť v nijakej forme, ani nijakými prostriedkami, či už elektronickými alebo mechanickými, vo forme fotokópií či nahrávok, respektíve prostredníctvom súčasného alebo budúceho informačného systému a podobne bez predchádzajúceho písomného súhlasu vydavateľa.

GYMNÁZIUM BILINGVÁLNE
ESPAÑOL - FRANÇAIS

1999 - 2021

Ročenka
Gymnázia bilingválneho v Žiline
2020/2021

Editoriál

Pár slov o lete a zvyšku roka

Leto praje fyzickému svetu. Všetkým chutiam, farbám, vôňam, pohybu. Je očarujúce, vzrušujúce, požehnané. Máme ho radi. Ale keď je tu ročenka, pomaly končí. Je jeseň.

Keď v auguste píšem editoriál, netuším, čo bude v septembri. Som zarytý fanúšik fyzických kontaktov so svetom. Presvedčená o tom, že na spoznávanie zázračnosti vecí, veľkosti aj malosti ľudí, láskavosti aj neúprosnosti prírody, na fascináciu umením či schopnosťami ľudstva, prosto všetkým, čo sa dá a oddá študovať, je potrebné vyjsť von a poriadne sa pozerať. Že od obrazovky počítača sa ťažko budujú vzťahy s inými ľuďmi a ešte ťažšie zbierajú spoločné zážitky, ktoré nás po celý život majú sprevádzať v spomienkach a občas, priznajme si, aj držať nad vodou.

Preto verím, že po zvyšok roka, keď septembrový svit spolu s poslednými padáčikmi púpav odfúkne októbrový vietor, my budeme stále sedieť v laviciach, stretávať sa v slniečku či relaxovať v hojdacej sieti na dvore školy. (Myslím, že mnohým začalo v poslednej edukačnej sezóne slovo škola znieť netušene sladko.)

Koronová doba jasne ukázala, že naozaj sa vzdelávať je nadmieru dôležité vo svete nepreberného množstva informácií, z ktorých vyselektovať pravdivé je niekedy náročné a človek musí prejsť procesom seriózneho učenia sa, aby presne túto kompetenciu získal. Aby vedel rozlíšiť poctivosť vedeckého prístupu od prázdnoty banálnych vyhrážok, ignorancie a sebectva. Aby dokázal rozlíšiť fakt od „názoru“ a „práva na svoju pravdu.“ Nie pre akademické potešenie či jednotku na vysvedčení, ale preto, aby jeho konanie malo hlavu a pätu a aby doňho, poučený napríklad aj históriou, vedel zakomponovať aj iné ľudské bytosti a zodpovednosť za ne a nepovažoval slová ako tolerancia a solidarita za nadávku.

Je dobré, že sme dokázali poväčšine poctivo pracovať aj v online priestore a nevzdali to, pomáhali si navzájom a „vytrieskali z toho“, čo sa dalo. Tí, ktorým sa podarili mimoškolské aktivity, sa nájdu v ročenke a nech sú inšpiráciou pre ďalšie dni. Jasne, že zoomová fotka nie je to isté ako fotka spred divadla, partnerskej školy či spred sídla OSN, ale radosť z vykonaného diela, našťastie, ostáva.

Mnohí dosiahli úspechy v súťažiach a dokázali, že koncentrovať sa a byť správne motivovaný sa dá aj v „časoch onlinu“. Niektorí sa so svojimi úspechmi podelili s nami na stránkach ročenky. Samozrejme, že nedostatok príležitostí a reálnych stretnutí sa prejavil aj v obsahu tejto výnimočnej edície. Chvála a vďaka preto patrí tiež tým učiteľom a študentom, ktorí tvárou v tvár monitorovej nude zapojili kreatívne bunky a rozhodli sa čas osviežiť tvorivými aktivitkami. Vďaka nim vznikla v ročenke nová sekcia a snáď aj tradícia. Ešteže zmysel pre humor nás neopustil a zábavné výroky sa našli aj tentoraz.

Úvod k editoriálu som mala napísaný už kdesi v apríli. Chytal zľahka morózny tón, podporený panikou z vývoja v spoločnosti, straty zdravého úsudku a elementárnej slušnosti naprieč rôznymi vrstvami našej drahej domoviny. A potom, našťastie, prišli prázdniny a tie mali na konečný text zásadný vplyv. Došlo mi, že netreba vyplakávať, desiť sa, ba dokonca ani v dobrom edukovať (ok, viem, že som sa tomu úplne nevyhla) a že bude prospešnejšie sa tak jednoducho tešiť. Radovať sa z toho, že sme si blízko, že sme sa nestratili jeden druhému za monitormi počítačov ani sami seba v štyroch a viac stenách bytov a že sme dokonca na konci roka zvládli aké také výlety, niekto intenzívnejšie, niekto zmrzku v centre, ale všetko sa ráta :-)

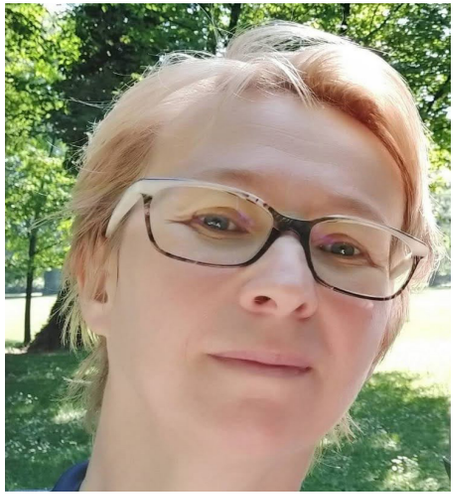

Záver editoriálu nech teda tvorí vďaka za všetko dobré prežité v minulom školskom roku, nádej pre ten nasledujúci a želanie povzbudivého a príjemného čítania Ročenky 2020/2021.

Mgr. Ivana Horecká, redaktorka

Editoriál - 2
Slovo riaditeľa - 5
Rozlúčky - 7
Mnohí vidia len čísla 7
Jedinečný zmysel pre humor a nenápadné vtipy 9
Nová krv starého predmetu 11
Škola osobne - 13
Učitelia, predmety - 15
Mandáty a krúžky osobne - 18
Chválim, chváliš, chválime- 21
Pochvaly riaditeľom školy za prvý polrok 21
Pochvaly triednym učiteľom za prvý polrok 25
Pochvaly riaditeľom školy za druhý polrok 26
Pochvaly triednym učiteľom za druhý polrok 30
Pochvaly riaditeľom školy za celé štúdium 34
Keď sa nám darí - 36
Kto triedi triedy? - 40
I. E 40
I. F 42
I. G 46
II. E 48
II. F 50
II. G 52
III. E 54
III. F 56
III. G 59
IV. E 63
IV. F 65
IV. G 67
V. E 70
V. F 72
V. G 75
Projekty Erasmus+ a virtuálne medzinárodné aktivity 77
A predsa sa točí! - 80
Čo vzíde z veľkých diel? 80
Create and Govern 82
Rozhoduj o Európe 83
Čo na srdci, to pred nás René vymrští v knižnom formáte 84
Služobné pooperačné hlásenie 86
Medzinárodná cena vojvodu z Edinburghu 88
Online konferencia e-AIMUN 91
Kreatívna karanténa v RTV GBZA 92
Lož má krátke nohy, ale zlo dlhé ruky 93
PríDeň 2021 97
Som tu zo slušnosti 99
V.I.C., to sú hodnoty, identita a kultúra 101
Ako sme prekladali Yakariho 103
O Nemkách, Francúzoch a SOČ-ke 106
ZAMUN 21 ONLINE EVENT 109
Zápisky jednej expedície 112
Milé moje prvé zlaté! 117
Tvorivé okno in English - 118
Tvorivý duch en español - 128
Tvorba à la France - 132
Tvorba slovensky - 137

Slovo riaditeľa

Tento rok vo mne rezonuje doteraz

Milé čitateľky, milí čitatelia, školský rok 2020/2021 bol pravdepodobne jeden z najťažších školských rokov, ktorý sme spoločne zažili. Preveril školské technické zázemie a počítačovú vybavenosť rodín našich študentiek a študentov. Zistili sme, aké je online vyučovanie náročné na vnútornú integritu a či máme nastavené denné rituály dobre alebo máme priestor na zmenu a rast. Overili sme si schopnosť byť sami a bez každodenných osobných stretnutí. Virtuálna realita preverila aj vlastnú psychickú odolnosť voči rôznym nástrahám.

Som veľmi rád, že sme sa dostali na koniec tohto roka spoločne a jeden zo záverov, ktorý vo mne rezonuje doteraz, je ten, že sme všetko toto zvládli vďaka vzájomnej spolupráci. Učiteľský zbor, rodičia, žiaci, vedenie školy, učitelia, nepedagogickí zamestnanci - - všetci sme vzájomnou podporou a snahou riešiť neočakávané situácie potvrdili, že ak máme spoločný cieľ, tak zvládneme aj ťažké úlohy. Nech je to posolstvom aj pre ďalšie školské roky.

Život v škole zrazu utíchol a preniesol sa do inej reality, ale aj napriek tomu, viaceré aktivity pokračovali ďalej. Po návrate do prezenčného vyučovania sme dokonca zvládli aj tradičné koncoročné výlety. Všetko to, čo tvorilo súčasť nášho školského života, nájdete v Ročenke. Zas ukazuje, že naše študentky a naši študenti stíhajú okrem štúdia aj rôznorodé aktivity. Nebudem ich prezrádzať vopred, ale mne osobne sa veľmi páči snaha nájsť si počas štúdia ďalšie oblasti pre rozvoj.

Školský rok prináša so sebou aj odchody. Na konci prvého polroka u nás skončil svoju profesionálnu púť Igor Pinzik. Zastupoval Martina Benikovského, ktorý si plnil rodičovské povinnosti. Tradične piataci vykročili dobre pripravení na ďalšie výzvy v študentskom a pracovnom živote. Druhý polrok znamenal ukončenie pracovných aktivít pre Zuzanu Hrabovskú, keď potom, ako u nás v minulosti absolvovala časť stredoškolského vzdelávania, sa k nám vrátila ako kolegyňa. Kolega Adrián Herčko k nám nastúpil v rozbehnutom školskom roku potom, ako sa rozhodla Slávka Melicheríková

venovať pracovne inej oblasti a v čase dištančného vzdelávania, takže sem vhupol in medias res. Výnimočné postavenie má pani profesorka Janka Holešová, ktorá bola na našej škole od začiatku jej fungovania, preto je zároveň aj súčasťou jej pamäte. Učila matematiku a informatiku a jej „učiteľskými rukami“ prešlo veľa generácií našich absolventov. Do zaslúženého seniorského oddychu odišiel aj náš minuloročný záchranca vyučovania matematiky vo francúzštine Claude Willer. Zo španielskych kolegov odišli Francisco Moreno a Pablo Sánchéz. Pablo spolu s kolegom Alexisom zanechal silnú stopu v španielskom divadle ešte spred pandemického obdobia. Všetkým kolegyniam a kolegom želáme veľa zdravia a pohody a plnenie snov v profesionálnom a osobnom živote.

Začítajte sa do textov v Ročenke a spoznajte náš život v školskom roku 2020/2021. Príjemné čítanie želám.

Mgr. Viktor Tanitó

Rozlúčky

Mnohí vidia len čísla

Zvoní na koniec prestávky. Srdce búši a na lavici sa zjaví dlho očakávaná písomka z goniometrie. Všade zavládne ťažké ticho a mozog vie ledva vyplniť kolónku meno a priezvisko.

Je pravda, že nie vždy sme my študenti vedeli prísť na chuť predmetu matematika či informatika. Mnohí v nich vidia len čísla s nezmyselnými vzťahmi a príliš komplikovanými operáciami, ktoré v reálnom živote nikdy nevyužijú. Pre mnohých je pomaly nadpozemsky nemožné sústrediť sa na stovky čísel a matematických operácií, s ktorými sa stretnú len počas jednej 45-minútovej hodiny. A práve aj to je jeden z dôvodov, prečo treba mať na učenie matematiky aj nadpozemsky veľkú trpezlivosť, ktorú naša pani profesorka Holešová teda mala. Aj vďaka nej sa tie nespočetné príklady stali pre nás hračkou a počítali sme ich ľavou zadnou.

Nedá sa však tvrdiť, že to mala pani profesorka s nami vždy také ľahké. Nebudeme si klamať, zo začiatku boli naše výkony na hodinách väčšinu času podpriemerné. A na písomkách ešte horšie (sme si dostatočne vedomí toho, že sa pani profesorka pri ich opravovaní nejeden raz chytala za hlavu). Avšak to nemusel byť ešte dôvod na paniku, keďže aj snaha sa u nej vždy cenila.

Na časy pri tabuli sa nám v mysli tiež zjavujú rôzne spomienky. Po tých náročných dňoch na GBZA, keď človek pomaly zabudol, ako sa volá, bolo rozmýšľanie nad matematikou veľkou výzvou. Keď už sme boli naozaj v koncoch (čo bolo pomerne často), zazneli od katedry podpichovačné hlášky typu: „Piatok piata hodina a bude to za 5,“ a „Nemôžeš škrtať tú nulu, lebo ja ťa vyškrtnem zo zoznamu triedy!“ na ktoré však budeme s humorom spomínať, pretože zostali len v rovine nevinnej výstrahy. Z lavíc sa ozval smiech, z človeka opadlo napätie a hneď sa počítalo ľahšie. Zistili sme, že tie príklady, ktoré sa nám predtým javili ako egyptské hieroglyfy, vlastne celý ten čas dávali perfektný zmysel.

Vaša práca však napriek všetkým prekážam, ktorým ste museli čeliť, prinášala svoje ovocie. Všetci, ktorí našli v matematike či

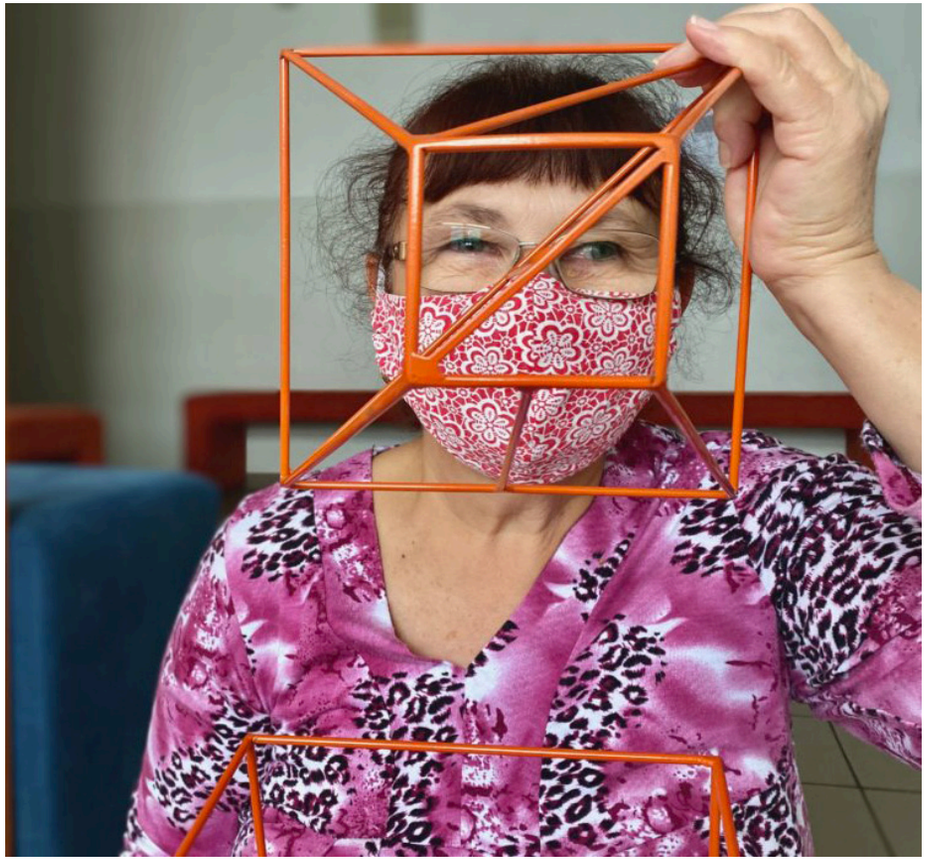

informatike jeden z obľúbených predmetov, si mohli byť istí, že z tejto školy vyjdú s poctivými vedomosťami. Ďakujeme Vám, že ste to s nami nevzdali, ani keď sa na Vás z lavíc dívalo 20 párov unavených očí.

Zvoní na koniec hodiny a počuť šťukanie pier. Papier, o ktorom sme si mysleli, že odovzdáme prázdny, je popísaný dokonca aj zo zadnej strany a správne výsledky sú dvakrát podčiarknuté i zvýrazňovačom. Z triedy vychádzame spokojní a s pocitom, že sú nám známe všetky zákutia vesmíru matematiky.

A na záver Vám želáme ešte dlhé roky v dobrom zdraví a sile, veľa radosti a pekných zážitkov! Nech spomínate na našu školu, roky pôsobenia a na nás žiakov len v dobrom.

Jana Bodóová a Kristína Ondrová, 5.G

Jedinčný zmysel pre humor a nenápadné vitpy

Neviem, či som počas svojho pomerne dlhého študentského života stretla učiteľa podobného Pablovi. Obľúbené slovenské príslovie tichá voda brehy myje naňho sedí ako uliate, i keď možno v trochu inom slova zmysle.

Úprimne si na prvú hodinu s Pablom nepamätám, čo bude pravdepodobne spôsobené tým návalom nadšenia a očakávaní, ktoré vo mne ako v čerstvej tretiačke vyvolávali dve nové veci: predmet zvaný španielska literatúra a neznámy lektor. Na rozdiel od literatúry ani počas nasledujúcich troch rokov nadšenie z nového lektora neupadávalo.

Už od prvého momentu začal búrať niektoré z našich stereotypných mienok o Španieloch. Všetci Španieli sú hluční, chaotickí a extrovertní. Boli sme však presvedčení o opaku. Vždy pokojný, tichý (nepamätám si, že by som ho niekedy počula zakričať, ba čo i len zvýšiť hlas) a hlavne organizovaný a pripravený. Tak sme ho všetci poznali na jeho hodinách a bolo jedno, či sa nám práve snažil vysvetliť, že ak aj máme tú

domácu spravenú, treba ju aj doniesť do školy, alebo že na maturitu je potrebné vedieť naozaj úplne všetko od rozdelenia spoluhlások až po každý jeden rok, v ktorom boli prijaté všetky španielske ústavy. A aj napriek tomu, že často bolo tých análisis de poemas či tratados de paz priveľa už aj na nás, sa vždy snažil byť nápomocný a ústretový a to aj s, podľa jeho vlastných slov, písomkami con un nivel de diversión muy alto a jeho jedinečný zmysel pre humor a nenápadné vtipy nás sprevádzali až do posledného momentu.

Ešte za svojich dávnych čias klasického prezenčného vyučovania som si z Pablových hodín neodniesla len znalosti, ktoré sa nám stoj čo stoj snažil odovzdať, ale aj iné zistenia:

- jeho najpoužívanejším slovom na konci vety je „...no?“ - počas jednej štyridsaťpäťminútovej hodiny toto slovo použil 180-krát (áno, počítali sme to),

- aj keď mnohí odborníci tvrdia, že niektorí králi umreli na prehnanú kopulačnú aktivitu, podľa neho je to veľmi nepravdepodobné,

- že grécki bohovia boli omnoho zábavnejší, pretože sa aspoň navzájom podvádzali, zabíjali a jedli.

Pablo nie je však len profesorom, ale, ako určite väčšina z vás vie, aj režisérom a scenáristom. A keď som sa pri jednom rozhovore s ním dozvedela, že predtým, ako sa stal učiteľom, pracoval aj ako rozhodca jedného z konských športov, uvedomila som si, že je naozaj nenápadnou tichou vodou, ktorá toho dokáže omnoho viac, ako by sme predpokladali. V tom istom rozhovore mi vlastne prezradil aj to, že nevie, ako dlho sa tu na Slovensku zdrží a či sa vôbec v septembri vráti. Nakoniec sa, našťastie, vrátil a strávil s nami naše posledné, miestami náročné, ale nezabudnuteľné tri roky.

A teraz, keď už nadišiel čas na nové výzvy, nám neostáva nič iné, ako mu z celého srdca poďakovať a zapriať mu veľa úspechov v jeho projektoch a v živote.

Dominika Čišecká, 5.E

Nová krv starého predmetu

Tento rok bol vskutku zaujímavý. Nielen tým, že sme v podstate väčšiu jeho časť strávili pred obrazovkami našich počítačov, ale aj preto, lebo sme mali možnosť si na chvíľku „oddýchnuť“ od generála Benikovského, ktorý podal dočasnú demisiu ešte koncom minulého školského roka, keď nás nechal v miernom pomykove a plných otázok typu: „Kto nás dovedie k maturite?“ Jasné, to sme ešte nevedeli, že žiadna nebude.

Prišiel september. Teda, lepšie povedané, vyskočil na nás ako Samara z televízora (pochopia všetci, čo videli Kruh). Nadišiel prvý školský deň, ktorý nám, žiaľ, neponúkol výhľad na tvár nového učiteľa. Prečo? Po prvé kvôli tej opache s názvom rúško a po druhé preto, lebo tvár nášho učiteľa by si každý poľahky zamenil s tou študentskou. Museli sme teda vydržať do prvej hodiny slovenčiny, ktorá na seba nenechala dlho čakať.

Do triedy vchádza učiteľ. No je to skutočne učiteľ? Rozhodne to nie je ten seriózny pán v košeli s motýlikom, na ktorého sme si zvykli. Mladý, vlasy dozadu, v jednej ruke termoska, ktorá sa už čoskoro mala stať bájnou, v druhej kľúče, čierne tričko a možno tam bol aj nejaký úsmev, no ten sme, žiaľ, nemali možnosť vidieť. Vďaka krátkemu rukávu jeho trička sa triedou rozšíril šum tichej vravy, ktorá, ako už máme my študenti vo zvyku, nikdy nie je taká tichá. „Pozrite na tie jeho ruky, on určite cvičí!“ počujem zozadu. „Možno necvičí. Možno sa taký narodil a to má také kopcovité kosti. Poďme sa ho to spýtať!“ (A aj sme sa spýtali...)

Začal nás spovedať: ako sa máme, čo robíme na slovenčine, a tak vo všeobecnosti. Nášmu presvedčivému: „Na strednej sa píšu diktáty? Čože? Slohy? To sme ešte nerobili... A písomky? O tom nevieme, my máme jednotky iba za aktivitu,“ odolal. Nielen to! Zaviedol novú príjemnú tradíciu „slohových piatkov“, keď sa náš činorodý duch mohol utrhnúť z reťaze a preniesť trošku kreatívnej besnoty aj na spolužiakov, ktorých tvorivosť ostala v karanténe.

Čas plynul a po jednej jedinej písomke z románu Kto chytá v žite nás opäť poslali za počítače.

Tak nás teda zavreli v celej našej kráse, znova a zase. Výučba sa presunula na „cintorín“, na ktorom je jedna z najdôležitejších úloh učiteľa vyvolávať duchov: študentov prítomných fotkou a neprítomných na stoličkách za obrazovkami. Toto bola pre nášho „nováčika“ pána Pinzika však rozhodne práca neznáma, nakoľko novou tradíciou sa stal taký malý pokec o živote-neživote a veciach s tým spojenými.

„Nový priestor, nové ja!“ Asi to nie je ničí citát, no pán Pinzik sa ho rozhodne držal. Nie je žiadnym tajomstvom, že mnohí z nás

neutiekli pred priberacím efektom pobytu doma, ktorý teda zrejme dobehol aj nášho vedúceho slovenčiny. Avšak, na rozdiel od niektorých (ku ktorým sa, žiaľ, hlásim aj ja) sa pán Pinzik rozhodol proti stúpajúcej váhe bojovať. Na pomoc si prizval aj najlepšieho výrobcu zbraní proti tukom - pána Mačinga. Netuším, či taký niekto existuje, ale minimálne Mačingova diéta je fenomén našich babiek. A veru to nebol boj ľahký! Pán Pinzik musel bojovať s nepriateľmi, akými boli zelené fazuľky. Práve tie sa jeho diéte stali osudnými - porozprával nám to sám generál Igor Antifazuľka na hodinách občianskej a slovenčiny.

Čas plynul a plynie a naďalej plynúť bude, a tak sa polrok s pánom Pinzikom, ktorý bol takmer jedným z nás (a nielen kvôli veku), skončil. Kruh sa uzavrel a namiesto „IP“ v krúžku telovej farby, tam zase svieti staronový minister slovenského jazyka. Jednu veľmi dôležitú vec sme sa za ten polrok však určite naučili: pitný režim je nadovšetko! Áno, práve teraz na konci sa vraciame na začiatok k bájnej termoske. Veta: „Ešte sa trochu napijem,“ sa nám vryla do pamäti a i vďaka nej si vždy pri zvuku otvárajúcej sa termosky spomenieme na učiteľa, ktorý nám ozvláštnil a spríjemnil celý jeden polrok na GBZA. Ďakujeme!

za kolektív 4.E Patrícia Mazaňová

Škola osobne

Mgr. Viktor Tanító
riaditeľ školy

Mgr. Patrícia Tunčerová
zástupkyňa pre pedagogickú činnosť

Mgr. Imrich Milo
zástupca pre technicko-ekonomickú činnosť a koordinátor modelových zasadnutí OSN

Mgr. Mária Beňušová
výchovná poradkyňa

Mgr. Ivana Pavlicová, PhD.
školská psychologička a koordinátorka prevencie sociálno-patologických javov

Mgr. Janka Mládenková
koordinátorka medzinárodných aktivít a certifikovaných meraní

Mgr. Marek Matuška
koordinátor stredoškolskej odbornej činnosti

Aldrick Jean Rene Berquin
koordinátor environmentálnej výchovy

Mgr. Ivana Horecká
koordinátorka ľudskoprávnych aktivít

Mgr. Lucia Hrúzová
koordinátorka Medzinárodnej ceny vojvodu z Edinburdu (DofE)

Ing. Margita Kameništiáková
hospodárka

Ing. Zuzana Kovačiková
mzdová účtovníčks

Bc. Michaela Prudovičová
sekretárka

Ing. Peter Margetín
správca počítačovej siete

Helena Krištofíková
informátorka

Peter Záň
školník

Viera Hrošovská
Anna Kytová
Alena Štefková
upratovačky

Učitelia, predmety

Lektori vo francúzskej sekcii

Aldrick Jean René Berquin
francúzsky jazyk a literatúra, geografia, umenie a kultúra

Blaise Fontaine
francúzsky jazyk a literatúra, francúzska literatúra, francúzsky jazyk

Léa Maryline Béatrice Vernet
francúzsky jazyk a literatúra, literárny seminár, francúzsky jazyk

Claude Willer
matematika, fyzika

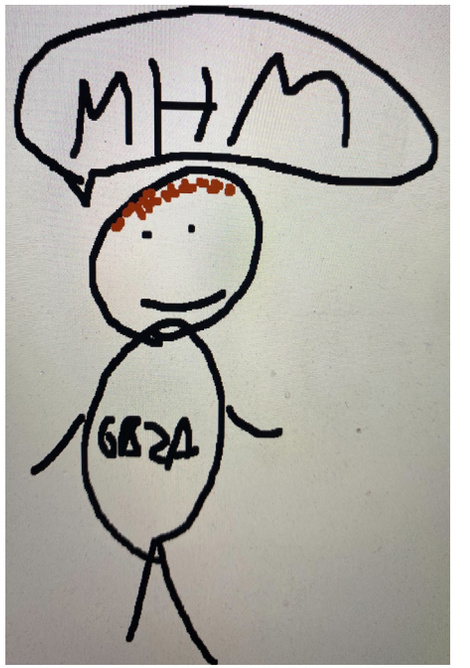

Lektori v španielskej sekcii

Rocío Gavilanes Pérez
španielsky jazyk a španielska literatúra

Luis Gil Guerra
matematika, cvičenia z matematiky

Francisco Moreno Puche
chémia, fyzika

Luis Muñoz Almazán
španielsky jazyk, španielska literatúra

Pablo Sánchez Blasco
španielsky jazyk, španielska literatúra, umenie a kulúra, geografia

Alexis Torres Domínguez
chémia, biológia

Slovenskí učitelia

Mgr. Martin Benikovský, PhD.
slovenský jazyk a literatúra, občianska náuka

Mgr. Mária Beňušová
geografia, biológia, seminár z geografie

PaedDr. Mária Čurgaliyová
španielsky jazyk, etická výchova

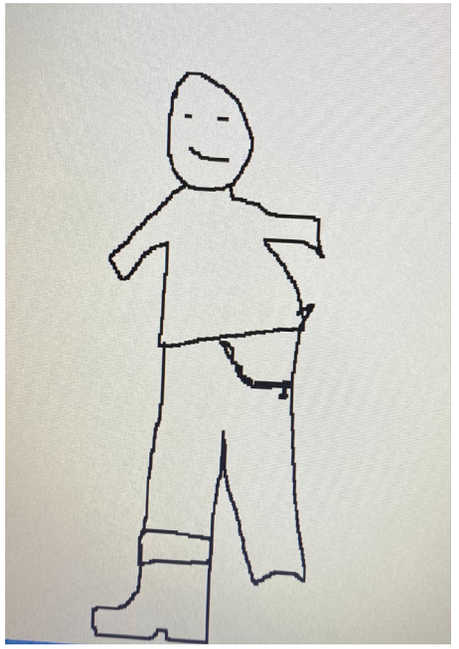

Mgr. Martina Díriová
slovenský jazyk a literatúra, seminár zo slovenského jazyka a literatúry

Mgr. art. Petra Fábiková
anglický jazyk, konverzácia v anglickom jazyku

Mgr. Juraj Ferko
dejepis, seminár z dejepisu

Mgr. Silvia Furmanová
španielsky jazyk, konverzácia v španielskom jazku

Mgr. Jana Gamboňová
anglický jazyk, španielsky jazyk

Ing. Adrián Herčko
chémia, seminár z chémie

Mgr. Janka Holeňová
matematika, informatika, seminár z matematiky

Mgr. Ivana Horecká
slovenský jazyk a literatúra, občianska náuka, spoločenskovedný seminár

Mgr. Zuzana Hrabovská
finančná gramotnosť, francúzsky jazyk a literatúra, telesná a športová výchova

Mgr. Lucia Hrúzová
anglický jazyk, konverzácia v anglickom jazku

Mgr. Dagmar Kutliková
telesná a športová výchova

Mgr. Lucia Máhriková
chémia, biológia, praktická chémia, seminár z biológie

Mgr. Dana Markušová
francúzsky jazyk a literatúra, francúzsky jazyk, francúzska literatúra

Mgr. Marek Matuška
fyzika, seminár z chémie

Mgr. Slávka Melicheríková
chémia, seminár z chémie

Mgr. Imrich Milo
anglický jazyk

Mgr. Janka Mládenková
anglický jazyk

Mgr. Ivana Pavlicová, PhD.
psychológia

Mgr. Igor Pinzik
slovenský jazyk a literatúra, občianska náuka

Mgr. Marta Pirchalová
anglický jazyk

Mgr. Jarmila Pospěchová
francúzsky jazyk a literatúra, francúzska literatúra, francúzsky jazyk pre začiatočníkov, práca s textom

Mgr. Zuzana Rašovcová
biológia

Mgr. Zuzana Sališová
francúzsky jazyk a literatúra, francúzsky jazyk, cvičenia z francúzskeho jazyka

Mgr. Viera Šrancová
matematika, informatika, seminár z matematiky

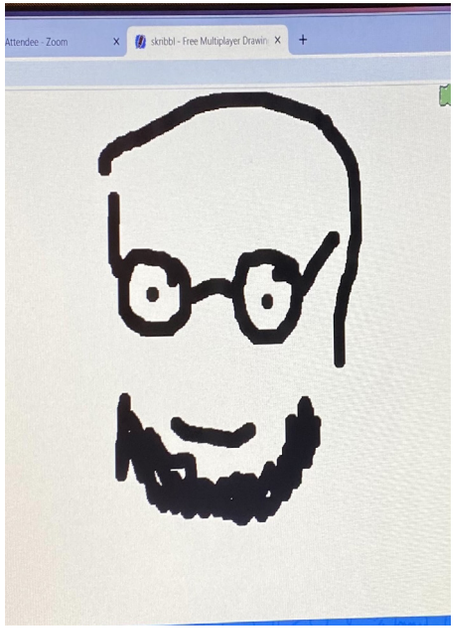

Mgr. Viktor Tanító
filozofia, spoločenskovedný seminár

Mgr. Patrícia Tunčerová
španielsky jazyk, práca s informáciami a komunikácia

PaedDr. Karol Vlčko
náboženská výchova

Mgr. Radoslav Zima
telesná a športová výchova

Mandáty a krúžky osobne

Rada školy (pandemická)

Ing. Mária Gažová
zvolená zástupkyňa rodičov a zákonných zástupcov, predsedníčka

PhDr. Janka Eldesová
delegovaná zástupkyňa zriaďovateľa

Mgr. Lenka Ferenčáková
delegovaná zástupkyňa zriaďovateľa

JUDr. Mgr. Lucia Kyselová
delegovaná zástupkyňa zriaďovateľa

Ing. Iveta Sedláčková
delegovaná zástupkyňa zriaďovateľa

Ing. Tomáš Líška
zvolený zástupca rodičov

Veronika Tabačková
zvolená zástupkyňa rodičov

Mgr. Martina Diriová
zvolen zástupkyňa pedagogických zamestnancov

Mgr. Lucia Hrúzová
zvolená zástupkyňa pedagogických zamestnancov

Peter Záň
zvolený zástupca nepedagogických zamestnancov

Johana Divišová
zvolená zástupkyňa žiakov

Rada združenia rodičov školy

doc. Ing. Bibiána Buková, PhD.
radou zvolená predsedníčka

Ing. Andrea Janotková
zvolená zástupkyňa 1.E

Ing. Róbert Žabka
zvolený zástupca 1.F

PhDr. Martina Ochodničanová
zvolená zástupkyňa 1.G

Sylvia Sopčáková
zvolená zástupkyňa 2.E

Mgr. Simona Wagnerová, PhD.
zvolená zástupkyňa 2.F

Doc. Ing. Peter Križňák, PhD.
zvolený zástupca 2.G

Doc. Ing. Eva Nedeliaková PhD.
zvolená zástupkyňa 3.E

Ing. Lívia Krištofová
zvolená zástupkyňa 3.F

Ing. Anila Xhembulla
zvolená zástupkyňa 3.G

Zuzana Honsová
zvolená zástupkyňa 4.E

Ing. Radomír Szabo
zvolený zástupca 4.F

Mgr. Stanislava Kresaňová
zvolená zástupkyňa 4.G

doc. Ing. Bibiána Buková, PhD.
zvolená zástupkyňa 5.E

Vladimír Pecháček
zvolený zástupca 5.F

Anton Baumgartner
zvolený zástupca 5.G

Žiacka školská rada

Dorota Kresaňová, S.G
radou zvolená predsedníčka

Simona Štillová, 4.E
žiakmi zvolená členka

Daniel Saberi Kochesfahani, 4.F
žiakmi zvolený člen

Richard Gaňa, 3.F
žiakmi zvolený člen

Helena Laura Poliaková, 3.G
radou zvolená podpredsedníčka

Barbora Hýblová, 2.E
žiakmi zvolená členka

Sofia Muchová, 2.F
žiakmi zvolená členka

Simona Kobelová, 2.G
žiakmi zvolená členka

Jakub Černiansky, 1.G
žiakmi zvolený člen

Klára Holičová, 1.E
žiakmi zvolená členka

Alexandra Ďurišová, 1.F
žiakmi zvolená členka

Krúžková činnosť

Blaise Fontaine
analýza literárnych diel

Barbora Mládenková, S.G
Karolína Filičková, S.G
debatný krúžok

Júlia Moresová, 3.E
Barbora Tarčáková, 4.F
divadelný krúžok

v slovenskom jazyku

Rocío Gavilanes Pérez
divadelný krúžok v španielskom jazyku

Léa Maryline Béatrice Vernet
divadelný krúžok vo francúzskom jazyku

Mgr. Marek Matuška
chemicko-fyzikálny krúžok

Mgr. Ivana Horecká
školský časopis In Vitro

Mgr. Mária Beňušová
krúžok DofE

Patrícia Mazaňová, 4.E
Marek Zachar, 4.E
krúžok španielskeho jazyka pre všetkých

Mgr. Zuzana Hrabovská
lezecký krúžok

Matej Pavol Nemčok, 5.G
Tomáš Kučera, 4.G
MUN - klub

Mgr. Zuzana Saličová
naša záhrada

Mgr. Lucia Máhriková
príprava chemickej show

Richard Gaňa, 3.F
Daniel Mrázik, 3.F
rozvoj sociálnych schopností

Chiara Galiová, 3.E
spolostretko

Mgr. Ivana Horecká
spoznaj seba a svet cez umenie

Branislav Ondoš, 3.G
Klára Knapcová, 4.G
školská televízia

Luis Gil Guerra
turistický krúžok

Mgr. Zuzana Hrabovská
ultimate frisbee

Chválim, chváliš, chválime

Pochvaly riaditeľom školy za prvý polrok

Soňa Zaukolcová, 2.E
úspešné dokončenie bronzovej úrovne programu Medzinárodná cena vojvodu z Edinburghu a účasť na školskom kole OAJ v kategórii 2A

Dávid Chodelka, 2.G
3. - 4. miesto na okresnom kole OAJ v kategórii 2A

Magdaléna Albertová, 3.E
úspešné dokončenie bronzovej úrovne programu Medzinárodná cena vojvodu z Edinburghu

Barbora Kolenčíková, 3.F
úspešné dokončenie bronzovej úrovne programu Medzinárodná cena vojvodu z Edinburghu

Mária Zákopčanová, 3.F
úspešné dokončenie bronzovej úrovne programu Medzinárodná cena vojvodu z Edinburghu

Miriam Kubáňová, 3.G
aktívna účasť v projekte Start the change - vedenie triednickej hodiny pre prvý ročník k téme ľudských práv a príprava on line Maratónu listov

Laura Helena Poliaková, 3.G
aktívna účasť v projekte Start the change - vedenie triednickej hodiny pre prvý ročník k téme ľudských práv a príprava on line Maratónu listov

Adam Ramy Rihane, 3.G
aktívna účasť na simulácii Európskeho parlamentu

Adriana Valientová, 3.G
úspešné dokončenie striebornej úrovne programu Medzinárodná cena vojvodu z Edinburghu

Miroslava Holienková, 4.F
úspešné dokončenie striebornej úrovne programu Medzinárodná cena vojvodu z Edinburghu, účasť v školskej Súťaži mladých prekladateľov 2020, účasť na školskom kole olympiády vo francúzskom jazyku a získanie čestného uznania

Sarah Hubová, 4.F
úspešné dokončenie bronzovej úrovne programu Medzinárodná cena vojvodu z Edinburghu

Klára Knapcová, 4.F
úspešné dokončenie striebornej

úrovne programu Medzinárodná cena vojvodu z Edinburghu

Daniel Saberi Kochesfahani, 4.F
4. miesto na regionálnom kole súťaže Mladý Európan, aktívna účasť na simulácii Európskeho parlamentu a 1 .miesto na školskom kole olympiády vo francúzskom jazyku

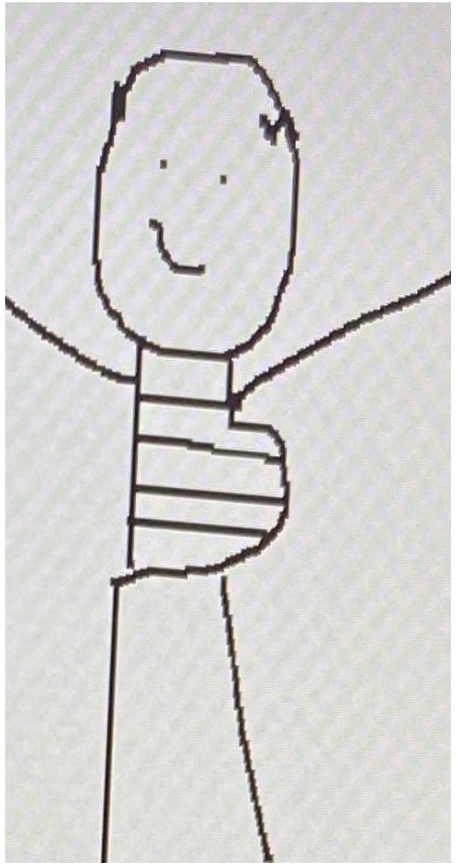

Klára Sádecká, 4.F
2. miesto na okresnom kole OAJ a za účasť na konferencii Rozhoduj o Európe

Simona Szabóová, 4.F
úspešné dokončenie striebornej úrovne programu Medzinárodná cena vojvodu z Edinburghu

Viktória Uhliariková, 4.F
úspešné dokončenie bronzovej úrovne programu Medzinárodná cena vojvodu z Edinburghu

Emma Čačková, 4.G
4. miesto na regionálnom kole súťaže Mladý Európan a 3. miesto v školskom kole olympiády vo francúzskom jazyku

Alžbeta Kolenčíková, 4.G
úspešné dokončenie striebornej úrovne programu Medzinárodná cena vojvodu z Edinburghu a 1. miesto v školskej Súťaži mladých prekladateľov 2020 - preklad z francúzskeho jazyka

Tomáš Kučera, 4.G
3. miesto v celoslovenskej súťaži Daj NATO organizovanej Euro-atlantickým centrom

Lucia Lamošová, 4.G
2. miesto na regionálnom kole Rozhoduj o Európe, účasť na medzinárodnej konferencii

projektu Rozhoduj o Európe a úspešné dokončenie bronzovej úrovne programu Medzinárodná cena vojvodu z Edinburghu

Miriam Madigárová, 4.G
úspešné dokončenie bronzovej úrovne programu Medzinárodná cena vojvodu z Edinburghu

Erik Scherer, 4.G
4. miesto na regionálnom kole súťaže Mladý Európan a aktívna účasť na simulácii Európskeho parlamentu

Terézia Štekláčová, 4.G
úspešné dokončenie bronzovej úrovne programu Medzinárodná cena vojvodu z Edinburghu

Miriam Tekeliová, 4.G
úspešné dokončenie bronzovej úrovne programu Medzinárodná cena vojvodu z Edinburghu

Zuzana Malacká, 5.E
aktívna účasť v projekte Start the change - vedenie triednickej ho-diny pre druhý ročník k téme ľudských práv a prípravu on line Maratónu listov

Tomáš Borák, 5.F
2. miesto v celoslovenskej súťaži Daj NATO organizovanej Euro-atlantickým centrom a reprezentácia školy na regionálnom kole projektu Rozhoduj o Európe

Soňa Brodňanová, 5.F
aktívna účasť na simulácii Európskeho parlamentu

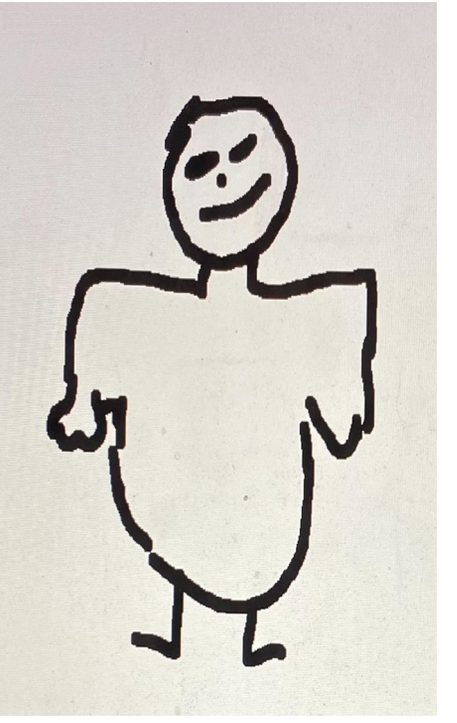

Nicole Sýkorová, 5.F
aktívna účasť na simulácii Európskeho parlamentu a 2. miesto na školskom kole olympiády vo francúzskom jazyku

Adela Blahutová, 5.G
aktívna účasť v projekte Start the change - príprava on line diskusie

v spolupráci s Amnesty International k problematike marginalizovaných skupín na Slovensku, manuál triednických hodín k téme ľudských práv a prípravu on line Maratónu listov

Jana Bodóová, 5.G
aktívna účasť v projekte Start the Change - príprava on line diskusie v spolupráci s Amnesty International k problematike marginalizovaných skupín na Slovensku, vedenie triednickej hodiny pre tretí ročník k téme ľudských práv, príprava on line Maratónu listov, úspešné dokončenie bronzovej úrovne programu Medzinárodná cena vojvodu z Edinburghu a 2. miesto na školskom kole OAJ v kategórii 2B

Karolína Filičková, 5.G
aktívna účasť v projekte Start the Change - príprava on line diskusie v spolupráci s Amnesty International k problematike marginalizovaných skupín na Slovensku, vedenie triednickej hodiny pre štvrtý ročník k téme ľudských práv a príprava on line Maratónu listov

Natália Kováčová, 5.G
aktívna účasť v projekte Start the Change - vedenie triednickej hodiny pre druhý ročník k téme ľudských práv a príprava on line Maratónu listov

Barbora Mládenková, 5.G
aktívna účasť v projekte Start the Change - príprava on line diskusie v spolupráci s Amnesty International k problematike marginalizovaných skupín na Slovensku, vedenie triednickej hodiny pre štvrtý ročník k téme ľudských práv a príprava on line Maratónu listov

Norbert Mojsej, 5.G
úspešné dokončenie bronzovej úrovne programu Medzinárodná cena vojvodu z Edinburghu a účasť na školskom kole OAJ v kategórii 2B

Kristína Ondrová, 5.G
aktívna účasť v projekte Start the Change - príprava on line diskusie v spolupráci s Amnesty International k problematike marginalizovaných skupín na Slovensku, manuál a vedenie triednickej hodiny pre tretí ročník k téme ľudských práv a prípravu on line Maratónu listov

Klára Sališová, 5.G
aktívna účasť v projekte Start the Change - príprava on line diskusie v spolupráci s Amnesty International k problematike marginalizovaných skupín na Slovensku, organizácia triednických hodín k téme ľudských práv a prípravu on line Maratónu listov

Lucia Šoltýsová, 5.G
aktívna účasť v projekte Start the Change - vedenie triednickej hodiny pre druhý ročník k téme ľudských práv a prípravu on line Maratónu listov

Pochvaly triednym učiteľom za prvý polrok

Izabela Galischneidrová, 1.G
2. miesto na školskom kole OAJ v kategórii 2C2

Ema Donková, 2.E
3. miesto na školskom kole OAJ v kategórii 2A a reprezentáciu školy na modelovom zasadnutí OSN eAIMUN2020 v pozícii delegátky

Barbora Hýblová, 2.E
účasť v školskej Súťaži mladých prekladateľov 2020 a účasť na školskom kole OAJ v kategórii 2A

Alžbeta Sopčáková, 2.E
reprezentácia školy na modelovom zasadnutí OSN eAIMUN2020 v pozícii delegátky a účasť na školskom kole OAJ v kategórii 2A

Tamara Tereza Grenčíková, 2.F
4. miesto na okresnom kole OAJ

Petra Hromadová, 2.G
reprezentácia školy na modelovom zasadnutí OSN eAIMUN2020 v pozícii delegátky

Nikola Maťková, 2.G
3. miesto v školskej Súťaži mladých prekladateľov 2020 - preklad zo španielskeho jazyka a 3. miesto na školskom kole OŠJ

Nina Štefúnová, 3.E
2. miesto na školskom kole OAJ v kategórii 2A

Kristína Gaňová, 3.F
reprezentácia školy na regionálnom kole projektu Rozhoduj o Európe

Katarína Krištofová, 3.F
účasť na školskom kole olympiády vo francúzskom jazyku a získanie čestného uznania

Boris Beník, 3.G
reprezentácia školy na regionálnom kole projektu Rozhoduj o Európe

Soňa Olbertová, 3. G
3. miesto v školskej Súťaži mladých prekladateľov 2020 - preklad z anglického jazyka

Ľubomíra Keblušková, 4.E
1. miesto v školskej Súťaži mladých prekladateľov 2020 - preklad z anglického jazyka

Patrícia Mazaňová, 4.E
1. miesto v školskej Súťaži mladých prekladateľov - preklad zo španielskeho jazyka a 1. miesto v školskom kole OŠJ

Barbora Palušová, 4.E
3. miesto na školskom kole OŠJ a účasť v školskej Súťaži mladých prekladateľov 2020 - preklad zo španielskeho jazyka

Marek Zachar, 4.E
2. miesto v školskej Súťaži mladých prekladateľov 2020 - preklad zo španielskeho jazyka

Veronika Paulovičová, 4.F
3. miesto na školskom kole OAJ v kategórii 2B a postup na krajské kolo olympiády z informatiky

Tereza Pospěchová, 4.G
2. miesto v školskej Súťaži mladých prekladateľov 2020 - preklad z anglického jazyka

Marianna Smolková, 4.G
2. miesto na školskom kole OŠJ

Terézia Mičechová, 5.G
reprezentácia školy na regionálnom kole projektu Rozhoduj o Európe

Pochvaly riaditeľom školy za druhý polrok

Simona Pirošíková, 1.E
výborný prospech počas školského roka

Maxim Ivan Baranec, 1.F
výborný prospech počas školského roka

Dominika Obročníková, 1.F
výborný prospech počas školského roka

Kristián Prchlík, 1.F
výborný prospech počas školského roka

Barbora Krčová, 1.G
výborný prospech počas školského roka

Vanessa Korcová, 2.E
výborný prospech počas školského roka

Vanessa Porubčanská, 2.E
výborný prospech počas školského roka

Patrik Demáček, 2.G
výborný prospech počas školského roka

Petra Hromadová, 2.G
výborný prospech počas školského roka

Júlia Mičencová, 2.G
výborný prospech počas školského roka

Kristína Gaňová, 3.F
výborný prospech počas školského roka

Tomáš Bologa, 2.E
3. miesto na krajskom kole matematickej olympiády v kategórii C

Nataša Brezovská, 2.E
2. miesto na krajskom kole olympiády zo slovenského jazyka, reprezentácia školy v záverečnej diskusii ceny René a príprava recitačného pásma v španielskom jazyku pri príležitosti MDŽ a rodovej rovnosti

Barbora Hýblová, 2.E
2. miesto na celoslovenskom kole súťaže Create and Govern, vedenie MEGA klubu v rámci projektu MEGA Erasmus+ a reprezentácia školy na online simulácii zasadnutia OSN ZAMUN 2021 v pozícii delegáta

Alžbeta Mišíková, 2.E
vedenie MEGA klubu v rámci projektu MEGA Erasmus+ a reprezentácia školy na online simulácii zasadnutia OSN ZAMUN 2021 v pozícii delegáta

Vanessa Porubčanská, 2.E
3. miesto na regionálnom kole Hviezdoslavovho Kubína v kategórii poézia

Eliška Romana Kaločová, 3.E
1. miesto na krajskom kole matematickej olympiády v kategórii B

Júlia Moresová, 3.E
2. miesto na regionálnom kole Hviezdoslavovho Kubína, príprava recitačného pásma v španielskom jazyku pri príležitosti MDŽ a rodovej rovnosti a za spoluprácu s RTV GBZA

Kristína Buchelová, 3.G
1. miesto v celoslovenskej súťaži BIOHACKATHON a účasť na krajskom kole chemickej olympiády

Branislav Ondoš, 3.G
2. miesto v celoslovenskej súťaži MedArt

Patrícia Mazaňová, 4.E
2. miesto na celoslovenskom kole OŠJ v kategórii D a príprava recitačného pásma v španielskom jazyku pri príležitosti MDŽ a rodovej rovnosti

Klára Knapcová, 4.F
2. miesto v celoslovenskej súťaži MedArt

Daniel Saberi Kochesfahani, 4.F
1. miesto na celoslovenskom kole olympiády vo francúzskom jazyku v kategórii 2C a účasť na medzinárodnej simulácii zasadnutia OSN FRACMUN

Emma Čačková, 4.G
1. miesto v celoslovenskej súťaži BIOHACKATHON, 2. miesto na krajskom kole SOČ v odbore chémia a potravinárstvo, 2. miesto na celoslovenskom kole súťaže Zelený Andel o najlepší projekt SOČ v oblasti Ochrana a obnova životného prostredia, umiestnenie v trojici najlepších autorov študentskej publicistiky v súťaži Štúrovo pero, autorstvo pôvodného učebného textu, vedenie webinárov v Cene Absynt, dobrovoľnícku činnosť v Cene Absynt, za účasť na medzinárodnej simulácii OSN FRACMUN, reprezentácia školy na krajskom kole olympiády zo slovenského jazyka a literatúry a pomoc pri organizácii Prírodovedného dňa

Barbora Galová, 4.G
1. miesto na celoslovenskej súťaži BIOHACKATHON a účasť na medzinárodnej simulácii zasadnutia OSN FRACMUN

Tomáš Kučera, 4.G
2. miesto na krajskom kole Dejepisnej súťaže gymnázií ČR a SR a postup na medzinárodné finále v Chebe, príprava medzinárodnej online simulácie zasadnutia OSN ZAMUN 2021 v pozícií generálneho riaditeľa, reprezentácia školy v súťaži Generácia Euro a postup do druhého kola súťaže a reprezentácia školy na krajskom kole OĽP

Lucia Lamošová, 4.G
2.miesto na celoslovenskom kole súťaže Create and Govern, príprava medzinárodnej online simulácie zasadnutia OSN ZAMUN 2021 v pozícií zástupcu generálneho riaditeľa, reprezentácia školy v súťaži Generácia Euro a postup do druhého kola súťaže

Marianna Smolková, 4.G
3. miesto na krajskom kole OŠJ

Erik Scherer, 4.G
2. miesto na krajskom kole Dejepisnej súťaže gymnázií ČR a SR, postup na medzinárodné finále v Chebe, reprezentácia školy v súťaži Generácia Euro a postup do druhého kola súťaže a reprezentácia školy na krajskom kole OĽP

Natália Bistáková, S. E
výborný prospech

Júlia Beláková, S.F
výborný prospech

Lenka Rajňáková, S.F
výborný prospech

Adela Blahútová, S.G
výborný prospech

Simona Saganová, S.E
4. miesto na krajskom kole geografickej olympiády a postup na celoslovenské kolo

Simona Petríčková, 5.F
reprezentácia školy na modelovom zasadnutí OSN vo francúzskom jazyku FRAC vo funkcii viceprezidentky výboru

Nicole Sýkorová, 5.F
reprezentácia školy na modelovom zasadnutí OSN vo francúzskom jazyku FRAC vo funkcii prezidentky výboru a 3. miesto na KK OFJ

Samuel Horváth, 5.G
3. miesto na krajskom kole geografickej olypiády a postup do celoslovenského kola

Terézia Mičechová, 5.G
2. miesto na celoštátnom kole SOČ v odbore história, filozofia a právne vedy

Matej Pavol Nemčok, 5.G
príprava medzinárodnej online simulácie zasadnutia OSN ZAMUN 2021 v pozícií generálneho tajomníka

Dorota Kresaňová 4.G, Laura Helena Poliaková 3.G, Simona Štillová 4.E, Daniel SaberiKochesfahani 4.F, Richard Gaňa 3.F, Barbora Hýblová, 2.E, Sofia Muchová, 2.F, Simona Kobelová, 2.G, Klára Holičová, 1.E, Alexandra Ďurišová, 1.F, Jakub Černiansky, 1.G
aktívna činnosť ŽŠR počas školského roka 2020/2021: privítanie prvákov, videovizitka ku DOD a Dňu učiteľov, kvíz ku Dňu sv. Valentína, MDD: hráme na želanie, športový deň

Pochvaly triednym učiteľom za druhý polrok

Simona Severínová, 1.E
3. miesto na školskom online kole Hviezdoslavovho Kubína v kategórii poézia

Ľuboslava Šimšajová, 1.E
2. miesto na školskom online kole Hviezdoslavovho Kubína v kategórii próza

Alexandra Ďurišová, 1.F
reprezentácia školy na online simulácii zasadnutia OSN ZAMUN 2021 v pozícii delegáta

Viktória Fusszängerová, 1.F
reprezentácia školy na online simulácii zasadnutia OSN ZAMUN 2021 v pozícii delegáta

Alžbeta Hlačinová, 1.F
reprezentácia školy na online simulácii zasadnutia OSN ZAMUN 2021 v pozícii delegáta

Aneta Tepličancová, 1.F
reprezentácia školy na online simulácii zasadnutia OSN ZAMUN 2021 v pozícii delegáta

Izabela Galischneiderová, 1.G
reprezentácia školy na online simulácii zasadnutia OSN ZAMUN 2021 v pozícii delegáta

Jana Kasmanová, 1.G
účasť na školskom online kole Hviezdoslavovho Kubína

Barbora Krčová, 1.G
2. miesto na školskom online kole Hviezdoslavovho Kubína v kategórii próza

Soňa Zaukolcová, 2.E
reprezentácia školy na online simulácii zasadnutia OSN ZAMUN 2021 v pozícii delegáta

Michal Židek, 2.E
príprava recitačného pásma v španielskom jazyku pri príležitosti MDŽ a rodovej rovnosti

Petra Hromadová, 2.G
účasť na krajskom kole chemickej olympiády

Júlia Mičencová, 2.G
príprava recitačného pásma v španielskom jazyku pri príležitosti MDŽ a rodovej rovnosti

Magdaléna Albertová, 3.E
postup na krajské kolo geografickej olympiády

Olívia Gvožďiaková, 3.E
príprava recitačného pásma v španielskom jazyku pri príležitosti MDŽ a rodovej rovnosti a 2. miesto na školskom kole Hviezdoslavovho Kubína v kategórii poézia

Jakub Knapec, 3.E
6. miesto na oblastnom kole súťaže Mladý Európan

Richard Lazín, 3.E
úspešné riešenie krajského kola geografickej olympiády

Nina Štefúnová, 3.E
reprezentácia školy na online simulácii zasadnutia OSN ZAMUN 2021 v pozícii delegáta

Zuzana Šutvayová, 3.E
úspešné riešenie krajského kola geografickej olympiády

Lenka Zajacová, 3.E
postup na krajské kolo geografickej olympiády

Barbora Kolenčíková, 3.F
postup na krajské kolo geografickej olympiády

Patrícia Štubendeková, 3.F
úspešné riešenie krajského kola geografickej olympiády

Mária Zakopčanová, 3.F
postup na krajské kolo geografickej olympiády

Boris Benik, 3.G
6. miesto v oblastnom kole súťaže Mladý Európan

Tamara Ďurinová, 3.G
pomoc pri organizácii Prírodovedného dňa

Natália Gapková, 3.G
postup na krajské kolo geografickej olympiády

Tamara Kaličáková, 3.G
postup na krajské kolo geografickej olympiády

Matúš Koščo, 3.G
6. miesto na oblastnom kole súťaže Mladý Európan

Laura Helena Poliaková, 3.G
reprezentácia školy na online simulácii zasadnutia OSN ZAMUN 2021 v pozícii delegáta

Adam Ramy Rihane, 3.G
účasť na medzinárodnej simulácii zasadnutia OSN FRACMUN

Barbora Paluľová, 4.E
príprava recitačného pásma v španielskom jazyku pri príležitosti MDŽ a rodovej rovnosti.

Alexandra Šobichová, 4.E
postup do krajského kola geografickej olympiády

Ester Šugňová, 4.E
príprava recitačného pásma v španielskom jazyku pri príležitosti MDŽ a rodovej rovnosti

Marek Zachar, 4.E
príprava recitačného pásma v španielskom jazyku pri príležitosti MDŽ a rodovej rovnosti

Veronika Paulovičová, 4.F
postup na krajské kolo olympiády z informatiky a úspešné riešenie korešpondenčného seminára z informatiky

Viktória Uhliariková, 4.F
úspešné riešenie krajského kola geografickej olympiády

Lucia Ďurecová, 4.G
pomoc pri organizácii Prírodovedného dňa

Martina Chabadová, 4.G
postup na krajské kolo geografickej olympiády

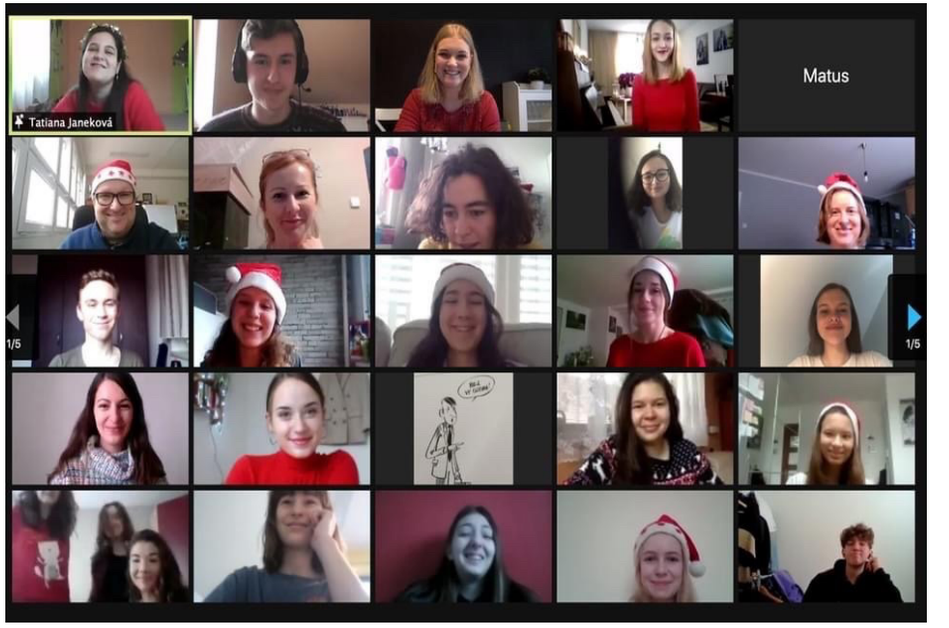

Samuel Jakubík, 4.G
reprezentácia školy v súťaži Generácia Euro a postup do druhého kola súťaže

Alžbeta Kolenčíková, 4.G
pomoc pri organizácii Prírodovedného dňa

Dorota Kresaňová, 4.G
3. miesto na školskom online kole Hviezdoslavovho Kubína v kategórii próza

Tereza Pospíchová, 4.G
pomoc pri organizácii Prírodovedného dňa

Zuzana Šiťtiková, 4.G
pomoc pri organizácii Prírodovedného dňa

Dominika Zvaríková, 4.G
účasť na medzinárodnej simulácii zasadnutia OSN FRACMUN a pomoc pri organizácii Prírodovedného dňa

Sarah Dujak, 5.E
príprava recitačného pásma v španielskom jazyku pri príležitosti MDŽ a rodovej rovnosti a postup do krajského kola geografickej olypiády

Roman Frátrik, 5.E
technická pomoc pri realizácii simulácie online zasadnutia OSN ZAMUN 2021 a úspešné riešenie krajského kola geografickej olypm-

piády

Viktória Witkovská, S.E
príprava recitačného pásma v španielskom jazyku pri príležitosti MDŽ a rodovej rovnosti

Júlia Beláková, S.F
aktívna a spoľahlivá práca predsedníčky triedy

Jakub Baumgartner, S.G
technická pomoc pri realizácii simulácie online zasadnutia OSN ZAMUN 2021

Jana Bodóová, S.G
účasť na modelovom zasadnutí OSN FRACMUN v pozícii delegáta

Kristína Ondrová, S.G
účasť na modelovom zasadnutí OSN FRACMUN v pozícii delegáta

Pochvaly riaditeľom školy za celé štúdium

Filičková Karolína, S.G
výborný prospech počas celého štúdia, reprezentácia školy v rôznych modelových zasadnutiach OSN a v rozmanitých projektoch zameraných na aktivizmus a pomoc iným a aktivity reprezentujúce školu na úrovni mesta a regiónu, reprezentácia školy počas konferencie ŽilinaMUN v pozícii manažéra Page, reprezentácia školy počas konferencie KARMUN vo Švédsku v pozícii delegáta, práca v projekte Start the Change (organizovanie Maratónu listov, zbierky zubných kefiek, účasť na príprave medzinárodného eventu k ľudským právam Not so promissed land, príprava online diskusie v spolupráci s Amnesty Internatinol k problematike marginalizovaných skupín na Slovensku, vedenie triednickej hodiny pre štvrtý ročník k téme ľudských práv, príprava online Maratónu listov, organizácia a moderovanie diskusie Na okraji v Nadácii Polis, účasť na workshope k téme migrácie na Lampeduse), postup do finále modelového zasadnutia NR SR, reprezentácia školy v pozícii delegáta na modelovom zasadnutí OSN TOLMUN 2019, pomoc pri organizácii simulácie OSN ZAMUN 2019 v pozícii zástupcu prezidenta výboru a aktívna účasť pri moderovaní (reprezentačný ples, beseda s prekladateľmi)

Horváth Samuel, S.G
výborné umiestnenia na krajských, celoslovenských a medzinárodných súťažiach, kreativita a umelecký vklad pri realizácii akadémie k 20. výročiu založenia školy, 1. miesto na krajskom kole v Dejepisnej súťaži gymnázií ČR a SR a postup do medzinárodného finále v Chebe, bronzové pásmo hereckého kolektívu GBZA na Festiale divadla mladých, reprezentácia školy počas konferencie KARMU vo Švédsku v pozícii delegáta, reprezentácia školy na medzinárodom kole Dejepisnej súťaže gymnázií ČR a gymnázií SR v Chebe, 3. miesto na okresnom kole Festivalu divadla mladých, úspešné riešenie krajského kola geografickej olympiády, 10. miesto na celoslovenskom kole geografickej olympiády, 3. miesto na krajskom kole geografickej olympiády a postup do celoslovenského kola

Mládenková Barbora, S.G
reprezentácia školy v rozmanitých projektoch zameraných na aktivizmus (5. miesto v súťaži tímov 3. stredoslovenského regionálneho turnaja SDL, 3. miesto v súťaži tímov 2. stredoslovenského regionálneho turnaja SDL, 2. miesto v celoštátnom kole súťaže Mladý digitálny Európan 2018, reprezentácia školy počas konferencie ŽilinaMUN v pozícii manažéra podporného tímu, práca v projekte Start the Change (organizovanie Maratónu listov, zbierka zubných kefiek, vedenie triednických hodín na tému diskriminácia, prípravu online diskusie v spolupráci s Amnesty Internationl k problematike marginalizovaných skupín na Slovensku, manuál a vedenie triednickej hodiny pre štvrtý ročník k téme ľudských práv - aktívna práca v projekte Start the change 1, pomoc pri organizovaní reprezentačného školského plesu a Prírodovedného dňa

Terézia Mičechová, S.G
výborné umiestnenia v krajských, celoslovenských a medzinárodných súťažiach, reprezentácia školy na regionálnom seminári projektu Rozhoduj o Európe a postup na medzinárodnú konferenciu projektu v Brne, sprostredkovanie medializácie školy (RTVS, rádio

Frontinus) a medializácia aktivít školy (ŽilinaMUN) v printových a elektronických médiách, úspešné ukončenie bronzovej úrovne Medzinárodnej ceny vojvodu z Edinburghu, 1. miesto na regionálnom kole súťaže Rozhoduj o Európe a účasť na medzinárodnom kole, postup a reprezentácia školy na 3. kole súťaže DajNATO, reprezentácia školy v pozícii delegáta výboru na modelovom zasadnutí OSN LUXMUN 2019, získanie prémie v celoslovenskej súťaži Esej Jána Johanidesa, 2. miesto na okresnom kole SOČ v odbore Problematika voľného času, aktívna účasť na organizácií aktivít projektu Erasmus+ a MEGA a 2. miesto na celoštátnom kole SOČ v odbore história, politológia, filozofia a právne vedy

Keď sa nám darí

Okresné umiestnenia

Klára Sádecká, 4.F
2. miesto na olympiáde v anglickom jazyku v kategórii 2B

Dávid Chodelka, 2.G
3. - 4. miesto na olympiáde v anglickom jazyku v kategórii 2A

Tamara Tereza Grenčíková, 2.F
4. miesto na olympiáde v anglickom jazyku v kategórii 2C2

Regionálne umiestnenia

Lucia Lamošová, 4.G
2. miesto v súťaži Rozhoduj o Európe

Júlia Moresová, III.E
2. miesto v Hviezdoslavovom Kubíne v kategórii próza

Vanessa Porubčanská, 2.E
3. miesto v Hviezdoslavovom Kubíne v kategórii poézia

Daniel Saberi, 4.F
Emma Čačková, 4.G
Erik Scherer, 4.G
4. miesto v súťaži Mladý Európan 2020

Boris Beník, 3.G
Matúš Koščo, 3.G
Jakub Knapec, 3.E
6. miesto v súťaži Mladý Európan 2021

Krajské umiestenia

Kaločová Elizka Romana, 3.E
1. miesto na matematickej olympiáde v kategória B

Nataša Brezovská, 2.E
2. miesto na olympiáde zo slovenského jazyka a literatúry v kategórii B

Emma Čačková, 4.G
2. miesto v SOČ v odbore chémia a potravinárstvo

Tomáš Borák, 5.F
Erik Scherer, 4.G
Tomáš Kučera, 4.G
2. miesto v Dejepisnej súťaži gymnázií ČR a SR

Nicole Sýkorová, 5.F
3. miesto na olympiáde vo francúzskom jazyku v kategórii D

Marianna Smolková, 4.G
3. miesto na olympiáde v španielskom jazyku v kategórii D

Tomáš Bologa 2.E
3. miesto na matematickej olympiáde v kategórie C

Samuel Horváth, 5.G
3.miesto na geografickej olympiáde v kategórii A

Simona Saganová, 5.E
4. miesto na geografickej olympiáde v kategórii A

Erik Scherer, 4.G
10. miesto na olympiáde ľudských práv v dištančnej forme

Celoslovenské umiestnenia

Kristína Buchelová, 3.G
Barbora Galová, 4.G
Emma Čačková, 4.G
1. miesto v súťaži Biohackathon

Daniel Saberi, 4.F
1. miesto na olympiáde vo francúzskom jazyku v kategórii v kategórii D

Patrícia Mazáňová, 4.E
2. miesto na olympiáde v španielskom jazyku v kategórii D

Terézia Mičechová, 5.G
2. miesto v SOČ v odbore história, politológia, filozofia a právne vedy

Tomáš Borák, 5.F
2. miesto v súťaži DajNATO

Tomáš Kučera, 4.G
Branislav Ondoš, 3.G
Klára Knapcová, 4.F
2. miesto v súťaži MEDart v kategórii televízia

Lucia Lamošová, IV.E
Barbora Hýblová, II.E
Tomáš Borák, V.F
2. miesto v súťaži Create & Govern

Tomáš Kučera, 4.G
3. miesto v súťaži DajNATO

Emma Čačková, 4.G
umiestnenie príspevku v trojici najlepších autorov študentskej publicistiky v súťaži Štúrovo pero

Veronika Paulovičová, 4.F
Cena primátorky mesta Sučany v súťaži Hodžova esej

Barbora Krčová, 1.G
Cena primátorky mesta Lučenec v recitačnej súťaži Timravina studnička

Lucia Lamošová, 4.G
Erik Scherer, 4.G
Tomáš Kučera, 4.G
Samuel Jakubík, 4.G
postup do druhého kola súťaže Generácia Euro v dištančnej forme

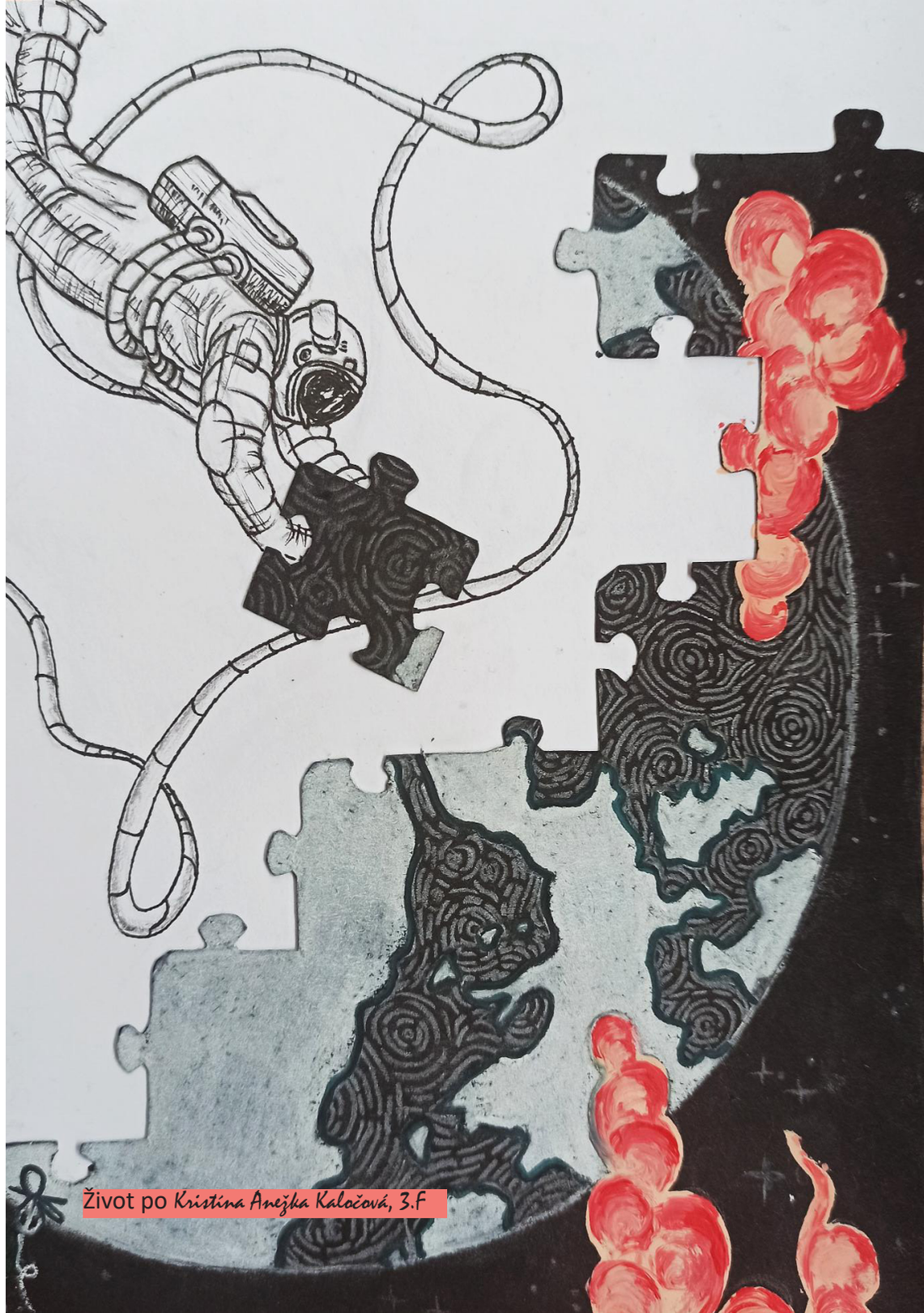

Život po *Kristína Anežka Kaločová, 3.F*

Kto triedi triedy?

I. E

Triedna učiteľka Mgr. Lucia Hrúzová

Alexandra Belanová
Boris Burian
Beáta Butková
Sophia Dujak
Klára Holičová
Júlia Chytilová
Janka Janošcová
Dominika Janotková
Sophia Laura Kajánková
Peter Kalmár
Filip Kapec
Danha Kim
Samuel Klocháň
Barbora Kluková
Karolína Kmetíková
Matúš Krajčí
Richard Krajčík
Simona Kvasnicová
Nina Olešová
Ema Ondrušová
Beáta Osiková
Dominik Papučík
Michaela Pinďáková
Simona Pirošíková
Simona Severínová
Ľuboslava Šimšajová
Karin Švandová
Tadeáš Tokarčík
Lenka Vitálošová
Aneta Vojtylová
Erika Vráblová

Naša trieda I.E,
stále unavená je.
Jazyk náš je španielčina,
po nociach nám spávať nedá.
Prišli sme sem,
všetky tváre nové,
a predtým než zavreli nás
opatrenia ministrove:
Luis jedol bonpari,
ping-pong sme hrávali.
Baby, samozrejme,
zdieľali klebety rôzne,
zatiaľ čo niektorí chalani
im skladali básne.
Niektorí v lesoparku sa strácali,
iní zas v blate sa poriadne váľali.
Päťminútoviek už každý
plné zuby mal,
„Cómo estás? Estoy mal.“
V októbri sme zo školy fučovali,
a veru dosť navlhnutí
sme z toho boli.
Pol roka samá „mala conexión“,
bola horšia ako naša
primera lección.
„Ja vystihujem sám seba,
ostatných neviem,“
akoby aj, veď po španielsky
sotva meliem.
Matúš teda nech opíše sa sám,
no ostatných opíšeme my,
sme staré deti,
a náš humor vás zaleje obavami.
Vždy musíme držať spolu,
lebo len tak zvládneme túto školu.
A tak končí táto báseň,
zaplavovala ju vášeň.
La frase española:
no me recuerdo nada.

Bea a Erika sa opierajú o lavicu.
Lavica sa rozpadne.
Bea: „Asi ju držali pokope iba žuvačky.“

p. Díriová: „Lebo ja som to len tak [baj d vej], ale vlastne naschvál povedala.“

Dominika: „Cómo te llamas Anet?“ (Ako sa voláš, Anet?)

p. Rocío Gavilanes Pérez: „Desvestirse significa ropa fuč.” („Vyzliecť sa” znamená oblečenie fuč.)

p. Díriová: „Neviete čítať, či o čo tu ide?“

Miška: „Guira a la izguierda.“ (Správne: Gira a la izquierda.)

p. Čurgályová: „En que medimos superficie?“ (V čom meriame povrch?)
Dominika: „En jardines.“ (V záhradách.)

p. Díriová: „Hralo sa nepretržite s nejakými prestávkami.“
Boris: „Niečo také by normálne dievča typu Dominika alebo Tadeáš neurobilo.“

p. Čurgályová: „Que tienen los vertebrados en sus espaldas?“ (Čo majú stavovce v chrbte?)
Miška: „Huevos.“ (Vajcia. Správne: Huesos – kosti.)

Tadeáš: „Blackmarket - la tienda blanca.“

Ktosi z našej triedy: „Konkrétne podstatné mená sú niečo, čoho sa môžeme chytiť.“
p. Díriová: „No to úplne neviem, niektorých by si sa chytiť nechcela...“

I. F

Triedna učiteľka Mgr. Jarmila Pospěchová

Maxim Ivan Baranec	Sarah Kalinová	Kristián Prchlík
Pavlína Danihlíková	Svetlana Kazatelová	Liliana Rovňanová
Alexandra Ďurišová	Aneta Kvitkovská	Soňa Sádecká
Viktória Fussgängerová	Klára Lendacká	Nina Šibíková
Miriam Hajrová	Maxime Melo	Marco Šuga
Laura Halienová	Matej Mintál	Filip Švaňa
Alžbeta Hlačinová	Hugo Mišík	Nina Ťasková
Dominika Hriníková	Dominika Obročníková	Aneta Tepličancová
Lucia Hujíková	Kristína Ondrušeková	Aneta Wallenfelsová
Lara Janovcová	Paulína Podhorská	Soňa Zvaková
	Sára Poljaková	Valentína Žabková

Náš príbeh sa začal písať 2. septembra 2020. Škola pre nás zorganizovala rôzne aktivity – dostali sme možnosť spoznať sa s novými spolužiakmi a vytvoriť si dobré vzťahy. Tí šťastnejší z nás, ktorí sa dostali dovnútra cez neúprosný teplomer, prechádzali vchodovými dverami so stresom a miernym strachom, ale prívetivosť našej pani vrátničky a triednej profesorky to všetko odbúrali.
A naozaj sa nebolo čoho báť. Prvé dni boli pravým opakom toho, čo si predstavujeme pod názvom „učenie“. Nebolo to žiadne mučenie. Bolo to skôr prekonávanie samých seba. Nemohli chýbať krásne výhľady zo Súľovských skál ani vtipné hlášky, pády, príhody a pod.

No práve, keď sme si začali zvykať na nové prostredie a „nový život“, prišiel nečakaný zlom. V škole sme boli len asi mesiac (aj s cestou :) a opäť nás usadili doma pred počítač.
Pýtate sa, ako sme to zvládli? V prvom rade treba povedať, že to nebola prechádzka ružovou záhradou. Všetko zrazu nabralo veľmi rýchly spád a dni sa nám prelínali s týždňami a mesiacmi. Pravdepodobne utrpel aj náš orientačný zmysel, keďže sme si zvykli len na trasu z postele k počítaču a do kuchyne. Vo všeobecnosti sme celkom ušetrili aj na cestovaní, keďže hranice medzi okresmi boli uzatvorené pre verejnosť z iných krajov, a preto sme si mohli krásy prírody užívať len u nás v Žiline. Treba poznamenať, že profesori a lektori k nám počas tejto náročnej skúšky trpezlivosti boli ústretoví, milí a ochotní pomôcť nám v každom smere. Napriek tomu všetkému sa objavili aj týždne, keď nikomu nedali dýchať a francúzština bola pre nás témou číslo jeden. Nikdy by sme nepovedali, že sa budeme tak neskutočne tešiť do školy, ako po tých „nekonečných“ mesiacoch strávených doma. A keď sa pre nás opäť konečne otvorili brány našej školy, pocit pri vstupe bol rovnaký ako na začiatku. Navýšil to akurát mierny stres z koncoročných skúšok, ale teraz je nám už jasné, že sme sa vôbec nemali čoho báť. Tento rok, plný nečakaných zvratov, bol naozaj náročný, ale vo veľkej miere poučný a prínosný (aspoň sme mali možnosť pospať si do pol deviatej :).

Príbeh našej triedy sa ani zďaleka nekončí, práve naopak, všetky spoločné zážitky sa ešte len začínajú. Veríme, že aj naďalej bude všetko také zaujímavé a doslova nezabudnuteľné, ako bol tento rok. Dúfajme, že to nebude cez čierne zrkadlo.

Zo života 1.F:
Marco: „No ale neviem to veľmi svetoborne... “

Na hodine francúzštiny nám pani učiteľka rozdala mapy:
Chalani (Marco a Kiko): „A to ako máme otočiť? Takto? Alebo takto?“
Pani učiteľka Markušová: „Tak to je veľmi zlé, keď ani neviete, že máte mapu hore nohami.“

Na hodine s pani učiteľkou Hrabovskou:

Pani učiteľka Hrabovská: „Čo je koberec, to je koberec!“

Matej a jeho obľúbené slovo: pohodinda.

Bežali sme na ihrisku na telesnej:
Sára: „Aha, tam sú baklažanty!“ (bažanty)

Hodina francúzštiny s Léou:
Kiko: „A to čo je tam napísané? Že ma tento film rozpršal?“ (*pleuvoir/pleurer)

Rozhovor Niny a Pavly po skúškach:
Nina: „A kam teraz pôjdeme?“
Pavla: „Hm, na most?“

Nina na Mateja na telesnej, pretože bol až príliš aktívny:
Nina: „Matej, nepobehuj tu ako taký kazachstanský kôň!”

Matej a Marco sa navzájom volajú Kubo na hodine IKP, no pani učiteľka Tunčerová nás všetkých po mene ešte nepozná...
Pani učiteľka Tunčerová: „Kubo, choď to napísať na tabuľu!”

Pani učiteľka Hrabovská dohovára chalanom, že nezdvihli stoličky a museli to spraviť
dievčatá: „Chlapci, znovu sa narodiť, neviem, či by som vám ešte dala šancu...“

Na online hodine slovenčiny s pani učiteľkou Horeckou. Pani učiteľka rozpráva, rozpráva - a zrazu ju vypne:
Pani učiteľka Horecká: „Prepáčte, mačka mi prebehla po klávesnici a vypla mi mikrofón.“

Lucka s Paulou si precvičujú dialógy vo francúzštine po pol roku, čo sa ju učia:
Lucka: „Comment vous vous appelez?” (Ako sa voláš?)
Paula: „Je parle slovaque un peu.” (Hovorím trochu po slovensky.)

Aldrick skúša časovanie slovies:
Aldrick: „Soňa, comprendre.” (Soňa, rozumieť.)
Soňa: „Oui.” (Áno.)

Nina si cvičí slovíčka:
Nina: „To ich R mi vyťahuje hlieny z hrdla.”

Nina každé jedno ráno: „Moje nervy, mňa asi vystre.”

On-line hodina s pani profesorkou Pospěchovou.
Pani profesorka: „Moji zlatí, teraz sa kuknite na tieto cvičenia a pripravte si ich, prišiel mi kuriér s pizzou, za 3 minútky som naspäť.“
Pani profesorka Pospěchová (po 10 minútach): „Ešte ste tu?“
Celá trieda: „Áááno, sme.“
Pani profesorka: „Aspoň na vás sa dá spoľahnúť. Mne doniesli zlú pizzu.“

Jedna z prvých hodín s pani učiteľkou Sališovou:
Pani učiteľka Sališová: „V druhom ročníku vás budem učiť nadávky, aby ste sa neusmievali, že aké pekné slovo, keď Francúz bude nadávať.”
Lucka: „Konečne mám motiváciu dostať sa do druhého ročníka.”

I. G

Triedna učiteľka Mgr. Marta Pirchalová

Stanislava Babčanová	Kristína Filkorová	Michal Mackovčin
Jakub Bašo	Izabela Gallschneiderová	Filip Maliar
Ema Benková	Dominika Holecová	Michaela Mišutková
Matúš Borovský	Martina Hreusíková	Laura Nemčíková
Ema Bystrická	Nina Kasáková	Martina Obuchová
Jakub Černiansky	Jana Kasmanová	Michaela Ochodničanová
Veronika Čurajová	Romana Kostúriková	Eva Páleníková
Juliana Dírerová	Katarína Kováčiková	Nikola Palugová
Eliška Drdáková	Lucia Kováčová	Jakub Randa
Nina Fabriciová	Barbora Krčová	Kamila Schmiesterová
	Oliver Lokšík	Klára Urbaníková

GBZA – Škola, na ktorú sme nastúpili v siedmy deň po začatí mesiaca, keď končia prázdniny. Vkročili sme tam plní očakávania, no aj sme sa báli, čo nás tam bude čakať.

Prvý deň bol naozaj iný, no taktiež aj špeciálny. Všade okolo nás bolo veľa starších (aj vyšších) žiakov a všetci mali na sebe rúško kvôli pandemickej situácii, ktorú spôsobil jeden neželaný vírus. Ešte v ten deň sme si prebrali všetky učebnice, aj keď asi polovicu sme vôbec nepoužili, ale aj to sa stáva.

V škole sme zažili rôzne udalosti. Španieli mali každý deň s pani učiteľkou Furmanovou ako na privítanie un pequeño examen, ako to ona volá a to nám vždy spravilo správnu náladu. Prípadne pán učiteľ Luis a jeho pruebicita.

Do školy sme chodili mesiac aj pár dní, keď našu školu museli kvôli šíreniu nebezpečného vírusu zavrieť, a tak sme sa vzdelávali z pohodlia domova. No tam sa to všetko skomplikovalo ešte viac… Síce sme už nemali každý deň un pequeño vietečo, no museli sme sa pripravovať na polročné skúšky. Avšak sedieť pol dňa za počítačom, zúčastňovať sa hodiny, reagovať na niektoré veci a po on-line vyučovaní sa znovu učiť, bolo veľmi náročné.

Francúzi to mali zase tak, že hoci sa vedeli v reštaurácii dorozumieť už v decembri, čísla sa naučili až v júni. Pán učiteľ Aldrick si z nás musel dávať pauzičky a plánoval od nás pýtať peniaze za našu každým dňom katastrofálnejšiu výslovnosť. Občas mal z nás aj depresie. Do školy sme sa vrátili znovu po pol roku až na jar, no pobudli sme tam len týždeň, keďže sme mali v triede pozitívneho spolužiaka, a museli sme ísť do karantény.

No a hneď v ten týždeň, keď sme znovu nastúpili do školy, nás čakali koncoročné skúšky. Po nich sme sa pár dní „učili", pozerali rozprávky, hrali futbal alebo volejbal. Mali sme taktiež športové dni a aj dva dni vyhradené pre školské výlety, ktoré sme si celá trieda veľmi užili.

II. E

Triedna učiteľka Mgr. art. Petra Fábiková

Simon Balog	Vanessa Korcová	Klára Smolková
Alexandra Bednáriková	Sabina Králiková	Klára Sochuľáková
Tomáš Bologa	Kvetoslava Lenhartová	Alžbeta Sopčáková
Alžbeta Bosini	Matej Milo	Paulína Svrčková
Nataša Brezovská	Alžbeta Mišíková	Marika Šimurdová
Ema Donková	Sabína Pamulová	Frank Tiburzi
Nina Mária Hanuljaková	Sabína Pelikánová	Lilly Urbanovská
Barbora Hýblová	Martina Popluhárová	Rebeka Vantarová
Alexandra Komačková	Vanessa Porubčanská	Soňa Zaukolcová
Nina Koprdová	Anna Praznovcová	Michal Židek

Hola hola, 2.E vás znova volá,
síce trištvrte roka presedeného doma,
ale veď tak si to od nás žiadala doba.

Vypnuté kamery a tajný šlofík,
niekedy nereálne absencie zaplnili náš virtuálny slovník.
Hrobové tichá, smrtonosné čakania,
sem-tam podozrivé mňaučania a neustále technické zlyhania.

Naším revírom bola chladnička
a zlízli si to naše kilečká.
Bdeli sme dlho do noci,
nebolo nám žiadnej pomoci.

Síce tento rok bola veľká fuška,
neodradila nás ani koncoročná skúška.
A tak sa s vami lúčime, viac na tento rok spomínať nechceme.

p. Díriová: „Aký je to druh prívlastku?"
Žiačka: „No normálny."

p. Díriová pred otvorením škôl po karanténe: „No čo, háby do školy už prebrané?"

p. Holešová: „Neviem, prečo tu mám tie dve medzery, asi sa mi prsty zatriasli alebo čo."

p. Tunčerová: „Elige solo una opción." (Vyber si len jednu možnosť.)
Žiačka: „Mhm, las dos." (Mhm, oboje.)
p. Tunčerová: „Solo una." (Len jednu.)
Žiačka: „Mmm, pues no puedo." (To nedokážem.)

P. učiteľka: „No ja si, žiaľ, nemôžem zapnúť kameru, ale tí, čo nemáte pyžamo a ste oblečení, tak si kamery zapnite."
Žiak: „A, pani učiteľka, vy ste nahá?"

p. Tunčerová: „Sois como cebollas, estáis quitando capas." (Ste ako cibule, zvliekate vrstvy.)

Alexis: „Si no espiras…expiras." (Ak nedýchaš, zomrieš.)

II. F

Triedny učiteľ Mgr. Radoslav Zima

Rebeka Almásyová
Mária Bašová
Nikola Bičanová
Tatiana Brodňanová
Juraj Deket
Vladimíra Dolníková
Alexander Feník
Tamara Tereza Grenčíková
Tereza Herdová
Alexandra Homolová
Miriama Hudáková
Timotej Kazatel
Lucia Kočutová
Oliver Maník
Tereza Mičietová
Natália Michalková
Sofia Muchová
Sára Palovová
Tatiana Pavelčíková
Andrea Popluhárová
Nella Prášková
Adam Remiš
David Saberi Kochesfahani
Laura Škodová
Natália Škorvánková
Natália Škrobáková
Nataša Šolcová
Gréta Trpišová
Sofia Wagnerová

A je to tu. Druhý ročník. Po niekoľkých mesiacoch sme si znova posadali do lavíc. Síce sme o poschodie nižšie, ale vedomostne sme sa posunuli o level vyššie. Naše obzory sa nám začali postupne rozširovať. 7 – 1 + 6 = 12. Presne táto rovnica tú zmenu vyjadruje. Výmenou za jeden predmet bolo šesť ďalších. Ale ako to na GBZA chodí, ani zďaleka ešte nekončíme. Za každým rohom číha niekoľko ďalších predmetov. Zo začiatku išlo všetko ako po masle, no nehovor hop, kým nepreskočíš.

Ako týždne plynuli, a že ich veľa neprešlo, znova sme sa ocitli každý vo svojom kúte. Všetko išlo hladko, aj „motivés“ sme boli. No nič netrvá večne a spolu s wifi sa postupne vypínali hlavy aj telá. Ale vzchopili sme sa. Ruku do ohňa dať síce nemôžeme (však by nám celá zhorela!!!), no do zrkadla sa na seba aj naďalej pozeráme s obdivom. Zimu sme prežili v teple domova a teplo sme zvládli so Zimom na školskom dvore. Ani sme sa nenazdali a už sme skoro pri cieľovej páske. Bol to veľmi netypický rok, no užili sme si ho tak, ako sa patrí.

Sofia Wagnerová, Tereza Mičietová a Andrea Popluhárová

Napriek všetkým nepríjemnostiam nám nekonečné chvíle medzi štyrmi stenami spríjemnili aj naši učitelia:

p. Šrancová v strede online hodiny matematiky: „Robte si, ja musím ísť otvoriť bránu, prišiel mi traktor.“

p. Ferko: „ ... to je názov pre Európu, ktorú Zeus uniesol... a potom oplodnil.“

p. Šrancová na informatike: „Hej, hej, hej, ale to, že máte nové počítače, neznamená, že ich treba hneď zneužiť.“

p. Rašovcová: „Treba, aby si každý našiel svoju uhorku a do nej vliezol.“

p. Ferko: „Pipin III. Krátky z rodu Karolovcov, lebo rod Pipinovcov by neznel najlepšie.“

Andrea na začiatku roka:
„A Claude nám ostáva?“
p. Zima: „Áno.“
Sofia: „A je to pre neho bezpečné?“

II. G

Triedna učiteľka Mgr. Lucia Máhriková

Emma Bujná
Sára Bullová
Xander De Wilde
Patrik Demáček
Kristína Drusková
Tomáš Fatrsík
Emma Hofericová
Petra Hromadová
Rebeka Chmeliarová
Dávid Chodelka
Gregor Jakuš
Adam Janiga
Vanesa Jantošová
Juraj Jedličák
Matej Keblušek
Simona Kobelová
Karin Krišššáková
Nikola Maťková
Júlia Mičencová
Laura Schneiderová
Karolína Svozilová
Tímea Šenkárová
Samuel Šibík
Monika Školníková
Andrej Štefánik
Katarína Valkyová
Ema Varešinská
Viktória Vlasatá
Tamara Zimová
Alexandra Žilinčárová

Našu triedu môžeme označiť jedným slovom ako nezvyčajnú; predovšetkým očividným spôsobom, že sme španielski aj francúzski. V podstate veci sme neskutočne bystrí, ale predsa len treba povedať – sme rôzni a väčšinou fungujeme spôsobom „lážo-plážo“. Naša silná stránka je nechcene sa zakecať s učiteľom natoľko, že chudák o tom ani nevie. Veľa ľudí nás považuje za tých zvláštnych, no máme v triede množstvo silných osobností, čím sa predsa každá správna G-éčka musí zákonite vyznačovať.

Výroky:

rátanie príkladu
p. Matuška: „Nezapisujte zlomky do riadku, lebo je to fuj fuj!”

Laura: „Mais c'est écrit avec t pas s.” (Ale to sa píše s „t”, nie „s”.)
p. Vernét: „Attends...Oui! Laura tu peux me remplacer!” (Počkať, áno! Laura, môžeš ma nahradiť!)
Laura: „Non!” (Nie!)

p. Vernét: „Vous êtes plus réveillés aujourd'hui.” (Dnes ste nejakí prebudení.)
Trieda: „Non!” (Nie!)
Léa: „Si, Juraj parle. Il est juste 7:30 et il parle.” (Ale áno, Juraj rozpráva. Je len 7:30 a on rozpráva.)

Adam: „Je voudrais finir mes etudes de musique. Je ne saurais pas comment utiliser les accords jusqu'à la cinquième année.” (Chcel by som dokončiť štúdium hudby. Akordy sa človek naučí až v piatom ročníku.)
p. Berquin: „Quand on veut, on peut.” (Všetko ide, len treba chcieť.)

p. Vernét: „Trois possibilité peu, normal et beaucoup.” (Tri možnosti: málo, normálne a veľa.)
Alex: „Trop.” (Príliš veľa.)
p. Vernét: „Juste trois possibilité!” (Len tri možnosti!)

Julka: „Koho, čo?”
p. Benikovský: „Vy sa chcete vydať za čo?”

p. Ferko: „Poviem vám výhody dejepisu. Môžete zahovoriť maturitu zo slovenčiny, pretože na seba nadväzujú, to som urobil aj ja. Potom, ak sa k vám prihovorí chlapec, môžete ho odstrašiť znalosťami. Funguje to aj naopak, sedelo so mnou vo vlaku dievča a povedal som jej 35 latinských názvov. Po dvoch hodinách odišla.”

p. Ferko: „To keby pred odborníkom spomeniem termín temný stredovek, tak ma roztrhá! Intelektuálne chlpy by zo mňa lietali.”

na online hodine, pán učiteľ sa niečo pýta Juraja
Juraj: *šušťanie*
p. Benikovský: „To bude asi v morzeovke znamenať nie.”

p. Benikovský: „Ako sa máte? Len tak? No tak dúfam, že ste nedostali srdcový atak.”

III. E

Triedny učiteľ Mgr. Martin Benikovský, PhD.

Karolína Áčová	Andrej Kadnár	Zuzana Martiniaková
Magdaléna Albertová	Eliška Romana Kaločová	Júlia Moresová
Chiara Galiová	Bruno Kandera	Natália Nedeliaková
Tobias Gaňa	Jakub Knapec	Sofia Stupňanová
Olívia Gvoždiaková	Magdaléna Kocianová	Mária Lujza Špirková
Augustín Hmíra	Lenka Kuhajdová	Nina Štefúnová
Eduard Hrnko	Victoria Kyseľová	Zuzana Šutvayová
Viktória Hýllová	Richard Lagín	Lenka Zajacová
Dominika Jankovičová	Martina Majtaniková	Alexandra Závodská

p. Pinzik: „Ako to čítaš?“
Chiara: „Úplne skvele.“

niekto sa pýtal, či je už p. Matuška v triede
Matika: „Už keby tu bol, už tu je.“

Sašika: “When was the house built?“
Chiara: “Isla de mujeres.“

p. Hrabovská: „Aký tu je puch. Ale vy ste tu doteraz neboli, že?“
Tobias: „Ani ja som tu nebol. Minulý týždeň.“

p. Gambošová: „Aké auto šoféruješ?“
Chiara: „Šoférujem veľmi dobre.“

Lujza: „Koho napadlo dať ovocie ako citrón na rybu ako je losos?“
Viki: „Veď citrón je zelenina.“

p. Ferko: „Každý chlapec je chlapec, ale nie každý chlapec je Knapec.“

Tobias sa na hodine unmutne: „Pani učiteľka, mne nejde mikrofón.“

p. Beňušová: „Dnes začíname s Nórskom, pretože nás včera Švédi porazili.“

Niekto sa pýta: „Pán učiteľ, čo to máte za sebou?“
p. Benikovský: „To mám bongo. Africké bubny, samozrejme.“

Tento rok bol o niečo ťažší ako ten minulý. Zodpovednosť na bode mrazu a minimálna aktivita (čo sa týka ročenky) nám však zostala ešte z druhého ročníka. Motivácia tiež zatiaľ nedorazila. Nemôžeme si to vyčítať, pretože odkedy sa všetci učitelia naučili narábať s Teams a videohovormi sa online výučba zmenila o 180°. Májový návrat do školy by sa dal prirovnať ku kultúrnemu šoku, z ktorého sme sa ešte stále mnohí nespamätali. Je preto pochopiteľné, že nevieme, kde nám hlava stojí a sme radi, ak ráno stíhame dobehnúť na ranný filter tesne pred zvonením.

S novou vlnou korony sme zrazu okrem robenia množstva úloh museli vyjsť z postele, nejako sa poľudštiť a niekedy aj vyzliecť z pyžama. Nesmú, samozrejme, chýbať technické problémy, kedy zrazu nefunguje mikrofón alebo kamera. V pohodlí domova a vlastných izieb sa z učenia stáva otravná povinnosť a narúša to atmosféru domáceho prostredia. Stratili sme pojem o čase a orientačnými bodmi v kalendári boli assignments (priradené úlohy) a písomky. S tretím ročníkom prišlo viac očakávaní a nárokov - veď po troch rokoch máme predsa v španielčine už aj snívať. Hoci za sebou online výučba zanechala veľmi výrazné stopy a ja sama mám teraz problém napísať pár súvislých viet, mala aj svetlé stránky. Počas hodín sme neboli v takom strese a napätí, lebo pred obrazovkami sa nemáme čoho báť. Dobre všetci vedeli, že sme v tom spolu.

Väčšina na 6 mesiacov vypadla z kontaktu a stali sa z nás cudzinci. Niektorým sa ale aj tak podarilo utvrdiť priateľstvá a aspoň trošku spevniť kolektív. Pokiaľ pôjde všetko, ako má, koncoročný výlet v stanoch určite pomôže s utužovaním vzťahov, prelomením nejakých tých tenších ľadov.

Nina Štefúnová

III. F

Triedna učiteľka Mgr. Zuzana Sališová

Matúš Balát
Martina Bellanová
Júlia Bieliková
Timea Nika Čibenková
Richard Gaňa
Kristína Gaňová
Lucia Harciníková
Veronika Harvánková
Sabina Jarošová
Michal Jarouš
Kristína Anežka Kaločová
Barbora Kolenčíková
Kristína Kolovrátková
Klára Kováčiková
Katarína Krištofová
Daniel Kysel
Denisa Ladniaková
Juliána Lubuška
Dominika Motyčáková
Daniel Mrázik
Lujza Mráziková
Silvia Pechotová
Martin Petráš
Eliška Špalková
Patrícia Štubendeková
Patrícia Valášková
Ema Valíčková
Mária Zákopčanová
Soňa Závodská

Napísať básničku by sa zišlo,
o všetkom, čo nám na um prišlo.

Dni sa hrnuli ako do konárov miazga,
od septembra do apríla bola „quarantaine“ jazda.

Všetci vedeli, čo nás čaká, toto sme už zažili,
potichu sme smutno vzdychli „zas na chvíľu preč od triednej family“.
Pod dištančným dáždnikom vzdelávania,
všetci v ruchu, „merde“, zase do online povolania.

Rozlepiť oči,
celý deň ako na kolotoči,
na Teamsoch „le button de connexion“ stlačiť,
rozprávať sa s počítačom a potom sa od rána len mračiť.

Velitelia, učitelia, praskali im nervy,
pred matikou hromy-blesky, „to zas bude derby“.
Vojna proti lenivosti, chuť roboty sa chopiť,
bojovali naši proti pokušeniu mať na teste zošit.

Pohľady na online priestor, kto to zase mlčí,
v komentároch správ zas milión „mne zas mikrák chrčí“.

Každý z nás však dobojoval, statočne či s prázdnou hlavou,
prišlo to tu, zas do školy, deň dospávať kávou.

Koľko ľudí! Stres na čele!
Ľudia „in panic“ od pondelka do nedele.

Však nevnímame smútok všade,
sme v radosti jeden z druhého a sme zase pohromade.

Vďač objatiu paničelky, našej Sališovej,
tešíme sa zas a znova od srdiečka energii čistej, novej.

kolektív 3.F

p. Pinzík: „Pracujte vo dvojiciach... ak nemáte radi svojho kamaráta, môžete aj sami.“
Ela: „Neviem, kde si mám dať ten ťahák. Radšej sa to naučím.“

Blaise: „Donc ce que vous allez faire.“ (Tak, čo budeš robiť?)
Rišo: „C’est lire.“
(Čítať.)
Blaise: „Oui, et comment?“
(Áno, a ako?)
Rišo: „Emm, rapidement?“
(Ehm, rýchlo?)
Blaise: „MAIS NON! Quel horreur!“ (Ale nie, to je hrôza!)

p. Pinzík: „Bývam na samote v lese.“
Katka: „Čooo? To traktorom dochádzate?“
p. Pinzík: „Nie, mňa byvol donesie.“

Dominika: „Pani učiteľka? A to kde ja budem bývať, ak nám zavrú intrák? Niekde tu pod mostom alebo čo?“
p. Sališová: „Však to si nájdeš nejaký, neboj.“
Dominika: „Ale to už budú všetky obsadené.“
Mária: „Tie mosty? “

Paťa Š. pri projekte o mzdách: „Bože, keď toto píšem, tak mi chýba robota. Ja chcem peniaze!“

Ela: „Je česať sa hrebeňom alebo česať sa s hrebeňom?“
Majka a Bajka: „Neviem, netuším.“
Ela: „Možno je to dvojtvar.“
Baja: „Počkaj, vyhľadám to na počítači.“
Baja po chvíli: „Viete, čo mi vyšlo? Máte vši?”

Na angličtine čítame slovíčka:
p. Mládenková: “Do you understand them all?“
Kika Kaloč: “Which one?“

p. Benikovský Dominike: „Denisa...“
Dominika: „Ja som Dominika.“
p. Benikovský: „Aha, áno, to by ste boli vlastne DL, ale vy ste DM. To je ako drogéria market.“

p. Mladenková: “How many children were conceived on Valentine’s day? What does it mean, conceived?“
Rišo: „No urobených, nie?“
p. Mladenková s povzdychom: „Počatých.“

p. Beňušová: „Ja sa na chvíľu odmlčím, ale keby ste mali nejaké otázky, pýtajte sa.“
Nahluchlá Baja po chvíli: „Čo? Ide sa odmočiť?“

p. Benikovský: „Mariaaa.“
Niekto: „Jej nejde mikrofón, písala to.“
p. Benikovský: „Aha, dobre, dobre, tak Mariaaaa, ste tu? Ozvite sa.“

Julka a Ema sa smejú a vidieť to cez kamery.
p. Sališová: „Aké je to dobré, že tu vám môžem vypnúť mikrofóny, v škole sa to nedá a vyrušovali by ste.“
Rišo: „V škole by ste nás mohli vypnúť kriedou do hlavy.“

p. Ferko: „Štúrovci boli úplne normálni ľudia ako my, ale nekosili krovinorezom ako ja.“

p. Mládenková: „Myslím, teda som, po latinsky je to ako?“
Paťka: „Cogito ergo sum.“
p. Mládenková: „Áno, a kto to povedal?“
Paťka: „Ja.“

p. Sališová: „Ja som normálne počas karantény ohluchla a aj viac zabúdam. Však minule som bola preč, celý čas som bola taká hladná a zabudla som, že mám v kabelke rožok.“

p. Benikovský: „Každý z vás v dačo verí. Napríklad, že táto hodina skončí.“

III. G

Triedna učiteľka Mgr. Ivana Horecká

Boris Beník
Alexander Béreš
Kristína Buchelová
Klára Červencová
Emma Demčišáková
Tamara Ďurinová
Eliška Fašánková
Barbora Frátriková
Natália Gapková
Ivana Gazdíková
Tamara Kaličáková
Matúš Koščo
Miriam Kubáňová
Petra Kumančíková
Nina Kurtová
Ramsses Dominik Machado
Broňa Maytasová
Soňa Olbertová
Branislav Ondoš
Aneta Pechotová
Laura Helena Poliaková
Nina Rendarová
Adam Ramy Rihane
Natália Sulovcová
Lívia Škrovinová
Radovana Špernogová
Sára Štaffenová
Adriana Valientová
Diana Vrabcová
Terézia Zajacová

Tento školský rok bol od začiatku iný ako tie predošlé. Prvý mesiac sme sa stretávali v škole s rúškami na tvárach, no neskôr už ani to nebolo možné. A aj keď sme boli z minulého roka zvyknutí na online výučbu, na dištančné vzdelávanie počas druhej vlny sme vôbec neboli pripravení.

Učitelia to začali brať vážne a online prednášky vytiahli z rukáva aj najväčší technofóbovia učiteľského zboru. Čím situácia trvala dlhšie, tým vyššia hladina lenivosti v triede panovala. Najvzácnejšou komoditou na študentskom trhu sa stali spísané poznámky vo wordovských súboroch. Zapisovatelia poznámok sa razom stali elitou. Ich mená boli chválené aj v ďalekých končinách a blahoslavené na luxáckych omšiach každú nedeľu.

Staronovej situácii sa museli naplno prispôsobiť aj všetci učitelia. Aj keď na prvý pohľad sú oni tí strojcovia ľudského nešťastia, opak je pravdou. Nočné mory o nezodpovedaných otázkach a monitoroch plných iniciálok sa im snívajú dodnes.

Naša trieda je svojím spôsobom výnimočná. Miestami sa javíme ako najväčšia zberba lenivcov (česť výnimkám), no pokiaľ máme správnu motiváciu a chuť, v konečnom dôsledku dokážeme odviesť kus dobrej roboty. Inak tomu nebolo ani počas uplynulého zvláštneho karanténneho školského roka.

Po siedmich mesiacoch sme museli vystrčiť hlavu z postele. Viacerí neverili, že sa opäť vraciame do školy. Poučení z hoaxovej minulosti sme ostávali naďalej pokojní, no deň návratu do školy skutočne prišiel. Názory na návrat boli rôzne. Myslím, že v našej triede prevládali skôr negatívne, keďže sme si silno navykli na vstávanie o 8:40.

Nakoniec veci nie sú až také zlé. Pocity z posledných dvoch mesiacov sú nápadne podobné pocitom prvákov počas úvodných dní na strednej škole. Všetko je akoby nové, zaujímavejšie. Slniečko nám opäť pripadá magické a pinpongové stoly sexi.

Aj keď celý prežitý rok bol netradičnou skúsenosťou, málokto-rý z nás by si ho znova zopakoval. Pomaly zisťujeme, že sme bez skutočnej školy naozaj hlúpi a internetová akadémia budúcnosti nie je až tak blízko, ako sme si mysleli. Nastal čas, aby sme sa natrvalo vrátili do našej architektonicky atypickej, no aj tak krásnej mysliarne.

Boris Benik

Barbora číta surrealistickú báseň na hodine s p. Horeckou a počas toho jej brešú psy v pozadí
Baška: „Pani učiteľka, prepáčte, mne tu brešú psy."
p. Horecká: „To je v pohode, dotvára to takú surrealistickú atmosféru."

p. Rašovcová otvorila zlú prezentáciu
p. Rašovcová: „Jaj, to je mozog, to nie je pre vás."

*Nina odpovedá na dejepise *
p. Ferko: „Môžete to zopakovať, prosím? Veľmi som vás nepočúval. Rozmýšľal som, či máte šošovky."

p. Holešová: „Taká pekná modrá ani na semafore nie je."

riešime stužkovú
p. Horecká: „To je pekné, že máte dátum, ale treba riešiť aj sálu."
My: „Veď sálu máme."
p. Horecká: „Akú?"
My: „Holiday Inn."
p. Horecká: „Vy snobi malí."

Naty G. odpovedá na španielskej matike
p. Luis: „Tu crees que la raíz de menos uno tiene sentido?" (Myslíš si, že odmocnina z -1 má zmysel?)
Naty G.: „Sí." (Áno.)
p. Luis: „En tu universo sí, en mi no." (V tvojom vesmíre áno, v mojom nie.)

na turistike s Luisom
p. Luis: „Viete, ako sa tam ide?"
My: „Nie."
p. Luis: „Ani ja."

p. Horecká v pondelok: „Prajem krásny víkend."

Tamara: „No, ja nemôžem behať, robiť kondičné a záťažové cvičenia na ruky."
Zima: „A to čo chceš robiť? Hrať šach?"

p. Holešová: „Nemám rada také veľké čísla, pokiaľ nie sú na výplatnej páske."

* p. Luis napíše na tabuľu obrovský hnusný zlomok*
p. Luis: „Cómo lo podemos simplificar?" (Ako ho môžeme zjednodušiť?)
Tama: „Podemos borrarlo y ya está." (Môžeme ho zmazať a bude.)

na slovenčine kreslíme surrealistické obrazy
Kika: „Vyzerá to ako ADHD. A kolibrík. Kolibrík s ADHD."

Nejaký učiteľ: „Kričte krstné meno!"
Matúš: „Ja, Koščo."

p. Pablo: „Conocéis la preposición para? Alguna palabra que empieza con para?" (Poznáte predložku „para"? Nejaké slovo začínajúce sa na „para"?)
Dominik: „Paracetamol."

Mima: „Ako sa to píše?"
p. Ferko: „Tak, ako sa to počuje."

p. Horecká: „...ako taký medveď, ktorý sa zobudil zo zimného spánku, taký úplne dezorientovaný. Presne tak sa cítim na nultej.

Že tu proste ešte nemám byť.”
Adam: „J´ai besoin une définition de définition.” (Potrebujem definíciu definície.)

Kika: „Kto chápe, nech pochopí.”

Nina Š.: „No se oye.” (Nepočuť.)
p. Alexis: „Me oís?” (Počujete ma?)
Nina Š: „Se oía pero ya no se oye.” (Počuli sme, ale už nepočujeme.)
p. Alexis: „Pero me oís.” (Ale počujete ma, že?)

na slovenčine sa rozprávame o Editinom očku
p. Horecká: „Akú mala farbu očí, čo myslíte?”
Mima: „Hnedé, čierne.”
p. Horecká: „Áno, také melancholicko-cholericko-depresívne.”

p. Holešová: „Kto chce ísť k tabuli?”
Alex: „Tak ja idem, každý musí na niečo umrieť.”

Kika si vyberá mentora na Dofe
p. Hrúzová: „A je lepší v bicyklovaní ako ty?”
Kika: „No, hej, má lepší bicykel.”
p. Máhriková: „Si on accepte quelque chose négative, notre vie devienne un anion.” (Ak prijmeme niečo negatívne, z nášho života sa stane anión.)
Miriam: „Braňo, taká som hrdá n a tvoje poznámky!”

p. Rašovcová: „Môj muž nevidí do diaľky, ja tiež nosím okuliare, ale náš syn vidí aj to, čo by nemal vidieť.”

p. Matuška: „Ešte niekto skúšal dávať klinec do zásuvky?”
Boris: „Ja som to skúšal, ale nejak to nefungovalo. Asi som mal zlý klinec.”

na geografii sa nás p. Beňušová pýta, či niekto našiel odpoveď na otázku z učebnice
Laura: „Ja som to našla, ale neviem odpoveď.”

Kika utešuje Lauru ohľadom písomky z bioly
Kika: „Veď toho nie je veľa a celé sa to budeš aj tak učiť na Alexisa, takže to budeš vedieť.”
Laura: „Hej, ale budem musieť zmeniť celý jazyk.”

Čo keby Nemecko vyhralo II. svetovú vojnu?
p. Horecká: „Ako národ by sme tu asi nesedeli. A možno by sme tu nesedeli vôbec.”
Dominik: *polovičný Mexičan* „No, ja by som tu isto nesedel.”

IV. E

Triedna učiteľka Mgr. Silvia Furmanová

Martina Bartová
Natália Benková
Štefan Franček
Ema Hostačná
Gayoung Joung
Samuel Kafka
Ľubomíra Keblušková
Viktória Knapcová
Annamária Kremlová
Dominika Kurnocíková
Patrícia Mazaňová
Natália Michelová
Natália Mintálová
Martin Novák
Barbora Palušová
Aneta Samuelová
Anna Skaličanová
Matúš Stiller
Veronika Surovčíková
Veronika Šebeňová
Júlia Škrková
Alexandra Šobichová
Simona Štillová
Ester Šughová
Tereza Tarjányiová
Marek Zachar

Ponúkam triedu na predaj!
Ročník: 2020/21
Značka: 4.E
Cena: Dohodou
Predajca: Furmi s.r.o.
Kontakt: Navštívte kabinet päť alebo volajte +421 4E4 4E4 4E4

Popis: Predám triedu. Je ako nová, iba ju prešiel internetový buldozér. Má najazdené štyri roky, ale vôbec to nie je poznať. V takmer plnej výbave - bol odmontovaný jeden člen. Posledný rok bola trieda garážovaná, ale trošku vyšla z cviku a má problém s rozbehom - asi po dlhom odlúčení odišla spojka. Čo sa týka pohonných hmôt, pravidelne bola ošetrovaná čajíčkom na triednických hodinách. Je vybavená kamerou, ktorú zapína aj keď cúva, aj keď ide vpred. Čo sa týka rádiových staníc, ladí najmä Anténu Zodiac

a Among Us FM, s ostatnými stanicami má menšie problémy a zvuk nie je dosť kvalitný. Prevodovka je automatická, ale pri ospravedlnenkovom stupni vynecháva. Pred predajom by som rada triedu ešte raz využila na kratšiu turistiku, po ktorej však nezaručujem stopercentný stav, pretože už teraz svieti na prístrojovej doske kontrolka absencie katalyzátora výkonu. Ponúkam aj manuál na obsluhu a údržbu a návod na pevné nervy pri ďalšom používaní.

Patrícia Mazáňová

IV. F

Triedna učiteľka Mgr. Dana Markušová

Aneta Danišová
Ema Doboszová
Ján Dobrovodský
Katarína Ferechová
Miroslava Holienková
Sarah Hubová
Stanislava Janíčková
Johana Kazatelova
Laura Kišoňová
Klára Knapcová
Daniela Kotrčová
Nikol Mišáková
Tamara Mrázová
Richard Németh
Veronika Paulovičová
Peter Randa
Daniel Saberi Kochesfahani
Klára Sádecká
Hyeonsu Seo
Mária Struharňanská
Simona Szabóová
Vladimíra Šimoníková
Alexandra Šimšajová
Alexandra Šušoliaková
Barbora Tarčáková
Viktória Uhliariková
Lenka Vrláková

Prof. Herčko na konci hodiny hovorí Nikol.
Prof. Herčko: „Ty na mňa celý čas tak strašne škaredo zazeráš, neviem, či hovorím nejaké hlúposti."
Sima: „Nie, nie, ona sa tak pozerá na každého."

Rozprávame sa o stužkovej.
Vladka: „Som zistila, že keď som bola malá, tak som mala rada ružové oblečenie. Teraz, keď mám 19, mám rada ružový gin alebo ružové víno."
Lenka: „To sa nekukáš na svet cez ružové okuliare, ale ružové promile."

Na hodine biológie sa preberá ženský reprodukčný systém.
Prof. Rašovcová: „Spermie nič

nerobia, iba čakajú na vajíčko.”
Nikol: „Tak ako každý chlap.”

Na telesnej hráme volejbal.
Prof. Kutlíková: „Rišo, neškrabkaj si tam tú loptu.”

Prof. Ferko: „Keď idete do nejakého mesta, choďte na cintorín.”

Píšeme si v triednej skupine.
Mima: „Poslali ste mu to?”
Dano: „Ja gej.”
Dano: „*hej.”
Dano: „U gej?”
Dano: „To som nemal.”

Prof. Beňušová: „Aké poznáte minerálne pramene na Slovensku?”
Laura sebavedomo: „Demänovka... jaj, počkať, nie, to je alkohol.”

Prof. Díriová háda, kam chceme kto ísť na vysokú školu. Prvá je Klára, na ktorú povedala dizajn.
Klárka: „Skoro, chcela by som ísť na architektúru.”
Prof. Díriová: „Super, tak som sa aspoň do okruhu trafila. Súvisí to spolu.”
Mima: „No, to by ste mali tak za pol boda.”

Sima: „Niekedy ti to ide tak dobre, že rozmýšľaš, prečo nie si Einstein. A potom ti to ide zas tak, že prene vieš, prečo nie si Einstein.”

Nikol: „Učiteľka mi povedala, že mám taký negatívny prístup, lebo sa mračím. Po prvé, nevidím; lebo nemám okuliare, a po druhé, kedy sa ja usmievam?”

Prof. Kutlíková: „Pravidlá sú jednoduché, ten, kto pôjde odraziť loptu, zakričí ‚mám’.”
Vladka: „To budeme ako v Hľadá sa Nemo tie čajky: ‚môj, môj, môj.´”
Rišo odrazí loptu na Simu.
Rišo: „Máš!”
Sima: „Nemám!”

Prof. Ferko: „Včely sú apolitické, ale hryzú rovnako ako niektorí politici.”

IV. G

Triedna učiteľka Mgr. Dagmar Kutliková

Emma Čačková
Martina Čičmanová
Miriama Čišecká
Aneta Dávidová
Lucia Ďurecová
Adrián Dvorský
Nataša Florková
Annamária Fujačková
Barbora Galová
Vanda Hederová
Martina Chabadová
Samuel Jakubík
Tatiana Janeková
Alžbeta Kolenčíková
Dorota Kresaňová
Tomáš Kučera
Lucia Lamošová
Miriam Madigárová
Eva Maťková
Tereza Pospěchová
Júlia Rybárová
Erik Scherer
Marianna Smolková
Timea Sučková
Zuzana Šištíková
Terézia Štekláčová
Miriam Tekeliová
Viktória Vdovičíková
Dominika Zvariková
Natália Žeriavová

Varovali nás! „Príde štvrták - zábava sa skončí, zrezignujete a pozor, čaká vás maturita!“ Veru, štvrták prišiel, len tie prognózy úplne nevyšli.

Zábava rozhodne neskončila, rezignácia nastala už pred pár rokmi a maturita, ha! Zľakla sa nás skôr, ako sme sa my stihli zľaknúť jej.

Avšak tvrdiť, že tento rok bol iba o flákaní, by bolo veľmi detinské. Práve naopak! Špeciálne sme sa museli popasovať so slabými internetmi a vypnutými elektrinami, naše izby sa postupne premieňali na chemické laboratóriá a našimi najlepšími kamarátmi sa stali pyžamo s teplým čajom. Dosť dobrá socializácia!

A aj keď je pravdou, že dizertačné práce a rozbory textov sme sa stále nenaučili robiť, viacerí z nás svoje vedomosti a šikovnosť prejavovali aj v extra školských súťažiach, vo vybavovaní jazykových certifikátov a dobrovoľníckych aktivitách.

Bol to zaujímavý rok! Vyformovali sa z nás vynálezcovia na efektívne (ne)podvádzanie, IT odborníci, kuchári, spáči aj deadlinisti. Čo je však paradox, diaľka nás ešte väčšmi spojila a verím, že nám naša skupinová súdržnosť a spolupráca vydrží aj do ďalšieho ročníka.

Tatiana Janeková

p. Kutliková 3. septembra: „Vanda, poď sem, prosím."
Vanda: „Čo sa deje, druhý deň školy a už mám problém?"

p. Beňušová: „Keď sa stretnete s medveďom, čo urobíte?"
Tanka: „Neviem, odfotím si ho."

p. Melicherová: „Ja depresie nebudem mať. Však v kabinete mám Mareka, on vyzerá tak milo, že mi pomôže."
Samo: „To nie Vy máte v kabinete Mareka, to on má v kabinete Vás..."

Francisco : „¿Cómo se dice perpendicular en eslovaco?" (Ako sa po slovensky povie „perpendicular"?)
My: „Kolmý."
Francisco : „¿Como call me?" (Ako? "Call me"?)

Erik: „Ja keby som mal dieťa, by som bol krkavčia mater."

p. Herčko: „Mám mačky, mačky sú život. A chovám bažanty."

p. Horecká na online hodine: „Je tu Mirka Madigárová?"
Tomáš: *zabudol, že nemá vypnutý mikrofón* „Tomu ver!"

p. Rocío: „Un momento chicos, es que se me están peleando los gatos."
(Moment, bijú sa mi tu mačky.)

Ako je prvé sväté prijímanie po anglicky?
Majka, Timea a Vanda: „First holy confirmation."

p. Horecká: „Ja by som nemohla žiť v Gulagu, by som tam dostala všetky tie choroby, čo dostávate od Zimu."

p. Rašovcová: „Kto spraví referát? Témy sú napr. nejaká lordóza, kyfóza, skolióza..."
Samo: „To som celý ja."
p. Rašovcová: „A zoberieš si to?"
Samo: „Ja už to všetko mám."

p. Luis:*píše na tabuľu Hg (skratka altura grande)*
Mima: „Ja neviem, čo znamená ortuť po matematicky."

Nataša na hodine angličtiny: „I'm sorry, but išiel nejaký traktor okolo."

p. Holešová: „Ďalšie pojmy, ktoré si vysvetlíme, sú modus a medián."
Vanda s Majkou: „Sklíííčka, sklíííčka dotykov..."

p. Benikovský: „Aké pravidlá dodržujete ako trieda?"
My:*ticho*
p. Benikovský: „Žiadne?"
Mima: „Táto trieda je čistá anarchia."

kolektív slávnej smiešikovej IV.G

V. E

Triedna učiteľka Mgr. Mária Čurgalyová

Natália Bistáková	Mária Kyselicová	Lucia Hodás Pauerová
Valéria Brnčalová	Andrea Kyseľová	Adam Poljak
Dominika Čišecká	Veronika Langová	Simona Saganová
Sarah Dujak	Janka Lokajová	Matej Sňahničan
Roman Frátrik	Zuzana Malacká	Alexander Štaffen
Juraj Frolka	Lucia Mazániková	Bianka Turská
Lujza Chochulová	Daniel Michulek	Miroslava Višňovská
Lucia Jandzíková	Sára Mráziková	Viktória Witkovská
	Rodan Obrk	Jakub Zuskáč

Zdravím školu, minulé a budúce generácie.
Terajšia V.E sa ocitla v cieľovej rovinke.
Ak niekedy budete mať nedostatok inšpirácie,
zvládli sme to my, tak vy nebudete mať komplikácie.

Nastúpili sme v 2016 pod Milovým dozorom,
prišli sme na školské pravidlá a nakázania.
Získali sme skúsenosti s čerstvým obzorom,
nie vždy sme boli svätci a boli aj pokarhania.
Imrich zobral dôležitú úlohu zástupcu,
tak sme za neho museli hľadať nástupcu.
Našťastie nás profesorka Čurgalyová zachránila,
i keď sa to pre všetkých zdala úloha hoc celkom neMilá.

Počas štúdia sme prišli o pár dobrých duší.
Dôvody mohli byť rôzne,
ale držať im to za zlé sa predsa nesluší.
Až teda na slávneho pálkového zlodeja.
Napriek priateľskej snahe od každého,
niektorí syčia ako po pridaní vody do oleja,
ale snažíme sa strpieť jeden druhého.

Tak ak ste sa dostali už do tejto časti ročenky,
podelím sa o rôzne triedne spomienky.
O lektorovi, ktorý zostal mnohým v srdciach:
Fermín, jeho vrúcny prístup myslený v dobrom!
Niektoré snia o ňom aj po terajších nociach.
Nie je jediný, ktorý zamával zbohom.
Taktiež ďalší s nami nevydržali pomaly ani jeden celý rok.
Nevieme, či je to školou alebo nedržali s nami krok.

Nemali sme mnoho triednych zážitkov,
ale tie, čo sa stali, už nikdy nezabudneme.
Aj keď nie vždy boli slušné alebo prijateľné
a porozumieme si aj v diferencii jazykov.

Netreba zabudnúť na triedne mýtické stvorenie:
meno má po ovocí a vlasy od slnka.
Videl ju málokto počas školského roka.
Prejsť s takou dochádzkou je jednoducho umenie.

Aquí nos encontramos en la parte española
Hemos visto bonitas ciudades del país y la cultura
Experimentado intercambio gracias a la tutora
Hemos andado por la mitad de España teniendo aventura
Caminamos hasta los pies dolieran, fue una tortura
Y sabíamos todo para la maturita que es una locura
Y todo esto gracias a nuestros lectores
los españoles, los eslovacos, los mejores
Y al final quiero deciros adiós con nuestro léxico pobre

Slovami jednej spolužiačky: „Na GBZA je nám doobre...“

V. F

Triedna učiteľka Mgr. Janka Mládenková

Klára Bachratá	Monika Dobišová	Pavla Poláčiková
Laura Begáňová	Oliver Gvoždiak	Eva Puchalová
Júlia Beláková	Július Hlavčo	Lenka Rajňáková
Radovan Beňo	Alexandra Janasová	Rebecca Riljaková
Tomáš Borák	Adam Koleda	Nicole Sýkorová
Soňa Brodňanová	Simona Krupová	Bronislava Tichá
Daniel Cabadaj	Martina Martyneková	Katarína Tomusová
Natália Ciceková	Katarína Pecháčková	Alena Veselá
Anna Cyprianová	Simona Petríčková	Emma Zahradníková

Desatoro GBZA prikázaní

1. Ja som GBZA, boh tvoj. Nebudeš myslieť na iné školy, popri ktorých by si aj nejaký voľný čas mal, aby si sa im klaňal.
2. Nevezmeš meno Willerovo a Fontainovo nadarmo a nebudeš o nich nahlas rozprávať, pretože rozumejú jazyku slovenskému, aj keď sa tvária, že nie.
3. Spomni, aby si deň riaditeľského voľna svätil, ak sa ho niekedy dožiješ.
4. Cti riaditeľa svojho i triednu svoju.
5. Nezabiješ prvákov pri skrinkách.
6. Neodmietneš kávu v Caffé Italia cez voľnú hodinu.
7. Nebudeš chodiť do iného baru ako do Emócie.
8. Neprerieknеš krivého svedectva proti škole svojej, aj keď by si rád.
9. Nepožiadaš bufetárku o bagetu na dlh.
10. Nepožiadaš o stoličky a fixky vedľajšiu triedu, ani ničoho, čo im patrí.

Simona Petríčková

A je to tu. Sme na konci našej GBZáckej cesty. Nebudeme tu vyplakávať, myslím, že nám viacerým odľahlo. Koniec strednej školy však sprevádza aj akýsi zvláštny pocit nostalgie. Myslím na všetky tie zážitky, skúsenosti a kamarátov. Myslím na triednu, ktorá sa o nás občas vedela postarať lepšie ako naši vlastní rodičia.

V našej škole sa často skloňuje pojem „úspešní absolventi nášho gymnázia“ a myslí sa pri tom na tých pár ľudí, ktorými sa škola môže pochváliť na stránke. Pre mňa sú tí úspešní absolventi všetci z mojej triedy. Nezaujíma ma ich budúca vysoká škola, ich známka z maturity, ani to, či už teraz vedia, čo so životom. U každého jedného vidím, že to, čo si z našej školy odnášajú, je schopnosť postarať sa o toho druhého.

Ako triedu nás o rok nahradí nová V.F. To však nič nemení na tom, že ak sa niečo bude diať v živote toho druhého, vždy sa z našej „triedy“ nájde niekto, kto mu ochotne pomôže, a ja si myslím, že to sa za úspech jednoznačne pokladať musí.

A čo s vami? S tými, ktorí našu školu ešte len začínate, alebo ste ešte ďaleko od jej absolvovania? Rozhodli sme sa, že vám uľahčíme túto neľahkú cestu našimi dobre mienenými radami a užitočnými postrehmi, ktoré vám určite zachránia nejeden rok života.

Či už sa inšpirujete Simonkiným desatorom alebo radami pod týmto článkom, želáme vám veľa šťastia. A učiteľom, ktorých sme citovali, aj všetkým tým, ktorým sme počas našej päťročnej púte skrížili cestu, hovoríme: „Ďakujeme!“

Júlia Beláková a celá V.F

1.) Ak chcete zorganizovať triedny výlet, uistite sa, že do vašej vysnívanej destinácie idú spoje.

2.) Nenechajte nikdy Aldricka navigovať.

3.) Ak pani učiteľka Horecká stratí vašu písomku, zbytočne sa nehnevajte a jednoducho si ju napíšte znovu.

4.) Ak nerozumiete humoru pána riaditeľa, je to v poriadku.

5.) Aj keď rozumiete humoru pána riaditeľa, je to v poriadku.

6.) Nikdy si nenechávajte šálku na parapete, ani sa nenazdáte a bude tróniť na vrátnici ako „šálka pre všetkých, čo si zabudli vlastnú".

7.) Užívajte si každý jeden deň na škole už od začiatku, aj keď je to niekedy náročné.

8.) Jedna päťka, žiadna päťka.

9.) Žiadna hodina nie je zbytočná. Aspoň sa na ňu pripoj.

10.) Ak sa raz rozhodneš zdieľať svoje poznámky, priprav sa na to, že to vôbec nebude naposledy.

11.) Zapájaj sa do najrozličnejších mimoškolských aktivít. Čím viac, tým lepšie! Dá ti to zážitky, kamarátov, skúsenosti.

12.) Keď potrebuješ niečo súrne, nikdy nepíš do skupiny, ale radšej každému osobne, aj keď je z inej triedy. Dozvieš sa viac.

13.) Ak neviete čo, právo v Bratislave vás zachráni.

14.) „Maturitka – formalitka", ako sa vraví...

15.) Nikdy nie je neskoro odísť.

16.) Kaféčka s kamošmi na bulvári vám budú zachraňovať dni počas vášho štúdia na GBZA ... s kávou ale od tál po tál! Dali sme to my, dáte aj vy.

17.) Ži a nechaj žiť.

V. G

Triedny učiteľ Mgr. Marek Matuška

Jakub Baumgartner
Barbora Bieľáková
Adela Blahutová
Jana Bodóová
Karolína Filičková
Viktória Franková
Denisa Hazuchová
Mária Holíncová
Samuel Horváth
Simona Hudáková
Emma Katrušíková
Natália Kováčová
Miroslava Kyšová
Natália Marettová
Terézia Mičechová
Barbora Mládenková
Norbert Mojsej
Matej - Pavol Nemčok
Kristína Ondrová
Slávka Podpleská
Klára Sališová
Soňa Slavíková
Lucia Šoltýsová
Michal Šútor
Kristína Viatrová
Mária Zemanová

Prišiel čas, aby sme otočili poslednú stranu kapitoly s názvom stredná škola. Po mimoriadne úspešných maturitách bolo pre nás najťažšou skúškou rozlúčiť sa s miestom, ktoré sa pre nás na 5 rokov stalo čímsi ako prechodným bydliskom a s ľuďmi, ktorí nám počas tohto obdobia prirástli k srdcu a už s nimi nebudeme v pravidelnom kontakte.
Na prstoch jednej ruky môžeme spočítať roky strávené na GBZA, no na to, aby sme spočítali, čo všetko si z nej odnášame, by nám nestačili ani prsty rúk celej našej triedy. Vybudovali sme si tu pevné a úprimné kamarátstva, našli svoj životný smer či dokonca aj lásku. Posledné mesiace nášho štúdia prebiehali viac dištančne

ako prezenčne a mrzí nás, že sme si nemohli užiť tradičné školské akcie a atmosféru maturitného ročníka. A navždy sa tiež zachová v pamäti stužková, ktorú sme nemali...

Prišli sme sem ako deti, odchádzame ako dospelí mladí ľudia. Ako už býva zvykom, po záverečnej kapitole prichádza na rad poďakovanie.

Ďakujeme všetkým učiteľom, ktorí nám podali pomocnú ruku a krok po kroku päť rokov svojimi vedomosťami formovali verziu nášho dnešného ja. Veľa to pre nás znamená a sľubujeme, že na to nikdy nezabudneme. A len pre porovnanie - toto sme my v roku 2016 ako malí prváci na prvom brannom cvičení v Lesoparku :)

Projekty Erasmus+ a virtuálne medzinárodné aktivity

KA1 – projekt zameraný na vzdelávanie a mobilitu učiteľov

Innovation and Networking ERA – projektové obdobie bolo predĺžené do konca novembra 2021, takže metodické a jazykové kurzy a stáže učiteľov sme posunuli až na leto a jeseň 2021.

KA2 - projekty multi a bilaterálnej spolupráce škôl zamerané na výmenu skúsenosti, individuálne mobility študentov, projektové stretnutia a konferencie, výmenné pobyty

EWF – Education Without Frontiers – individuálne dvojmesačné študijné pobyty sme presunuli na budúci školský rok (po dvoch študentoch by sme mohli vyslať do Fínska a Španielska) – výber uskutočníme v septembri v závislosti od pandemickej situácie, žiakov do Fínska budú môcť sprevádzať na začiatku pobytu aj dvaja učitelia, ktorí majú v rámci tohto projektu naplánované pracovné stretnutie vo fínskej škole Schildtin lukio.

• Aktivity a pobyty našich a zahraničných študentov sme prezentovali počas ERASMUSDAYS 2020 v októbri formou online diskusií s účastníkmi cez platformu TEAMS app, na webstránke školy, e-twinningu https://twinspace.etwinning.net/96896/pages/page/1080572 a na nástenke v škole

MEGA – Make the Environment Great Again – projektové aktivity zamerané na ochranu životného prostredia a zvýšenie povedomia o globálnych problémoch a hlavne na aktivizáciu študentov školy v tejto oblasti sa konali pravidelne počas celého roka koordinované Mgr. Milom, raz mesačne sa stretávali na online mítingoch prezidenti MEGA klubov zo 6 participujúcich škôl z Luxemburska, Nemecka, Španielska, Belgicka, Poľska a od nás. Informácie nájdete na našej web stránke. V júni sa uskutočnil výber študentov na ToMUN – modelové zasadnutie OSN v meste Torun v Poľsku v septembri 2021

V.I.C. - European Youth - Values, Identity, Culture – oficiálne mal projekt, zameraný na šírenie myšlienok európskych hodnôt a kultúry, začať už v novembri 2020, no až v apríli 2021 sa konala virtuálna kick-off (úvodná) konferencia, do ktorej aktivít sa zapojili aj naši študenti a učitelia. Viac v článku a na webe www.lhce.lu/vic/ Naši študenti pod vedením Mgr. Fábikovej a Mgr. Horeckej vytvorili tím, ktorý začal spracovávať zadanie – umelecky stvárniť identitu ľudí z danej krajiny. Partnerské školy a ich študenti (z Luxemburska, Holandska, Grécka, Dánska a Rakúska) budú svoje umelecké diela prezentovať v budúcom školskom roku na kon-

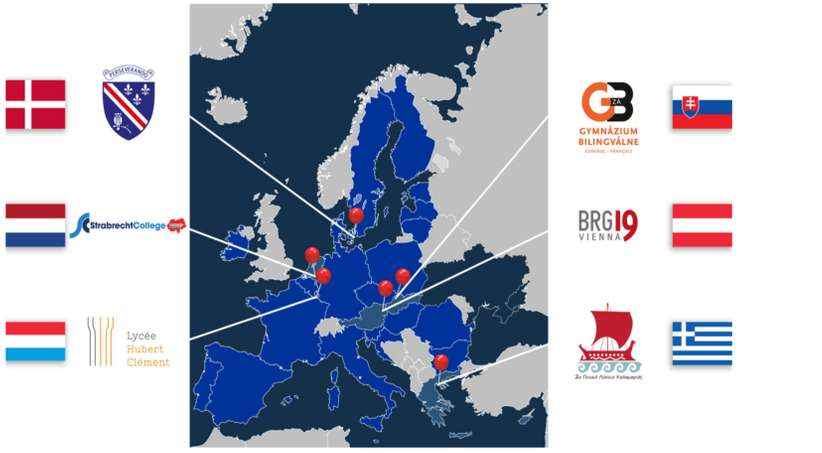

1 Virtual Kick-Off Conference – Strabrecht College (Netherlands) – April 2021

Spolufinancované z programu Európskej únie Erasmus+

ferencii vo Viedni.

CITÉ - Tok myšlienok a technológií v 18. storočí – bilaterálny projekt zameraný na výmenu skupiny študentov s francúzskou školou Lycée Charles de Gaulle z Chaumont – spolupráca začala len čiastočne virtuálne spoznávaním sa vybraných účastníkov a reálna výmena našich študentov terajšieho 3. ročníka by sa mala uskutočniť v septembri a októbri 2021 pod vedením A. Berquina a Mgr. Sališovej

Okrem toho sme sa v tomto šk. roku zúčastnili alebo zorganizovali nasledujúce aktivity:

- október 2020 – e-AIMUM – modelová konferencia OSN organizovaná partnerskou školou v Indii – Amity International
- november 2020 – online konferencia učiteľov škôl siete Europrojekt - výmena skúseností s dištančným vzdelávaním a zvládanie situácie so šírením covid-u
- december 2020 - online stretnutie vedenia školy GBZA a Gymnázia Hladnov, Ostrava kvôli dohode spolupráce a stáže (job-shadowingu) riaditeľa a zástupcu ostravského gymnázia u nás
- apríl 2021 - Žilina MUN 2021 - prvýkrát online
- apríl 2021 – oživenie tzv. pen pals – písanie si e-mailov s rovesníkmi zo Španielska a Dánska
- máj 2021 - Heart and Soul konferencia organizovaná fínskou školou Schildtin lukio ako oficiálna výročná konferencia siete Europrojekt – tentokrát virtuálne a zameraná na tzv. wellbeing študentov a učiteľov ponúkla prednášku experta v oblasti psychológie a workshopy zamerané na hudbu, tanec, jogu, kreatívne písanie, fotografovanie, ... zúčastnilo sa vyše 60 učiteľov a 100 študentov zo 17 krajín a 18 členských škôl siete Europroject – viac na https://www.gradia.fi/heart-and-soul-conference

Mgr. Janka Mládenková

A predsa sa točí!

Čo vzíde z veľkých diel? (Interview s účastníčkou Akadémie veľkých diel)

MB: Prečo si sa rozhodla ísť na AVD?
OG: Pretože som sa vždy zaujímala o umenie a okrem toho ma hneď na skúšobnom seminári zaujalo,

ako ho viedla profesorka Horecká.
MB: Ktoré veľké diela sa ti páčili najviac?
OG: Jozova Hanule, Odyssea a Ladri di biciclette. Jozova Hanule pre svoju krásnu atmosféru vytvorenú láskou a drsným prostredím lesov a lúk. Odyssea, pretože niekedy je lepšie spoznať grécku mytológiu aj inak ako cez Percyho Jacksona, a Ladri di biciclette, pretože spôsob, akým Vittorio De Sica (režisér) dokázal vyvolať v sledujúcom napätie, je famózny.

MB: Môžeš porovnať spôsob vedenia seminára s bežným vyučovaním?
OG: Vedenie seminára bolo skôr ako otvorená diskusia než ako vyučovacia hodina. Tú hodinu a pol sme nestrávili počúvaním výkladu o určitom diele. Práveže my sme boli tí, ktorí mali hodinu viesť. A aj keď boli niekedy potrebné zásahy učiteľa, vždy sme mohli vyjadriť svoj názor bez strachu, že bude nesprávny alebo nepochopený.

MB: Čo si sa o sebe naučila?
OG: Naučila som sa, že keď som o niečom naozaj presvedčená, viem sa za to postaviť.

MB: Ako hodnotíš svoj vstupný a výstupný SCIO test?
OG: SCIO testy boli pre mňa veľmi náročné. Len prečítať jedno zadanie mi niekedy trvalo dlhšie, ako bol predpokladaný čas na

zodpovedanie asi štyroch otázok :). Ale musím uznať, že záverečné testovanie dopadlo asi 100-krát lepšie ako to prvé.

MB: Ako fungoval krúžok počas korony?
OG: AVD počas korony prebiehalo online. Veľakrát to nebolo vôbec vyhovujúce, lebo som sa tešila, že sa budeme stretávať naživo a nie vždy sa mi chcelo pripájať sa o tretej poobede znova na Teams, ale aj tak som vďačná, že sa vôbec uskutočnilo.

MB: Ktoré zručnosti si si na AVD osvojila/upevnila?
OG: Naučila som sa pozerať na diela o niečo viac do hĺbky. Osvojila som si nenechávať všetko na poslednú chvíľu. Upevnila som si už aj tak skalopevnú lásku k umeniu :)

Olívia Gvožďiaková, 3.E a
Martin Benikovský, lektor AVD

Create and Govern

Po minuloročnom úspechu v súťaží Create and Control sme sa viacerí plánovali zúčastniť ďalšieho ročníka. Nanešťastie, aktuálna situácia to nedovoľovala. Avšak, kreatívni organizátori, medzi ktorých patria aj naši študenti Tomáš Kučera a Matej Nemčok, prišli s nápadom celkom nového projektu v online prostredí.

Projektu Create and Govern sa zúčastnilo 10 tímov, ktoré si vytvorili vlastné politické strany vo fiktívnej krajine Costa Di Educatio. Následne sa po začiatočných voľbách naša Strana prosperity a rovnosti (S. P. & R.) ocitla v koalícii s ďalšími 3 stranami. Našou úlohou bolo rokovať s vládou aj opozíciou, riešiť kauzy, navrhovať a schvaľovať zákony a riešiť problémy štátu. A podarilo sa.
Tím strany S.P.& R., pozostávajúci zo študentov GBZA Tomáša Boráka, Barbory Hýblovej a Lucie Lamošovej a zo 4 študentov gymnázií v Liptovskom Mikuláši, sa po záverečnom vyhodnotení umiestnil na skvelom 2. mieste.

Projekt Create and Govern však nebol len o konkurencii. Počas celej sútaže sme spolupracovali s naším mentorom Danielom Kerekesom, profesorom na Masarykovej Univerzite v Brne, a analytickým žurnalistom pre Denník N. Navyše sme sa každý druhý týždeň zúčastňovali diskusií a workshopov s osobnosťami slovenskej politickej a sociologickej scény.

Nadobudli sme nové skúsenosti a napriek úsiliu spolupracovať sme zistili, že niekedy sa štátny prevrat nedá riešiť diplomaticky. Počas víkendových rokovaní sme sa naučili upravovať strany zákonov a spoznali mnoho mladých ambicióznych ľudí spomedzi účastníkov aj organizátorov. Preto by som sa nakoniec chcela poďakovať organizátorom z Inštitútu pre udržateľnú demokraciu za možnosť zúčastniť sa, za ich čas venovaný projektu a nám účastníkom.

Lucia Lamošová, 4.G

Rozhoduj o Európe

V novembri minulého roka mali viacerí študenti GBZA možnosť zúčastniť sa regionálneho kola online súťaže Rozhoduj o Európe. Súťaž bola simuláciou rokovaní Európskeho parlamentu a Rady EÚ, v ktorej každý jeden študent zastupoval pozíciu danej krajiny.

Ja osobne som sa zúčastnila rokovania Rady EÚ za Taliansko a získala som druhé miesto. Avšak, pre postup na medzinárodné kolo som musela napísať kvalifikačnú esej, keďže iba prvé miesto súťažiacim zabezpečilo priamy postup.

Československé kolo RoE prebiehalo tri dni a bolo plné zaujímavých diskusií a workshopov. V samotnom rokovaní som zastupovala Rakúsko v Rade EÚ.
Po dlhých dohadoch medzi konzervatívnym Maďarskom, prekvapivo populistickým zástupcom Českej republiky a ostatnými delegátmi sme došli k uspokojujúcemu záveru diskusie.

Počas Rozhoduj o Európe som získala ďalšie skúsenosti z oblasti medzinárodných vzťahov a ich formovania, dozvedela som sa bližšie informácie o fungovaní Európskych inštitúcií a legislatívnom procese EÚ a spoznala mnoho dalších aktívnych mladých ľudí. Bola to obohacujúca skúsenosť, ktorú by som mladým ambicióznym študentom odporúčala zažiť.

Lucia Lamošová, 4.G

Čo na srdci, to pred nás René vymrští v knižnom formáte

Od bájnych urieknutí v pestrom, stužkami ovenčenom Podlasí až po honbu za ukrutnými hrdlorezmi v okolí dračieho mesta Trutnov. Náš drahý René, v jeho štýlovo spísanom, autormi precízne sformulovanom kabátiku s čičmianskym vzorom, je najlepším sprievodcom, či už v dávno pochovanej epoche, kde si právo na počestné živobytie mohol dovoliť len ten, kto sa nebál za vlastnú česť a budúcnosť vytasiť zbraň, alebo v nádherných končinách pod veľkolepou Kráľovou hoľou, kde duch národa ruka v ruke s pôdou dávnych predkov doposiaľ tká osudy tunajších. Niet divu, že má toľkých obdivovateľov, ktorí chcú za každú cenu (nemajte strach, nikdy nedošlo k fyzickému násiliu, pretože sme milovníci papiera a atramentu, nie bojových umení a zlomených či jemne pokrivených častí tela) obhájiť nimi vybranú knižnú „túru".

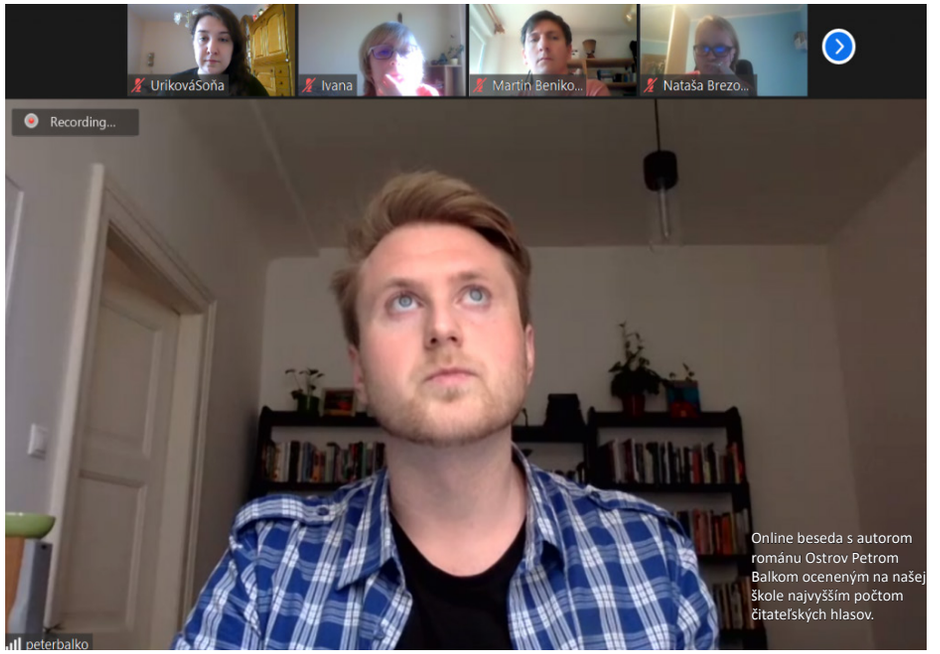

Ja sama som mala možnosť stať sa jedným z týchto po zuby názormi ozbrojených obhajcov, pripravených položiť aj svoj vlastný um za zvolené literárne dielo. Bol to neuveriteľný zážitok, nielen vďaka našim tohtoročným elektronickým partnerom, bez ktorých by nebolo možné pokračovať v životnom údele, akým je vyučovanie. Na jedinečnú diskusiu o Reného potulkách naprieč svetom i časom, sa zleteli delegáti zo všetkých kútov našej domoviny. Plní bezhraničného elánu a tvorivého ducha sme strávili niekoľko hodín (presné množstvo si už nepamätám, ale mám tušenie, že sme to „mierne" prekročili) presviedčaním jeden druhého, ktorá knižná púť nám bola najviac po vôli a chuti. Postoje boli rôzne, naše zbrane v podobe jasných myslí naostrené a všetci sme sa bili veľmi udatne. Vo finálnom zápase proti sebe nakoniec stáli mystický „Ostrov" a tragicky-poetické „Šeptuchy". Víťazný vavrínový veniec nakoniec pristál v lone Šeptúch (možno čosi magické našeptali porote do uší...). Stretnutie sa skončilo v mierovej nálade s prísľubom opätovného, samozrejme, znova priateľského súboja o ďalší titul najlepšej Reného vandrovky. Poviem vám veru, že už teraz sa nemôžem dočkať, aké pútavé skvosty budú o rok úmorne zápasiť o prvenstvo.

Čo dodať... René nikdy nesklame, huncút jeden! Vždy prekvapí a vytasí z pekne uhladeného rukáva nové eso, či už srdcové, alebo žaluďové. Neprestajne nám núka nové a nové dobrodružstvá a my si môžeme len naše monitormi zničené a popraskané oči vyočiť,

keď sa s ním snažíme udržať krok. Nikdy nemáme tušenia, pri ktorom literárnom chodníčku sa objaví a aký knižný vrchol čaká na jeho konci. Jediné, čo ostáva, je plne si užívať jazdu s ním, či už v aute, koči, vozni, lodi, alebo lietadle a vzducholodi. Každému, kto má chuť objavovať (ne) obyčajné, spoznávať nových ľudí a iné tvory, naučiť sa ísť na smrť ľadovým prúdom a zarovno plávať proti nemu, s kolesom alebo bez, odporúčam zaobstarať si čo najskôr lístok a stať sa členom družiny.

Čakáme... *Nataša Brezovská, 2.E*

Služobné pooperačné hlásenie

Subjekt: Operácia „DajNATO“
Stav utajenia: tajné
Vyžadovaná bez. prev.: 5. stupeň
Adresát: Veliteľstvo 5. dejepisno-geografickej armády
2. pluk zvláštneho určenia
Oddelenie ospravedlniteľných operácií
Kabinet generálmajora [redacted]

Operácia „DajNATO“

Zadanie: Infiltrácia organizácie Euro-Atlantického centra prostredníctvom ich podujatia, „súťaže DajNATO“. Predanie správy o ich potenciálnej disidentskej činnosti. Eliminácia rizika prezradenia je povolená všetkými dostupnými prostriedkami.

Priebeh: Prvá fáza plánu prebehla úspešne. Podarilo sa získať údaje o totožnosti budúcich účastníkov súťaže. Vybraní účastníci boli „prinútení k spolupráci“ a agenti zaujali ich miesto v súťaži pod ich identitou. Eliminácia spomínaných predošlých účastníkov bola vykonaná utajene. Ich mená a adresy rodinných príslušníkov, z dôvodu vydania odškodného, budú umiestnené v mŕtvej schránke sektoru 46.

Bolo potrebné sa v rámci organizácie zúčastniť rôznych seminárov, na ktorých sa rozprávali citlivé informácie o stave rozmiestnenia vojsk Slovenskej republiky. Preberala sa metodika geopolitickej stratégie obrany Európy. Došlo aj na rozhovory s vyhostenými vlastizradcami, ktorí momentálne pracujú pre medzinárodnú zločineckú organizáciu s krycím názvom „NATO“. Existuje podozrenie, že infiltrovaná organizácia je priamo financovaná „NATO“. Počas týchto „seminárov“ operačný tím zaistil dôležité informácie a znalosti o NATO, ktoré boli zaslané na veliteľstvo po úspešnej extrakcii operačnej skupiny.

Zostávalo už len zistiť identitu organizátorov tejto organizácie. Preto agenti pokračovali v samotnej súťaži. Na začiatku boli vyžadované znalosti agentov o geopolitike, stratégii a NATO, ktoré boli overené počas náročného testu. Po ňom nasledoval sloh. Počas neho však došlo k podozreniu, že krytie agenta V bolo odhalené a musel byť promptne evakuovaný z miesta operácie. Jeho/Jej súčasný pobyt a stav je pre jeho/jej bez pečie utajený. Ostatní agenti hravo postúpili do posledného kola, kde museli konverzovať na rôzne témy s ostatnými účastníkmi.

Tu sa vyplatil náš štandardizovaný 4-ročný tréning v rétorike, dejepise a kritickom myslení, ktorý naši agenti podstupujú. Po spočítaní všetkých bodov sa nám podarilo obsadiť 3. a 2. miesto, s rozdielom jedného bodu medzi 1. a 2. miestom. V tomto kole sa odhalili samotní organizátori. Ich totožnosť bola umiestnená v mŕtvej schránke v sektore 46, spolu s ďalšími informáciami o organizácii a ich plánoch. Následná extrakcia z miesta pôsobenia prebehla úspešne.

Záver: Infiltrácia prebehla bezproblémovo. Získané informácie boli úspešne odovzdané operačnému veliteľstvu. Žiadne podozrenie z odhalenia našej činnosti. Operačná činnosť terénnej skupiny prešla do spiaceho režimu až do zadania nových rozkazov.

Zodpovedný: agent „Krtko“

Tomáš Borák, S.F

Medzinárodná cena vojvodu z Edinburghu

Tento ročník plnenia úrovní DofE sa niesol v znamení epidémie COVID-19, úmrtia zakladateľa programu Medzinárodnej ceny, vojvodu z Edinburghu, ale aj oslavy jeho nedožitých 100 rokov (10. jún 2021).

Slávnostná ceremónia odovzdávania certifikátov za minulý školský rok sa nemohla kvôli epidémii uskutočniť, preto sa tento školský rok presunula do online priestoru. Národná kancelária v Bratislave sa však rozhodla, že autom rozvezie certifikáty a odznaky všetkým úspešným dofákom po celom Slovensku. A tak 8.10.2020 zavítalo auto s riaditeľom Národnej kancelárie Mariánom Zacharom aj do našej školy.

Po tejto udalosti nastalo opätovné nastavovanie cieľov pre tých, ktorí sa rozhodli pokračovať na ďalšej úrovni programu. Plnenie cieľov bolo skutočnou výzvou, epidemiologická situácia skomplikovala hlavne prácu v oblasti dobrovoľníctva. No aj s touto výzvou sa naši účastníci popasovali. Pripravili

sme sa aj na expedície, ktoré sa uskutočnili od 18. do 21.6.2021.

Tento rok rozšírili rady vedúcich programu PaedDr. Mária Čurgalyová a Mgr. art. Petra Fábiková, ktorá bude dofákov sprevádzať aj na expedíciách.
Ak vás program zaujal, určite neváhajte a dajte nám o sebe vedieť. Inšpirujte sa postrehmi dofákov:

Pre mňa bolo DofE veľmi prínosné, nielen preto, že som sa mohla venovať veciam, ktoré som dlho odkladala. Najprv som si myslela, že bude zbytočné to plánovanie a organizovanie sa, ale nakoniec mi to veľmi pomohlo. A teda vec, ktorú som si odniesla z DofE, bola schopnosť naplánovať si kroky k cieľu, ktorý chcem dosiahnuť.

Kika

Tento rok bola moja premiéra s DofE. Zo začiatku som ani len netušila, do čoho idem, ale veľmi ma zaujala hlavná myšlienka tohto projektu, tak som si povedala, že to skúsim.

Napriek tomuto náročnému obdobiu a nátlaku školy, mi DofE pomohlo zlepšiť organizačné schopnosti, nájsť si nových kamarátov či prekonať samú seba a vyjsť zo svojej komfortnej zóny. Všetci dofáci sú veľmi príjemní, kreatívni, spoločenskí a ambiciózni ľudia. Každému, kto chce spoznať skvelých ľudí, nájsť silnú vnútornú motiváciu a hlavne posunúť svoj osobný rozvoj, DofE na 100 % odporúčam! :)

Vladka

DofE robím už tretí rok a stále je to rovnaká sranda ako na začiatku. Osobne som sa vždy najviac tešila na expedície a aj napriek pandémii sa dali a dajú uskutočniť, za čo som veľmi vďačná. DofE ma naučilo dokončiť si stanovené ciele a nie iba tak od nich odísť kvôli ťažkostiam alebo lenivosti. Rozhodne prispelo aj k roz-

voju vnútornej motivácie a svojim spolužiakom, alebo komukoľvek, by som ho odporučila. Človek môže skúsiť veci, ktoré vždy chcel vyskúšať, ale nemal odvahu. Áno, niekedy je ťažké nájsť/stanoviť si cieľ, najmä dobrovoľníctvo, avšak na konci je skvelý pocit víťazstva a ten je na celom DofE asi najlepší, hneď po expedíciách.

Simona

DofE mi pomohlo objaviť moje skryté talenty. Nikdy som ani netušila, že budem vedieť zošiť nejaké kusy látky dokopy, alebo že behanie bude pre mňa „vychillovaním" po náročnom dni. Som totižto rozlietaná a každá činnosť ma baví iba chvíľu, a tak je ťažké zistiť, v čom som vlastne najlepšia - a keďže na DofE vidím, ktoré ciele som splnila a čomu som sa venovala najviac, tak viem povedať, že ma to naviedlo na neobjavené chodníčky mojich vlastností.

Miriam

Mne DofE pomohlo prekonať môj odpor k behu. Zrazu nielen že sa donútim ísť behať, ale ešte k tomu si to aj užijem. A takisto som sa vďaka DofE konečne dokopala naučiť sa hrať na gitaru, pretože to som sa chcela naučiť už strašne dlho, ale nikdy som si na to nevedela nájsť čas.

Soňa

DofE mi rozhodne pomohlo s time managementom a určovaním priorít. Naučilo ma, aby som si do každého týždňa priradila aj čas na také veci, ktoré mi predtým prišli buď ako samozrejmosť, alebo naopak niečo menej dôležité. Vyzerá to tak, že hodinku za týždeň venovať každej z troch kategórií bude jednoduché, ale popri škole a iných povinnostiach sa zo začiatku človek trápi, pretože sa mu zdá, že nebude nič stíhať. Preto mi DofE určite určilo priority a zlepšilo zodpovednosť, keďže som vedela, že mám vyhradený čas na aktivitu, ktorú chcem splniť a posunutie "na potom" nepripadá do úvahy.

Laura Helena

Mgr. Lucia Hrúzová

Online konferencia e-AIMUN

V októbri 2020 sa cez online platformu Zoom uskutočnila videokonferencia v štýle zasadania Organizácie spojených národov. Organizátorom bolo Amity International v spolupráci s indickými školami. V projekte bolo zapojených mnoho škôl, ako z Európy, tak aj z Ázie. Väčšina diskusných tém spočívala v riešení problémov, ktoré vznikli po rozšírení koronavírusu. Riešila sa distribúcia vakcíny, ako aj dobiehanie edukačných rozdielov a technologických strát počas karantény.

Debaty, prestávky či ceremónie boli naplánované presne na minútu a aj napriek občasným technickým problémom sa napokon každému podarilo úspešne pripojiť. Prvý deň začal otváracou ceremóniou, počas ktorej sme mali možnosť bližšie sa zoznámiť s organizáciou Amity International a školami, s ktorými spolupracuje. Ako prvé sme si pozreli video, na ktorom bolo vyobrazené, ako táto organizácia pomáha dievčatám, ktoré nemajú možnosť sa riadne vzdelávať. Ďalej nasledovali viaceré inšpirujúce príhovory významných indických osobností. Následne sa všetci pripojili na svoje „bloky". My dve sme boli súčasťou dvoch najväčších výborov WHO a UNESCO. Ako „first-timerky" a účastníčky na našom prvom MUNe vôbec sme sa zväčša len prizerali, absorbovali informácie a získavali skúsenosti. V podobnom duchu sa niesol aj zvyšok konferencie. Tretí deň podvečer sa konala záverečná ce-remónia, ktorá obsahovala udeľovanie ocenení a rozlúčku s týmito krásnymi troma dňami.

Nakoniec by sme chceli dodať, že konferencia bola pre nás perfektnou príležitosťou zoznámiť sa s priebehom MUN-ov. Obe dúfame, že onedlho dostaneme ďalšiu možnosť zúčastniť sa podobného stretnutia.

Ema Donková, Alžbeta Sopčáková, 2.E

Kreatívna karanténa v RTV GBZA

Aj napriek tomu, že tento školský rok bol náročný a jeho veľkú časť sme všetci strávili doma s vypnutými kamerami, mikrofónmi a učiteľom na obrazovke našich notebookov, nezaháľali sme a v tíme školskej televízie sme naďalej pracovali na projektoch a vytvárali sme nové formy sprostredkovania informácií pre vás, študentov GBZA.

Jedným z nových projektov, ktorý vznikol počas pandémie, je Distance talk, prvý podcast našej školy, ktorý Júlia Móresová z III.E otvorila aj s našou Pančelkou Luciou Mahríkovou. Kvôli pandémii sa väčšina školských akcií konala online, ale aj napriek tomu sme dokázali k nám do tímu televízie nahnať nových študentov

GBZA RTV | ROZHLAS & TELEVÍZIA

zapálených pre prácu či už s videom, kamerou, strihom, alebo aj podcastom. Vďaka dostatku času sme vymysleli nové projekty, ktorým sa naplno budeme venovať v budúcom školskom roku.

V septembri bola naša školská televízia prizvaná na Žilinský literárny festival, kde sme vytvorili reportáž z vyhodnotenia ceny Absynt. Vzniknuté rozhovory s organizátormi, súťažiacimi a zakladateľmi vydavateľstva Absynt nezožali úspech len na našej škole, ale aj v celoslovenskej súťaži mladých tvorcov videí, rozhlasu, fotografií a žurnalistiky MEDart a z Ružomberka sme si teda priniesli krásne druhé miesto vo video tvorbe. Zisk tohto umiestnenia nám dodal motiváciu tvoriť aj v týchto, ako sa hovorí, ťažkých časoch a už sa tešíme na ďalší školský rok, v ktorom vám prinesieme nové videá, reportáže, podcasty a nejaké to prekvapenie.

Klára Knapcová, 4.F

Lož má krátke nohy, ale zlo dlhé ruky

Knihy boli odjakživa spôsob, akým človek mohol hoc aj zo svojho vysedeného kresla v kúte obývačky preletieť celý svet. Spoznať tisíce miest, prežiť stovky príbehov a nájsť nový ideál, ktorý je možné neprestajne naháňať. Nech nás papierové cesty zaviedli kamkoľvek, existovalo niečo, čo nezmenilo ani to najkrajšie písmo, najpútavejší dej a najohromujúcejšie miesto. Zlo sa nás svojimi rukami, nech už boli akokoľvek veľké, pozlátené a obalené do omamných lží, dotýkalo vždy.

Vydavateľstvo Absynt nikdy neukrýva túto realitu. Jeho tím prináša pravý, ničím neupravený pohľad na stále puto medzi dejinami a ľudským krutým šialenstvom. Ponúka svedectvo o tom, že aj keď nám na nos pokladajú trebárs tie najružovejšie okuliare, už zmienené ruky zla nám ich s ľahkosťou rozbijú, ako keď jeden nepostrehnuteľný pohyb spôsobí náhlu záplavu sklenených črepov. Diela ním ponúkané spísali reportéri, ktorí sa snažia chytiť, vystopovať a získať odpovede na otázky: Čo by mohlo byť inak, keby mal jeden život väčšiu cenu než je zopár dokumentov, pracovná sila a prsty, ktoré vedia opakovane stlačiť spúšť, keď je to potrebné? Keby sa hranice nemaľovali krvou a ľudia nedelili farbou? Keby spoločnosť požehna-

la novému stvoreniu a nepriniesla mu ako tajfún do vienka a žíl spúšť a tragédiu?

Ako čitateľ a neúnavný hľadač pokoja som väčšinou využívala knihy ako prostriedok k bádaniu po mieri, kráse a ideáloch. Nikdy som nemala chuť čítať, a teda sa ocitnúť, vo svete, kde vojna, rasizmus, trýznenie, krutosť a smútok stoja na 1. „výhernom"

piedestáli. Absynt ma však zaujal napriek môjmu postoju. Možno to bolo práve vďaka realite, ktorá na mňa kričí ako siréna z akejkoľvek knihy, ktorú od neho otvorím. Tohtoročnými „sirénami" boli: Ďalší deň života, Nie je, Posledný pustovník, A vo Viedenskom lese stále stoja stromy a Ako nakŕmiť diktátora. Všetkých 5 kníh by som odporučila každému, kto vie, že svet nikdy nebol jednoduchou lokalitou pre žitie a chce zakúsiť, aspoň pomocou papierového cestovania, ako hľadali odpovede na už hore zmienené otázky reportéri zo všetkých končín zeme.

Súťaž Cena vydavateľstva Absynt je skvelým spôsobom ako mládeži ponúknuť voľbu. Môže si vybrať, či chce nájsť viac, alebo stačí priemerná znalosť a jemne zosunuté, no stále prítomné ružové okuliare. Je to súťaž, kde je každý víťazom, pretože podľa môjho názoru niet väčšej vzácnosti, než akou je pravda o všetkých skutkoch spoločnosti a jej poznanie, lež táto cena je častokrát priveľká. Preto je účasť dobrovoľná (aj keď si myslím, že by pre nutnosť videnia reality mala byť povinná) a každý môže neskôr vyjadriť svoj názor na to, ktorá kniha mu dala najviac. Som ale toho názoru, že nech už otvoríme akúkoľvek knihu z ktoréhokoľvek roku, neoľutujeme. Ani na moment. Pokiaľ teda chceme nájsť viac. Súťaž a aj vydavateľstvo Absynt nám to „viac" podávajú v písanej forme. Každý rok v ďalšej a novej podobe.

Nataša Brezovská, 2.E

MAKE ENVIRONMENT GREAT AGAIN – Erasmus+ počas korony

Veríme, že už ste započuli o projekte MEGA alebo si aspoň všimli nejaké z našich aktivít na škole. Tento rok nešiel úplne podľa plánu, keďže sme boli väčšinu času v online režime. Aj napriek tomu sa nám však podarilo zorganizovať a naplánovať niekoľko udalostí, o ktoré by sme sa s vami radi teraz podelili.
Hneď od septembra sme začali s pravidelnými stretkami, ktoré sme neskôr museli presunúť do online sveta.

Jednou z našich prvých aktivít bola krátka online prezentácia pre prvákov, kde sme im predstavili MEG-u, pozvali ich do nášho klubu a sme radi, že sa viacerí k nám pridali. Zároveň sme spolu s ostatnými partnerskými školami pracovali na knihe vegetariánskych receptov.

Náš klub začal organizovať pravidelné online stretnutia prezidentov a zástupcov všetkých MEGA klubov partnerských škôl (z Luxemburska, Španielska, Belgicka, Nemecka i Poľska). Úspešne sa nám aj napriek karanténe podarilo stretnúť každý mesiac. Vymenili sme si pár zaujímavých nápadov a založili spoločné online „MEGA noviny", v ktorých pravidelne raz za mesiac každá škola publikuje aktuálne články.

Jednou z akcií, ktorú sa nám podarilo uskutočniť teraz ku koncu roka, bolo zbieranie smetí v okolí školy, na bulvári a v Bôrickom parku - v MEGA prechádzkach plánujeme pokračovať a v budúcnosti na nich radi privítame aj Vás.

Na budúci rok máme tiež naplánovaných veľa ďalších nadupaných akcií, takže sa k nám neváhajte pridať! <3

Barbora Hýblová a Alžbeta Mišíková, 2.E

PríDeň 2021

Naša škola nepatrí medzi tie konzervatívne a predsa radi trváme na mnohých tradíciách, ktoré sa osvedčili. Ak sa nám raz páčia, nemali by chýbať. Medzi také patrí aj Prírodovedný deň. Prvé generácie, ktoré ho zažili, už pomaly končia vysoké školy, ale stále zaujme aj tie nové. Problémom sa niekedy stáva, ako o ňom podať správu tak, aby bola v nových dobách stále svieža a zaujímavá. Tento rok nám "pomohla" pandémia, vynútila si flexibilné prispôsobenie formy PríDňa, aj správy o ňom v tvare komentovanej básničky. Posúďte sami s nami...

Aj v ťažkých podmienkach
nezaháľal pán Matuška so svojím tímom,
a preto sa svoju vďaku pokúsime vyjadriť rýmom.
Vymysleli to, čo nikto nečakal,
prírodovedný online deň nám
do vyučovania doskákal!

Veru, tak to bolo. Musíte nám veriť, našim slovám, lebo fotomateriálu veľa nevzniklo. Ak by ste predsa len neverili, máme všetky webináre zachytené vo forme videí. Skúsili sme krvopotne získané skúsenosti z online vyučovania a všetkých možných webinárov pretaviť do podoby gigantického onlajnového podujatia. Zabaviť celú našu školu celé jedno dopoludnie v prostredí Microsoft Teams.

Dostavil sa k nám celkom
nečakane,
v niektorých prípadoch bol
strávený preležane.
S kamerami či bez kamier,
bol plný programov a hier.

Výber prednášok bol pestrý,
dopyt po niektorých až besný.
Od ciev až po matiku,
každá prednáška mala svoju
taktiku.

Isté veci nezmeníme. Pestrosť ponúkaných tém nijako nepokrivkávala za minulými rokmi. Vynútená forma nám ukázala všetky svoje pozitíva. Ležiace publikum v pyžamkách mohlo sledovať prednášky a webináre na témy, ktoré ho zaujali. A potíšku sa mohli vytratiť a skúsiť niečo iné, ak to nebolo celkom ono. Aj besný záujem o určité témy sme hravo zvládli. Onlajnové miestnosti nemali obmedzenia našich učební. Niektoré prednášky sa nehanbili natiahnuť čas kvôli záujmu publika aj o sto percent. Ani neskorý

príchod nebol problém, nikto si ho nevšimol.

Priniesol nám veľa poznatkov, avšak neobišiel sa bez technických zmätkov.
Aj tak za všetko ďakujeme a to, že bol v karanténe, ľutujeme.

Aj ja ďakujem svojim pomocníkom, ktorí prišli s nápadmi a neváhali ich realizovať. Žiadny PríDeň sa nezaobišiel bez problémov, prečo by sme túto tradíciu menili? Mám však dojem, že ich v tom onlajn priestore nebolo až tak veľa. Spätné väzby boli opäť výborné. A čo sa nepodarilo, napravíme nabudúce. Ak budeme v škole, pridáme chýbajúce formy a možnosti, ak nie, už vieme, že to ide aj dištančne. Síce bez občerstvenia, neverbálnej komunikácie a spontánnych reakcií tvárou v tvár, ale s prijateľnými kompromismi.

Veľmi ma teší, že sa medzi prednášajúcimi objavujú naši bývalí žiaci, študujúci prírodné vedy. Možno ešte nie sú docenti či vysokoškolskí profesori, ale prinášajú veľmi vzácny esprit. Veľmi si cením tieto ich návraty, Janči, Zuzka, Rišo, Mišo... Dúfam, že sa k nim pridajú v budúcnosti ďalší absolventi. Tradíciu skúsime udržať dovtedy, kým to všetkých bude baviť. Zdá sa, že nás čaká jubilejný ročník...

Marek Matuška a básniaci kolektív 2.E :)

Som tu zo slušnosti

To by neboli oni, aby opäť niečo nevymysleli. Správne, uhádli ste, hovorím o našich premotivovaných slovenčinároch. Ich heslo v tomto školskom roku bolo: „... lebo nie ten, kto v rozkoši planúc žil, ale ten, kto tvoril a vytvoril, môže hovoriť, že žil!“ Čo dodať, veľa Hviezdoslava im neprospieva.

No, tentokrát sa vážne prekonali. Hviezdoslavov Kubín online? Aj tohto sú schopní učitelia stredného veku.

Ako vždy, začína to nevinne: „Tak žiaci, rok sa s rokom stretol, a máme tu nový ročník Hviezdoslavovho Kubína. Kto sa pridá? Účasť je dobrovoľná.“ Nastane ticho. V tom okamihu máte len 2 možnosti: buď sa niekto obetuje, a povie, že si niečo pripraví, alebo čakajte to najhoršie, citovo vydierajúceho učiteľa!

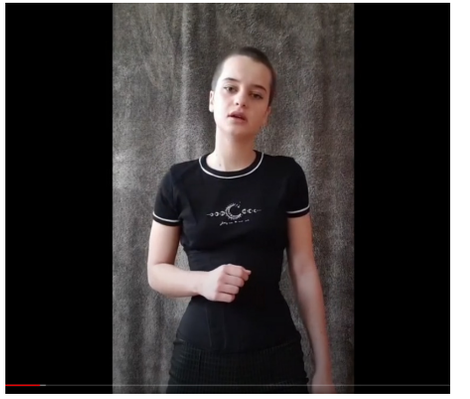

Áno, to sú oni, na prvý pohľad tvrdí, nekompromisní ľudia, no keď ide „do tuhého“, vedia byť milí, a dobrovoľne nasilu si presadia svoje.

Ako, nehnevajte sa, ale čo iné mi

ostávalo? Nechcel som ich predsa nechať v štichu. A tak som sa tam ocitol. Na moje prekvapenie, nebol som tam sám.

Tento ročník bol úplne iný, v porovnaní s minulými. Bude nezabudnuteľný vďaka našim mp4 nahrávkam, vraj v HD kvalite. Mnohí z Vás nás aj videli, ehm, na YOUTUBE.

Štatistická správa zo dňa 23.02.2021 znela takto:

Organizovaný zločin sa uskutočnil o 14:15 hodine, prostredníct-

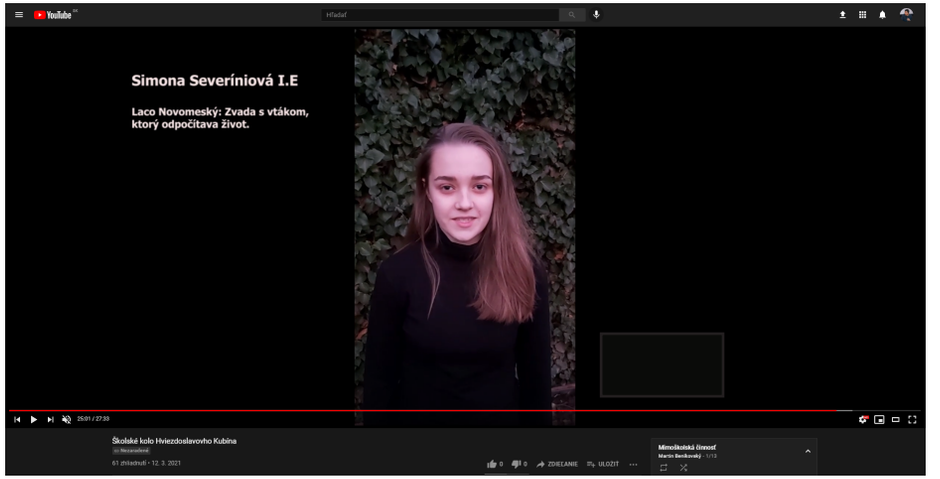

vom kanálu, ktorý je všetkým dobre známy, kanálu Martina Benikovského. Na podujatí sa zúčastnilo 17 ľudí. Dôvod účasti každého z prítomných bol diametrálne odlišný. Avšak, jeden cieľ mali rovnaký: „Udržať si renomé.“

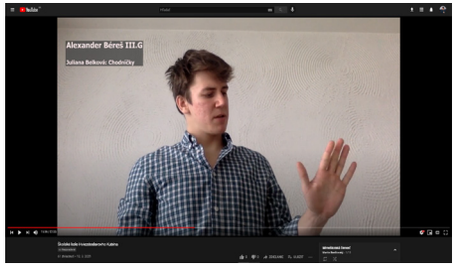

Nastal 90 minútový boj, v ktorom prežilo iba 7 účastníkov:

Vanesa Porubčanská, II.E
Olívia Gvoždiaková, III.E
Simona Severínová, I.E
Júlia Moresová, III.E
Ľuboslava Šimšajová, I.E
Barbora Krčová, I.G
Dorota Kresáňová, IV.G

Čo viac dodať, prežili tí najlepší. Otrepaná fráza: „Nie je dôležité vyhrať, ale zúčastniť sa,“ sa tentokrát nepotvrdila. Výhercovia dostali veľké odmeny a my porazení nič. No dobre, hádam to nejako prežijem a verím, že rozhodnutie našej skvelej poroty v zložení: Martina Díriová, Martin Benikovský, Igor Pinzík a Mary Kyšková bolo objektívne. Aj keď jedna členka z poroty tvrdí niečo iné: „Nalejme si čistého vína, Hviezdoslavov Kubín je čisto subjektívna súťaž.“

Michal Židek, 2.E

V.I.C., to sú hodnoty, identita a kultúra

Čo znamená byť Európanom a občanom Európskej únie? Existuje identita EÚ? V ktorých aspektoch sa k nej hlásime a čo to mení pre nás samých a pre našu krajinu? To sú len niektoré z tém projektu Erazmus+ V.I.C. (Values, Identity, Culture), ktorý odštartoval na konci apríla konferenciou v holandskom Geldorpe.

Úloha zodpovedať tieto a ďalšie otázky čaká v najbližších 2 rokoch študentov zo šiestich európskych škôl, vrátane tej našej. Mladí ľudia z Luxemburska, Dánska, Holandska, Rakúska, Grécka a Slovenska budú spoločne čeliť výzve zistiť, ako vnímame svoje národné identity a ako svoju spoločnú európsku

naprieč krajinami, ale aj generáciami. Postupne vyskúšajú rôzne prístupy – od interaktívnych hier cez analýzy, tvorbu dokumentu či umeleckého diela až po možný návrh obohatenia vzdelávacieho kurikula.

„Téma európskej identity a hodnôt je určite hodná plodnej diskusie a myslím si, že bude ešte veľmi zaujímavé ďalej sa o tom rozprávať a všimnúť si pohľad iných ľudí z iných krajín.“ *H. Laura Poliaková, 3.G*

„Objavila som projekt, s ktorým sú spojené umenie a európske hodnoty. EURÓPA A UMENIE, chápete? Musím povedať, že takúto perfektnú kombináciu na zamestnanie študenta nie je ľahké nájsť. Je to tiež skvelá príležitosť na zviditeľnenie sa, ale aj na spoznanie mentality iných krajín, ba dokonca aj svojej, pretože, ako určite viete, podaktorí Slováci si vo svojom srdci stále neodbytne držia ‚ľudové a monotónne´ Slovensko.“ *Miriam Kubáňová, 3.G*

„Na projekte ma zaujala najprv téma Európskych hodnôt, pretože

je mi kultúrne aj záujmovo blízka.“

Lucia Lamošová, 4.G

Na prvej spomedzi štyroch konferencií sa virtuálne zúčastnilo množstvo učiteľov zo zapojených krajín so svojimi študentmi. Hovorilo sa o cieľoch a metódach projektu, o vzdelávaní v oblasti hodnôt EÚ, možných formách spolupráce a študenti si zahrali online hry na prvé zoznámenie sa s témou i navzájom.

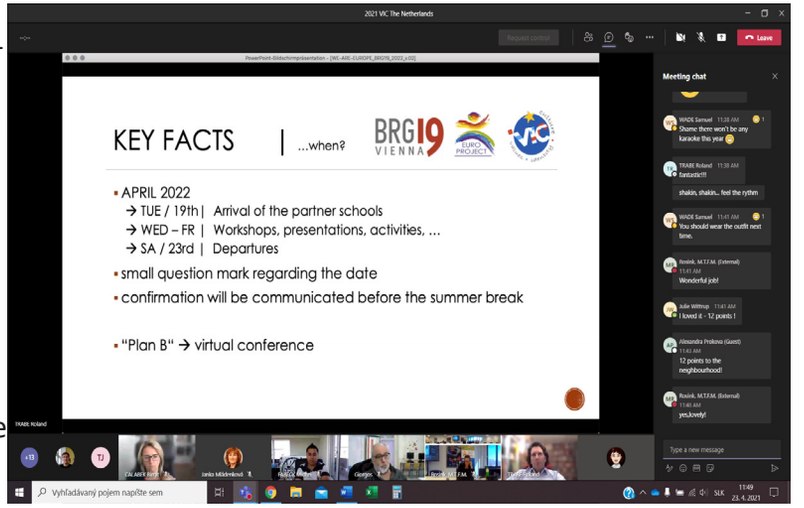

„Pri aktivite Escape room som sa naučila, aká dôležitá je komunikácia a vzájomná spolupráca, keď ide o riešenie problémov. Myslím si, že táto aktivita by mohla pomôcť mnohým inštitúciám pri teambuildingu.“

Ema Donková, 2.E

„Pri účasti na projekte som si hlavne uvedomila, že podvedome sme si vedomí Európskych hodnôt. Čiastočne sú predsa súčasťou nášho každodenného života. Nenapadlo mi však, že by bol rozdiel medzi hodnotami Európy a Európskej únie, ktorý predsa len je povšimnutiahodný. Takisto som si odniesla skúsenosť z Escape room v online prostredí, ktorá bola výzvou pre mňa aj pre našu schopnosť spolupracovať, nakoniec však dopadla oveľa lepšie, ako sme čakali.“ (Dievčatá vyhrali s najlepším časom.)

Lucia Lamošová, 4.G

Projekt VIC sa teda rozbehol, začína žiť svoj európsky život, spájať Európanov z rôznych kútov sveta pri tvorivej práci, ktorú budú študenti prezentovať postupne na konferencii vo Viedni a v Luxembursku v ďalšom akademickom roku.

Mgr. Ivana Horecká

Ako sme prekladali Yakariho

V januári 2020 si žiaci vtedajšej 3.F povedali, že si na hodinách francúzskej literatúry chvíľu odskočia od náročných existencialistických otázok a na pár hodín vymenili Sartrovho Cudzinca za malého Indiána Yakariho. Pre vydavateľstvo Slovart preložili z francúzštiny 4. diel série pod názvom Yakari a králik Nanabozo. Spolu s Yakarim si prešli zásadami umeleckého prekladu a v praxi si vyskúšali, aké je to byť umeleckým prekladateľom, aké úlohy musí prekladateľ riešiť, ako vhodne priniesť príbeh z francúzštiny slovenským čitateľom. Yakari im bol teda sprievodcom v procese vzniku literárneho textu až po vydanie knihy. A trinásť žiakov Gymnázia bilingválneho prostredníctvom tejto aktivity prepojilo naraz viacero svetov: svet školy so svetom praxe, svet frankofónie so svetom slovenčiny, svet práce so svetom zábavy. Knižka sa v plnej paráde dostala k nám a na pulty kníhkupectiev začiatkom školského roka 2020/2021.

A ako vidia prácu na knižke samotní aktéri, mladí prekladatelia? Tu je zopár ich postrehov:

Ako sa vám páčila práca na preklade Yakariho?

• Bolo to super! Mám rada takéto aktivity, navyše text mal pointu a bolo to milé.
• Bavilo ma to, bolo to niečo iné. Som rada, že sme si to vyskúšali. Bolo zaujímavé vidieť a zažiť celý

ten proces tvorby knihy z inej strany.
• Veľmi sa mi to páčilo, preklad som si užila. Yakariho som ako malá videla v telke, takže som sa na to tešila. V budúcnosti sa chcem prekladom zaoberať. Za mňa veľmi dobrá a užitočná skúsenosť. Preklad bol zaujímavý, zábavný a poučný.
• Pre mňa to boli asi najzaujímavejšie hodiny na francúzskej literatúre. Boli zábavné a mala som možnosť vyskúšať si používanie jazyka v praxi. Niečo podobné si predstavujem ako svoju budúcu prácu, takže som rada, že som si to v škole vyskúšala.

• Práca s prekladom sa mi veľmi páčila. Naučila som sa nové veci o syntaxi a aj knižka ma zaujala.

Čo konkrétne ste sa naučili?

• Určite veľa o francúzskej a slovenskej syntaxi. A tiež o použití slovesných časov – francúzština ich má veľa. Francúzština využíva veľa neosobných konštrukcií –
- v slovenčine sa to vyjadruje inak.
• Nutnosť vyjadrenia osoby vo francúzštine – v slovenčine máme zamlčaný podmet.
• Rozdielny slovosled –
- vo francúzštine pevný: podmet, prísudok ostatné vetné členy.
• Francúzsky slovosled sa dosť líši od slovenského. Vo francúzštine sú zámená aj tam, kde by sme ich v slovenčine nepoužili.
• Okrem slovosledu si v slovenčine treba dávať pozor na správnu interpunkciu. Aj na interpretáciu niektorých slov. Ďalej treba vedieť, či píšeme pre deti alebo pre dospelých.

Na čo si treba dať pozor, keď prekladáme z francúzštiny do slovenčiny?

• Niekedy trvá dosť dlho, kým pochopíme myšlienku a správne ju transformujeme do slovenčiny, aby v našom jazyku znela prirodzene a nie kostrbato:) Ak sa dá, môžeme sa v preklade „uvoľniť“ a písať spontánne.
• Citoslovce aj zvuky zvierat sa prekladajú do slovenčiny prekvapivo inak.
• Podľa mňa nám dali najviac zabrať citoslovce.
• Na správny slovosled, na správne vyjadrenie myšlienky, „uvoľnenie“ sa od doslovného prekladu, na správnu slovenskú

gramatiku, vrátane interpunkcie. Najskôr si musíme celý text dôkladne prečítať v origináli, až potom môžeme začať prekladať.
• Nedá sa prekladať doslovne. Preklad musíme prispôsobiť čitateľom.
• Slovosled je v každom jazyku špecifický. Pri preklade sa môžem aj trocha uvoľniť, aby preklad nebol „suchý“. Nie všetko sa dá preložiť úplne/dokonale. Väčšinou je preklad zložitejší, ako očakávame.
Myslíte si, že preklad je pre spoločnosť dôležitý?

• Jasné, pre celý svet, inak by sme nemohli čítať rovnaké diela. Nikto by nemal byť o to ukrátený.
• Áno, pretože nie všetci rozumejú

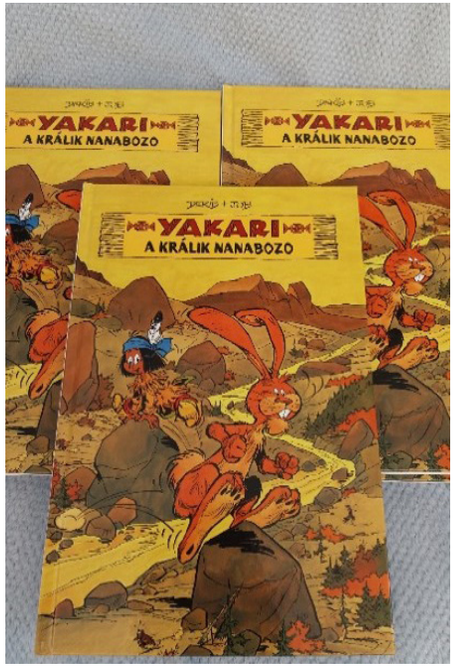

cudzím jazykom. Koľko rečí vieš, toľkokrát si človekom. Preklad a čítanie nám pomáhajú v sebarozvoji.
• Áno, preklad nám umožňuje čítať všetko, čo chceme, a nemusíme sa viazať len na pôvodné slovenské texty.
• Určite áno, vďaka prekladu nemáme žiadne hranice. Umožňuje nám rozumieť aj textom v cudzom jazyku a uľahčuje nám prácu.
• Preklad je pre spoločnosť dôležitý, lebo bez prekladu by sme sa bez poznania daného cudzieho jazyka nedostali k veľkým svetovým dielam a neboli by sme tak „kultúrne obživení :)“, ako sme vďaka knihám.

Slovo učiteľa:
Žiaci na knižke pracovali s nadšením a veľa sa toho naučili. Kreatívna a tvorivá práca s prvkami reálneho života a praxe by mala byť súčasťou vzdelávania a prípravy na povolanie. Aj pre mňa bola táto práca radosťou, o to viac, že niektorí možno budú v budúcnosti v preklade pokračovať. Žiaci pracovali v tímoch veľmi usilovne, nebolo jednoduché dať celý text dohromady. Za mňa veľká pochvala. Teším sa, že nám knižka vyšla a prináša radosť malým aj veľkým čitateľom na Slovensku. Je úžasné, že žiaci gymnázia dokázali vyjsť zo školských lavíc a spájať ľudí .

Žiaci 4.F a Mgr. Jarmila Pospěchová

O Nemkách, Francúzoch a SOČ-ke

Každé písanie má svoje pravidlá. Najskôr oslovenie, potom úvod do problematiky a následne záver. Dnes Vám píšem príbeh jednej sočky. Čo je familiárne označenie sočka? Stredoškolská odborná činnosť. Vznešené pomenovanie pre veľkú drinu v mnohých oblastiach a súťažných odboroch. Táto súťaž je známa záťažou s malým vecným ohodnotením. Nečudujte sa. Sme na Slovensku. Dnes je v móde veľa cool vecí, no veda, tá je vždy až na konci zoznamu. No nie o odboroch a charakteristikách pravidiel SOČ chcem dnes písať...

Je teplé leto roku 2020, pot steká po chrbte všetkých v zborovni. Je to viac strach z nakazenia Covidom ako teplotou. Pustili nás na dva týždne do školy. Zlomyseľník by povedal: Na nakazenie dosť času. Sedím a po dlhom čase vidím známe rúška. Už to nie sú ľudia, sú to rúška v ľuďoch, či ľudia v rúškach, uvažujem potichu. Nedávno som jednu sočku z iného odboru prebral, podedil po kolegyni Matuščinovej. Odbor Problematika voľného času, téma program DofE. Zvládli sme to počas prvej vlny a obsadili druhé miesto v okrese, čo nie je zlé...

Tereza Mičechová vie písať. Vedela to vždy. Napíše všetko, no cítil som, že tá posledná sočka nebola jej šálka kávy. A tak som si tentoraz pomyslel, že potrebuje silnejšiu a pútavejšiu tému pre takúto prácu. Má potenciál. To viem.

Len som po nej šľahol pohľadom a zavŕtal: „Posaď sa, Tereza.
O čom budeš písať ďalšiu sočku? Vyber si tému. História marketingu? Reklamy? Právo?" Zasmiala sa. „Nebudem písať nič, dajte pokoj. Na takéto veci už v piatom ročníku nebudem mať čas." Utrúsila jedovatú vetičku a naivne verila v maturitu. Ach, Tereza...
Bol som ale neoblomný a vedel som, že ju stačí len trochu podusiť a presvedčiť veľavravným ferkovským pohľadom a bude vedieť nielen tému, ale aj približnú líniu a plán svojho písania.
Po zúfalom povzdychu sprevádzanom prevrátením očí a chvíli premýšľania sa s malou dušičkou spýtala, či podľa mňa má na to, aby napísala dejepisnú prácu. „So mnou máš. Dobre, dohodnuté." A tak sme postupne začali. Už v lete. Pre istotu.

Témou Terezinej práce sa stala princezná falcká. Zabila ma tým. Nevedel som veľa o tejto Nemke.

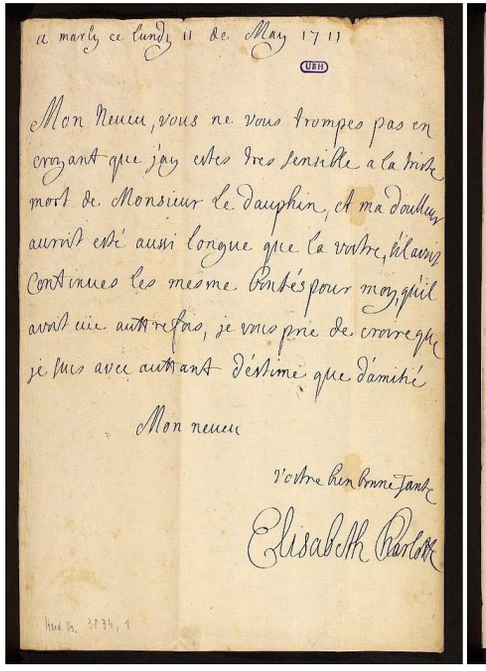

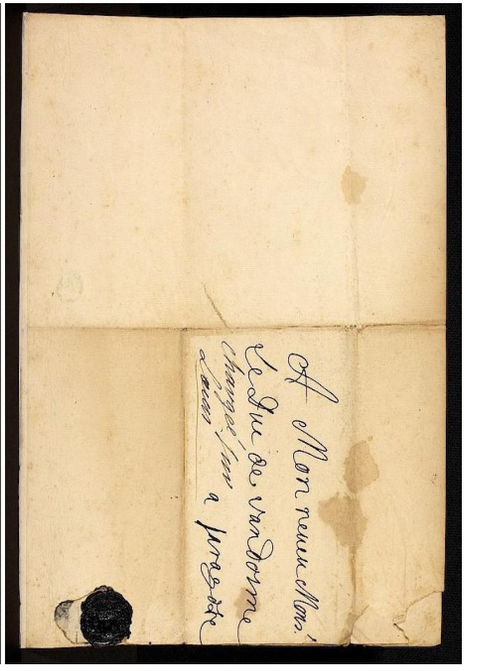

Lepšie povedané, nevedel som o nej nič. Hrdo som sa do toho pustil a začal som si študovať. Stále som opakoval, že chcem vidieť detailnú osnovu práce. Dostalo sa mi len flegmatické: „Odovzdám ju, pošlem, kľuuud. Máme čas. Momentálne prekladám listy princeznej, manželky Filipa I. Orleánskeho - brata kráľa Slnko." Zmĺkol som. Dobre.

Tereza prekladala o dušu, písala a písala, študovala rodokmene. Posielala texty. Vymyslela špičkovú štruktúru a originálne názvy kapitol (tie, mimochodom, oslovili aj hodnotiteľa z košickej univerzity v celoštátnom kole). Počas jednej konzultácie do zborovne vplávala Ivanka Horecká a po vypočutí časti z nášho konzultačného rozhovoru povedala: „To vyzerá na naozaj seriózne písanie." Spozornel som. Musí to byť technicky lepšie ako naša prvá SOČ. Nebudeme sa spoločne blamovať. Neviem jazyk diplomatov a konzultujem SOČ. Vyzeralo to na problém, no Jar milá Pospěchová pridala ruku k dielu a veľmi nám pomohla. Bola to dobrá voľba. Voľba tolerantného a dobrého spolukonzultanta. Páčila sa jej téma a zvolený postup, dala nám cenné rady a našej práci pridanú hodnotu.

Pomaly sa blížil termín ukončenia práce. Tereza má rada šibeničné termíny a stres ju vie motivovať. Finišovali sme na doraz a napätie stúpalo. Stratené Terezine nervy pri formátovaní textu neboli až také stratené vďaka pomoci technického šamana z prvého poschodia - ešte raz ďakujeme, kolega Milo. Práca sa konečne dopísala. Dosť natesno.

Školské kolo prebehlo celkom v pokoji. Musel som pripomínať metodiku písania, ale zvládli sme to. Byť prvý je pekné. Byť prvý a byť sám v odbore, to je trpko pekné. Prišlo okresné kolo. Nebol som tam, len som dostal informáciu: „Máme druhé miesto!" To je dobré. A za toto kolo už vraj bude aj diplom a cena. S nadšením sme čakali na poštu. Na prvom mieste bolo Gymnázium osemročné v Žiline. To je naša regionálna tradícia. Sme teda v krajskom kole a nie sami. Aj šikovná mladá chemička Emma Čačková bojuje ďalej. V odbore chémia postúpila do krajského kola a skončila na výbornom druhom mieste. Dobrá práca pod vedením kolegyne Máhrikovej. Krajské kolo som tiež nevidel, opäť som si len našiel nadšenú správu v znení: „Sme druhí! Prebehlo to fajn. Bolo to príjemné a ľahšie ako na školskom kole." Položte si otázku: Kto bol prvý? Odpoveď viete... Celoštátne kolo. 16 najlepších prác v odbore. V našom štáte malom, no na osem krajov rozdelenom. „To pôjde. To dáte." Začal som Tereze od nervozity vykať. Hrdinsky som predpovedal umiestnenie do piateho miesta a lepšie. Upokojoval som viac seba ako študentku. Ver, aby si porozumel - dodal by klasik. Vyhodnotenie celoštátneho kola sme s Terezou pozerali v zborovni. Rovnako ako celé tohtoročné obhajoby, aj vyhodnotenie prebiehalo vo virtuálnom priestore. Trpnem. Čítajú sa výsledky. Očakávame ten náš a je to tu, druhé miesto v celoštátnom kole. Úspech za tvrdú prácu. Osem mesiacov práce. Veľký úspech malej školy, ako dodal kolega Benikovský. Mimochodom. Ktože bol na prvom mieste? Odpoveď už poznáte. Ďakujeme všetkým za podporu, pomoc a za cenné rady.

P.S. Úlohy sa vymenili. Text neskromne napísal *Mgr. Juraj Ferko* a jeho holé vety do slov na záver decentne obliekla *Terézia Mičechová, S.G*

ZAMUN 21 ONLINE EVENT

Mnohí iste viete, že jedna z aktivít, ktorou sa naša škola môže pýšiť, je ZAMUN. Žilinská verzia simulovaných konferencií OSN je populárna nielen medzi slovenskými strednými školami, ale každoročne tu zavíta veľa delegácií z celého sveta.

Krátko to zhrnieme, ak sa náhodou nájdu ľudia, ktorí o akcii počujú prvýkrát. Cieľom diskusií je vzdelávať účastníkov o aktuálnych udalostiach, témach v oblasti medzinárodných vzťahov, diplomacie a agendy OSN a rozvíjať základné zručnosti (argumentácia, informačný manažment, verejné vystupovanie, vyjednávanie a cudzí jazyk). Je to obrovská

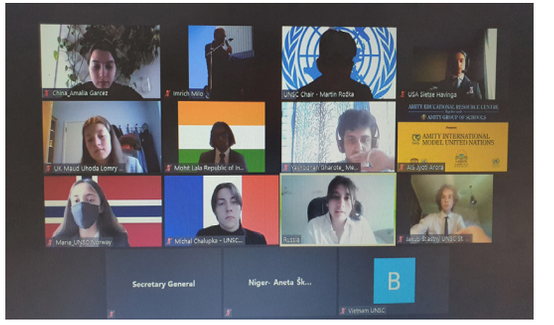

možnosť na osobný rozvoj a spoznanie množstva nových ľudí. Keďže sme bilingválne gymnázium, výbory sú okrem angličtiny aj v španielčine a francúzštine.

Pandémia nám však prekazila plány a minulý rok sa ZAMUN musel úplne zrušiť. Tento rok bol školský MUN klub plný nadšencov pripravených predviesť svoje schopnosti a zrušenie teda neprichádzalo do úvahy. Najskôr to vyzeralo sľubne a očakávalo sa, že tohtoročné konferencie budú predsa len prezenčné, ale druhá vlna sa nezaprela a všetku našu nádej priam potopila. Jedinou možnosťou sa stal online event. To možno znie omnoho jednoduchšie, ale opak bol pravdou. Hlavným problémom online konferencií je ľudí zaujať a spraviť z toho niečo viac ako len obyčajný hovor cez Zoom, ktorý sa im môže tak akurát spájať s utrpením cez hodiny v škole. Viacerým preto iste prebehlo hlavou: „Pripojiť alebo nepripojiť?"

ZAMUN organizátori sa však nenechali zahanbiť a všetko zvládli s ľahkosťou. Event sa konal od 28. do 30. apríla a hlavné diskusie prebiehali pomocou platformy Zoom, zatiaľ čo neoficiálna konverzácia medzi delegátmi a organizátormi sa uskutočňovala na Discorde. Tento rok sme akceptovali 47 delegátov z 11 krajín (India,

Španielsko, Belgicko, Fínsko, Južná Afrika, Brazília, Ukrajina, Indonézia, Pakistan a Slovensko). Najskôr sme delegátov privítali pár príhovormi od viacerých dôležitých ľudí, ktorí udalosť aktívne podporujú - Mgr. Peter Fiabáne (primátor mesta Žilina), Martin Nesirki (riaditeľ United Nations Information Service vo Viedni), Marián Kolenčík (zakladateľ a predseda správnej rady Inštitútu pre medzinárodnú bezpečnosť a krízové riadenie), a potom sme sa hneď vrhli do práce a riešili vopred stanovené svetové problémy v troch ONLINE výboroch - Bezpečnostná rada Organizácie Spojených národov (Posilnenie medzinárodných humanitárnych zákonov počas vojny), Rady pre ľudské práva (Dopady klimatických zmien na chudobné komunity), Úrad OSN pre drogy a kriminalitu (Boj proti drogovým zločinom v Latinskej Amerike), zastupujúc rôzne krajiny. Samozrejme, nesmel chýbať ani social event na Discorde, kde mali účastníci možnosť nadviazania nových vzťahov a trochu si odpočinúť od tvrdej práce. Nakoniec bolo vyhodnotenie najlepších delegátov, poďakovanie a pár posledných slov od organizátorov.

Ja som bola zapojená ako delegátka Venezuely vo výbore UNODC, takže môžem prispieť vlastnou spätnou väzbou a poznatkami.

S takýmito konferenciami nemám veľa skúseností, zúčastnila som sa totiž len dvoch slovenských MEP-ov (veľmi podobné MUN-om, ide o modelové zasadnutie Európskeho parlamentu) a nášho školského GBZA MUN-u. Išla som do toho

s miernymi obavami, že ma online verzia nebude baviť, pretože čaro cestovania s priateľmi, priamy kontakt a dávka mierneho stresu sa pred kamerou doma v izbe stráca. Aby bolo jasné, hoci som bola v košeli, tam kde kamera nedovidela, som mala oblečené staré deravé tepláky a každú hodinu v ruke držala nejaké jedlo či pitie. Talentovaný organizačný tím dlho neotáľal a veľmi rýchlo nás namotivoval odmenou za našu tvrdú prácu a obohatil svojimi vlastnými skúsenosťami a príbehmi. Párkrát samozrejme nastali očakávané problémy, keď napríklad niektorým delegátom nešiel mikrofón alebo kamera, ale to patrí k svetu techniky a internetu. ZOOM sa osvedčil ako spoľahlivá platforma, keďže sme aktívne využívali možnosť hlásiť sa a komunikovať medzi sebou cez chat, čo by sa cez iné aplikácie realizovalo s ťažkosťami. Podľa môjho skromného názoru sme sa všetci vďaka online akcii veľmi dobre pripravili na prezenčné konferencie, pri ktorých budeme vedieť, do čoho ideme, a snáď nás už nič nezaskočí.

Aj napriek zúženým možnostiam a zmätku virtuálneho prostredia môžeme povedať, že tohtoročný ZAMUN bol úspešný a prebehol hladko. Ďakujeme delegátom za účasť a organizátorom za skvelé zvládnutie situácie. Na budúci rok sa iste tešíme na prezenčné diskusie a na stretnutie naživo na Mestskom úrade v Žiline.

Nina Štefúnová, 3.E

Zápisky jednej expedície

Slniečko svieti, vtáčiky spievajú a my sa vyberáme na našu poslednú expedíciu. Kto by čakal, že budeme pokračovať aj na zlatú úroveň? My určite nie, aspoň nie pred rokom, keď sme končili striebornú expedíciu. A teraz sme tu, na ceste za štvordňovým dobrodružstvom, ktoré bude síce náročné, no zato nezabudnuteľné.

1. deň

Už po prvých pár metroch sa nám podarilo prehliadnuť značku a skoro sme zabudli odbočiť. Našťastie sme sa rýchlo spamätali a zvyšok cesty pokračoval vo veselej nálade. Čím bližšie sme boli k vyhliadke, tým bola naša radosť väčšia. Keby sme len vedeli, že toto bude najľahšia časť dnešnej túry! Na vysokú vežu sme sa vybrali s našimi 6-kilovými batohmi na chrbtoch a na vrchu sme si dopriali krátku prestávku. Pani učiteľka nás hneď začala skúšať z geografie a pýtala sa nás na kopce, ktoré sme videli v okolí. Väčšina otázok nám nerobila problém a nesprávne odpovede sme pripisovali nášmu slabému zraku.

Vysoké teploty nás unavovali a naše nadšenie mierne opadlo. Začali sme počítať čas ostávajúci do konca. Z lesíka, ktorý nám poskytoval aspoň čiastočný tieň, sme sa dostali na asfaltovú cestu, z ktorej sme jasne videli náš cieľ, Straník. Pomaly sme postupovali ďalej, mysliac na vytúžený odpočinok v škole. Po chvíli stúpania sme sa dostali na vrchol Straníka. Čas na vrchole nám spríjemnili parašutisti a dvaja cyklisti, o ktorých sme až neskôr zistili, že jeden z nich bol Peter Sagan. Kto by bol čakal, že ho stretneme práve tu?

Pekelná cesta do školy

Po príjemne strávenom odpočinku sme sa skratkou vybrali do školy. Putovanie lesom bolo plné prekvapení, no najväčším z nich bol zničený most, po ktorom sme mali prejsť na druhú stranu. Nikomu z nás nebolo veselo, keď sme ho zbadali, a začali sme uvažovať o možných alternatívach. Žiadna rozumná sa však nenaskytla, a tak sme sa rozhodli risknúť pôvodnú možnosť. Našťastie sme to bez väčších problémov všetky zvládli a naše prechádzanie lesom mohlo pokračovať.

Les nahradila lúka, lúku domy a cesta. V dedine nás uvítalo dusno a teplo sálajúce z asfaltovej cesty, pripomínajúce nám, že ešte stále

nie sme v cieli. Po nekonečných chvíľach to, na čo sme celý deň čakali, bolo konečne pred nami. Nikdy sme sa netešili viac ako teraz, že vidíme našu školu.

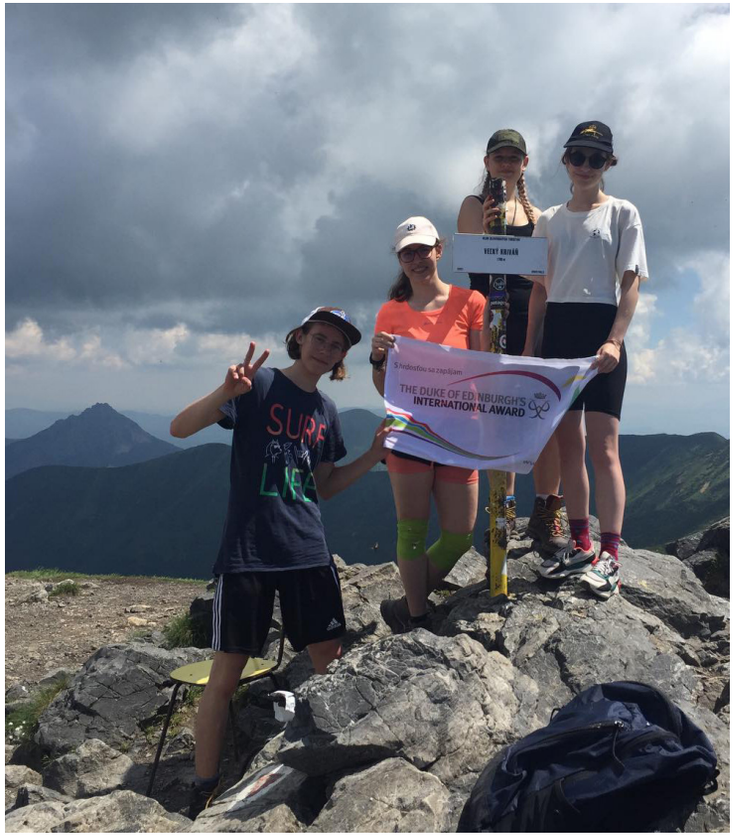

Z ubolených chrbtov sme zložili ťažký náklad (človek by povedal, že po rokoch skúseností sa budeme vedieť zbaliť spratnejšie...) a nálada nám hneď stúpla. Jediné, čo nás teraz trápilo, bolo teplo. Presklená strecha Slniečka spôsobovala, že sme sa cítili ako v skleníku a okná všade naokolo tiež nepomáhali. Sťažovali sme sa však iba chvíľu, pretože nastal okamih, na ktorý sa tešila asi väčšina z nás. Možnosť vyzuť si turistické topánky a umyť sa v umývadlách. Po celom dni strávenom v prírode to bola čerešnička na torte, ktorú sme si vyslovene užívali.

2. deň

Zo začiatku sme sa na Vodné dielo tešili. Mysleli sme si, že to bude príjemná prechádzka okolo vody a očakávali sme tienik pod stromami. Naše ilúzie sa rozplynuli v momente, keď sme pred sebou uvideli terén, ktorý by sa dal prirovnať ku kombinácii Veľkého čínskeho múru a púšte Gobi. Jednoducho povedané - nekonečná, horúca cesta plná nástrah. Všetky ju vrelo odporúčame milovníkom

otlakov!

Najväčšie prekvapenie prišlo o pár metrov ďalej. Ako sme už spomínali, včera sme stretli Sagana a podarilo sa nám ho stretnúť aj dnes! Ten nadšený výraz na tvári pani učiteľky Beňušovej veru stál za to!

Na vyhliadku je to len kúsok

V Strečne sme už zďaleka videli hrad a na kopci vedľa malú červenú strechu, ktorá bola predposlednou zastávkou pred koncom druhého dňa. Nanešťastie sa Šani prejavili zdravotné problémy. Z tohto dôvodu sme sa rozhodli, že Šanka počká dole pod vyhliadkou aj s našimi batohmi. Všetko zlé je na niečo dobré a platilo to aj teraz, lebo po dvoch dňoch s ťažkými ruksakmi si mohli naše chrbty trošku oddýchnuť.

Cesta na vyhliadku nebola ani zďaleka jednoduchá. Už od začiatku sme čelili strmému kopcu, avšak stretlo nás aj prekvapenie, ktoré sme naozaj nečakali. Bronzový tím na cvičnej expedícii z gymnázia Hlinská. Bolo veľmi milé stretnúť ďalších dofákov, aj keď iba na niekoľko krátkych chvíľ. Po malej prestávke sme sa rozlúčili a pokračovali sme prudkým kopcom samé. Cieľ sa nám zdal byť neuveriteľne ďaleko, no kopec sme zdolali pomerne rýchlo. Pani učiteľka Beňušová nás hore trochu vyskúšala z geografie. Otázka bola, čo je meander? Našťastie sme si to pamätali a spravili sme si aj niekoľko fotiek. Cesta dole bola už oveľa príjemnejšia, aj keď kolená neskôr tvrdili opak.

3. deň

Nálada sa nám, oproti včerajšku, otočila o 180 stupňov a my sme boli pripravené vyraziť s úsmevom na tvári. Pôvodný plán bol odviesť sa autobusom do Terchovej, ale keď sme sa vydali smerom na zastávku, uvideli sme pani učiteľku Beňušovú, ako sa k nám blíži s trochu skeptickým pohľadom. Čakala, že budeme zničené a bez nálady, avšak my sme boli opäť tá typicky veselá kopa plná energie. Pani učiteľka nám ponúkla odvoz priamo na miesto, odkiaľ sme mali vyraziť a zároveň nám povedala, že spoločnosť nám bude robiť aj jej manžel, ujo Beňuš. Naša už tak super nálada sa ešte zlepšila a s napätím sme očakávali, čo dnešok prinesie.

Výstup na Mravečník alebo aj invalidi môžu robiť zlatú úroveň

Čo sa napohľad zdalo ako pohodová trasa, bolo utrpením pre naše kolená. Naša zostava sa po pár minútach rozdelila na dve skupiny. Prvá, ktorá šlapala ako nič, na čele s ujom Beňušom a tá druhá, ktorá si robila prestávočky každých pár metrov. Frustrácia členov druhej skupiny narastala vždy, keď prvá pokračovala bez pauzy a zväčšovala svoj náskok. Neostávalo nám nič iné, len sa nimi netrápiť a ísť si vlastným tempom. Pani učiteľka to zhodnotila veľmi pekne: „Nič si z toho nerob, aj invalid môže robiť zlatú expedíciu.“ „Neviem ako vy, ale ja sa ako invalid ešte necítim,“ bola jediná prijateľná odpoveď v danej situácii:) Po zvyšok cesty sme sa rozprávali o zdraví a z našej konverzácie vzišlo zopár hlášok, ktoré si radšej necháme pre seba, ale o jednu sa predsa len podelíme.

P.u. Beňušová: „Vieš ako, niekto má fyzické problémy (ukáže na Mimu a jej kolená) a niekto zas psychické (ukáže na Simonu). Však Simona...“
Sima sa s grimasou otočí: „Samorejme, veď ako inak na našej škole.“
P.u. Beňušová: „Ona nás počula?“
Mima: „Vyzerá to tak, že hej...“

Hrebeňovka alebo voda je seriózne dar boží - 4. deň

Teplo nás už po troch dňoch neskutočne štvalo a mali sme mierne obavy, či máme dostatok vody. Zrazu, sčista-jasna, na orientačnej tabuli vidíme „Voda 20 m“. Ešte nikdy sme tak rýchlo nevystrelili, tých 20 metrov sme skôr prebehli ako prešli.

Po chvíli sme začali náš posun ku Kriváňu, ktorý predstavoval najvyššiu zastávku a zároveň najväčšiu výzvu. Musíme konštatovať, že trasa bola nádherná aj napriek búrkovým mrakom, ktoré priniesli chladnejší vietor. Vrchol

sa blížil a my sme boli čoraz viac nedočkaví. Pohľad na tú maličkú tabuľku so slovami „Veľký Kriváň“ ešte dlho nezabudneme. Treba však dodať, že vedľa nej bola postavená stolička, nad ktorou si doteraz lámeme hlavy. Nie, seriózne, ako ju tam dali? Kto ju tam dal? Prečo ju tam dal? Stále máme toľko otázok a žiadne odpovede! Aby sme prispeli k tejto bizarnosti, nechali sme na nej keksík. (Normálni ľudia sa zapíšu do knihy, ale my musíme byť predsa iní. A zošit tam ani nebol, skôr to bolo šalátové vydanie niečoho, čo chcelo byť zošitom.

Po zadku popod lanovku

Celá cesta sa niesla v zaujímavom duchu. Spomínali sme na všetky doterajšie expedície a vôbec sme sa nedívali pod nohy. Úprimne, nikto z nás by nepovedal, že sa dá toľkokrát šmyknúť na tej istej ceste, no stalo sa. Každý sa šmykol aspoň dvakrát a väčšina dvakrát aj spadla. Niekedy to bolo pekne do rytmu píšťalky, inokedy sme počuli taký pekný zvuk pádu na zadok. (Poznámka: Nikto neutŕžil vážne zranenie a všetci sme sa dobre zabávali.)

Konečná

Už z diaľky sme videli ten krásny most, ten koniec, ten záver. Čím bližšie bol, tým dokonalejší sa zdal (v skutočnosti je to len obyčajný most z dreva, ale štyri dni túry, mierny úpal a skoro 70 kilometrov urobia svoje). Na spomínanom moste sme ukončili našu zlatú expedíciu. Tieto tri noci a štyri dni boli pre nás utrpením, zážitkom, zábavou a skúsenosťou do života, na ktorú nikdy nezabudneme. Získali sme kopu zážitkov, fotiek, zvláštnych opálení, mozoľov, otlakov. Niektorí, naopak, prišli o necht. Zlatá expedícia bola jednoznačne tou najlepšou a my si budeme ceniť každú jednu spomienku, každé jedno priateľstvo, ktoré vďaka nej vzniklo :) Spoznali sme sa navzájom, zistili sme, aký je každý z nás mimo školy, a čo je hlavné, objavili sme samých seba. Hory majú v sebe to čaro, pomocou ktorého odhalia v ľuďoch všetko, aj to, o čom sami nevedeli.

Tieto a ďalšie príhody z expedície si môžete prečítať v našom denníku, ktorý nájdete na nástenke venovanej DofE. Budeme radi, ak si ho prečítate!

Miroslava Holienková, Simona Szabóová,
Alexandra Šuľoliaková, 4.F,
Alžbeta Kolenčíková, 4.G

Milé moje prvé zlaté!

Som rada, že som práve s vami mohla absolvovať prvú zlatú expedíciu DofE. Ukázali ste mi, ako sa dá spolupracovať v tíme, ako sa dá byť jeden tím.

Ste nesmierne empatické, dávali ste pozor jedna na druhú, navzájom ste sa dopĺňali. Dokonca jedna vláčila päť ťažkých, veľkých pomarančov, aby sa mohol každý z tímu posilniť.

Počas troch dní ste toho zažili veľa. Úsmev, odhodlanie, teplo, slzy, ale potom opäť úsmev a to je dôležité. Dokonca ste sa tešili do školy! A pri slove „sprcha“, ste sa rozžiarili.

Stretli ste aj známe osobnosti, nielen z našej školy, ale aj Sagana (toho dokonca dvakrát :)). Videli ste geografické zaujímavosti v praxi – meander, mnícha, vysokohorské lúky.... Ocitli ste sa na najvyššom bode Malej Fatry a nelenili ste, nevyužili výdobytky modernej doby a zbehli ste popod lanovku, kde ste šťastné zavŕšili svoju zlatú expedíciu.

Som na vás hrdá!
Prajem vám, aby všetky vaše cesty boli plné dobrodružstiev, zaujímavostí, rôznorodostí a vždy končili s úsmevom na tvári. S takým, aký som videla ráno v kempe.

Vaša školiteľka
a hodnotiteľka
Mária Beňušová

Tvorivé okno in English

Selection by Kiera Cass

Marrying a prince,
easy to convince.

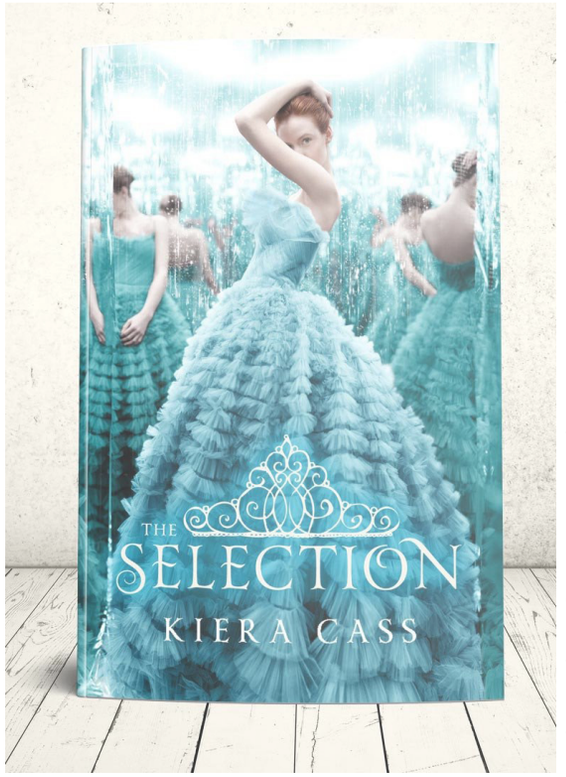

Living in a palace,
not in stinky Dallas.
Selection, written by Kiera Cass,
showing her creative class.
5 novellas are present,
bringing loads of content.

A movie is coming soon,
possibly a cartoon.

From rich to poor,
let´s divide them all.
A caste system is being used,
making many people bruised.
America in caste five,
she likes being alive.
Boyfriend in caste six,
we don´t need a fix.
America is one of the chosen few,
standing in a long queue.
She is no traitor,
so the staff starts to hate her.

Escaping from reality,
drinking some afternoon tea.
Difference based on money
is not very funny.
If you´re a woman,
gold digger,
if you´re a man,
the problem grows bigger.

This book is highly recommended,
the quality is splendid.
Just read it already,
don´t try going steady!

Augustín Hmíra, 3.E

Vampire Academy review

About vampires stories are many
one of them is Vampire Academy.
There is a film, there is a book
both are definitely worth to look.

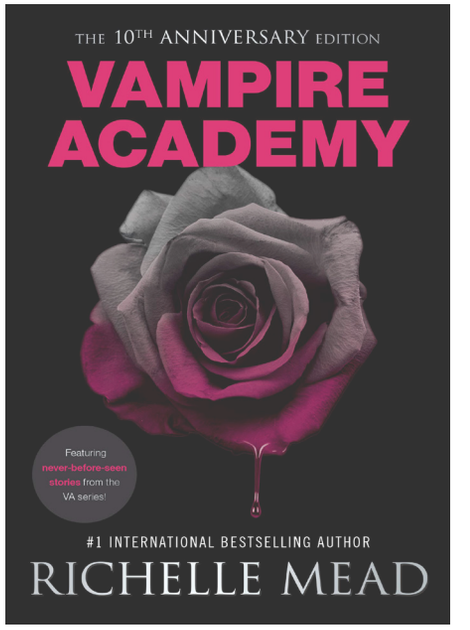

Story tells us about the best friends
who will stay together till their ends.
One of them is young
Rose Hathaway
and together with Vasilisa
she runs away.

They were chased by guards of school,
but still thought it was pretty cool.
Now Dhampirs need to protect Morois
from dangerous vampire called Strigoi.

Rose was really the main character
you can find her in literally every chapter.
Now I´m gonna watch a movie
as I always do,
I really hope one day
you will try it too.

Bruno Kandera, 3.E

The Curious Case of Benjamin Button

Once there was a baby boy,
He was pretty old,
Like this his father left him,
In front of the house door.

He was aging backwards,
Nobody knew why,
But it didn´t stop him.
He learnt how to fly,
How to swim
In the ocean of his life.

His name was Benjamin,
His life full of adrenaline.
School, war, love and children too,
Society rejected him,
Because of his look.

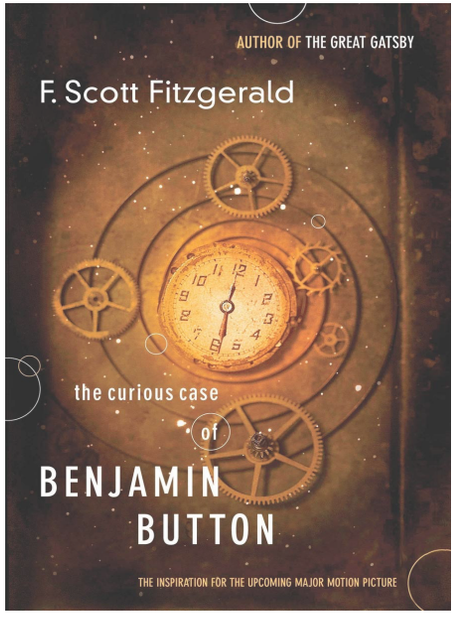

F. Scott Fitzgerald,
the author of this book,
he wrote it in 20th century,
in 1922.

In 2008 a movie was released,
Fans of Benjamin
must have been pleased,
The way how it ended
was a bit sad,
But don´t worry,
I won´t spoil you the end.

Go! Watch or read it!
Choose what you prefer,
If you are confused,
You can read it backwards.

Chiara Galiová, 3.E

ANNE OF GREEN GABLES
A RECIPE

Viktória Hyllová, 3.E

Ingredients:

- 1 red-haired orphan with a great imagination
- 2 elderly caring siblings
- 1 smart charming boy
- a bunch of great and lovable characters

Directions:

- place all the characters in Prince Edward Island in 1907

WARNING!
possile side effects:

- badly done adoption gone well
- a lot of twists and complications
- never-ending adventures
- strong attachment to characters

a tip: best served with a cozy place and a cup of tea

A day when everything went wrong

Since I can remember I've always been very clumsy. I'm constantly dropping everything and tripping over furniture and sometimes over nothing at all. To add to the fun, I'm a maid at Thornwood Hall. Thornwood Hall is an enormous house with even larger estates. It belongs to the Thornwoods. Mr and Mrs Thornwood and their six children Mary-Ann, Jake, William, Arthur and the twins- Bruce and Prudence. The Thornwoods are very rich and are always having their friends over. And by that, I mean dukes and duchesses, ladies and lords. And, ah, those parties. They always seem to have a million courses and guess who does the washing up – well, me, of course. By the time I've finished, my hands are all red and sore from all the scrubbing and I'm so exhausted that I collapse onto my bed without bothering to take of my uniform and boots.

Yesterday something awful happened. The Thornwoods decided to invite Lady Hyacinth over. Hyacinth is Mr Thornwoods great aunt. She is a very large woman, as wide as she is tall and dresses in the most bizarre way possible so that her gowns always clash with her bright red hair. Well anyway, yesterday she came over and was looking more ridiculous as ever before. I tried hard not to laugh out loud as I was handed her coat and hat with its enormous purple plumes. Then I led her to the dining room were the Thornwoods were waiting for her and disappeared to the kitchens. There the Cook greeted me with a cheery smile and offered me a slice of cake but just as I put the first forkful into my mouth the bell rang. The Cook gave me a pitiful look and handed me a tray ladened with a teapot, cups and a large plate of cakes. With a heavy heart I trudged up the stairs to the dining room as the tea things balanced dangerously on the tray. Thankfully, I got there without breaking anything. I even managed not to spill any tea as I served the Thornwoods and their children. But disaster struck when it was Hyacinth´s turn. I made my way over to serve her tea but tripped, sending the teapot plummeting through the air. It landed in Hyacinth's lap and the tea spilled all over her. And as if that weren't enough, to add

to the drama as I fell one of the buttons on my cuffs got caught in her bright red curls and I pulled them straight of her head revealing thinning mouse brown hair. Nervously I looked up from the floor at a dripping and wigless Hyacinthe to the bright red wig dangling from my shirt sleeve. There was a moment of silence. Then the boys started to snigger and the girls to giggle and soon all the children were laughing so hard that they nearly fell off their chairs. Hyacinth took one look at them, got up and marched angrily from the room and out of the house not even bothering to pick up her hat or coat. When she left, I was severely punished. Which wasn't fair because it had all been a complete accident.

Eva Páleníková, 1.G

What 5 years at this secondary school taught me for life?

At the age of fourteen
with a lot of childhood friends,
my mom told me
to try something else.

So I stopped
playing like a child
and started
working hard.

I learned a new language
in a few months.
I looked for new friends
but no one was around.

Stressed and depressed
but clever as never,
the space gave me a sign.
It's me who I need to love.

The Sun was shining
more than ever,
I understood that
my dad taught me better:

"We need to share emotions,
as we share the bread.
We should be friendly,
not just smart as hell."

So I opened,
just for a little
And then, suddenly,
I wasn't a lonely kitten.

School days ran faster
And we learned all the answers.
It was never the friendless fight.
Now, we are better than that!

One for the other,
Together or miles apart,
We learned something that
school could never even read
about.

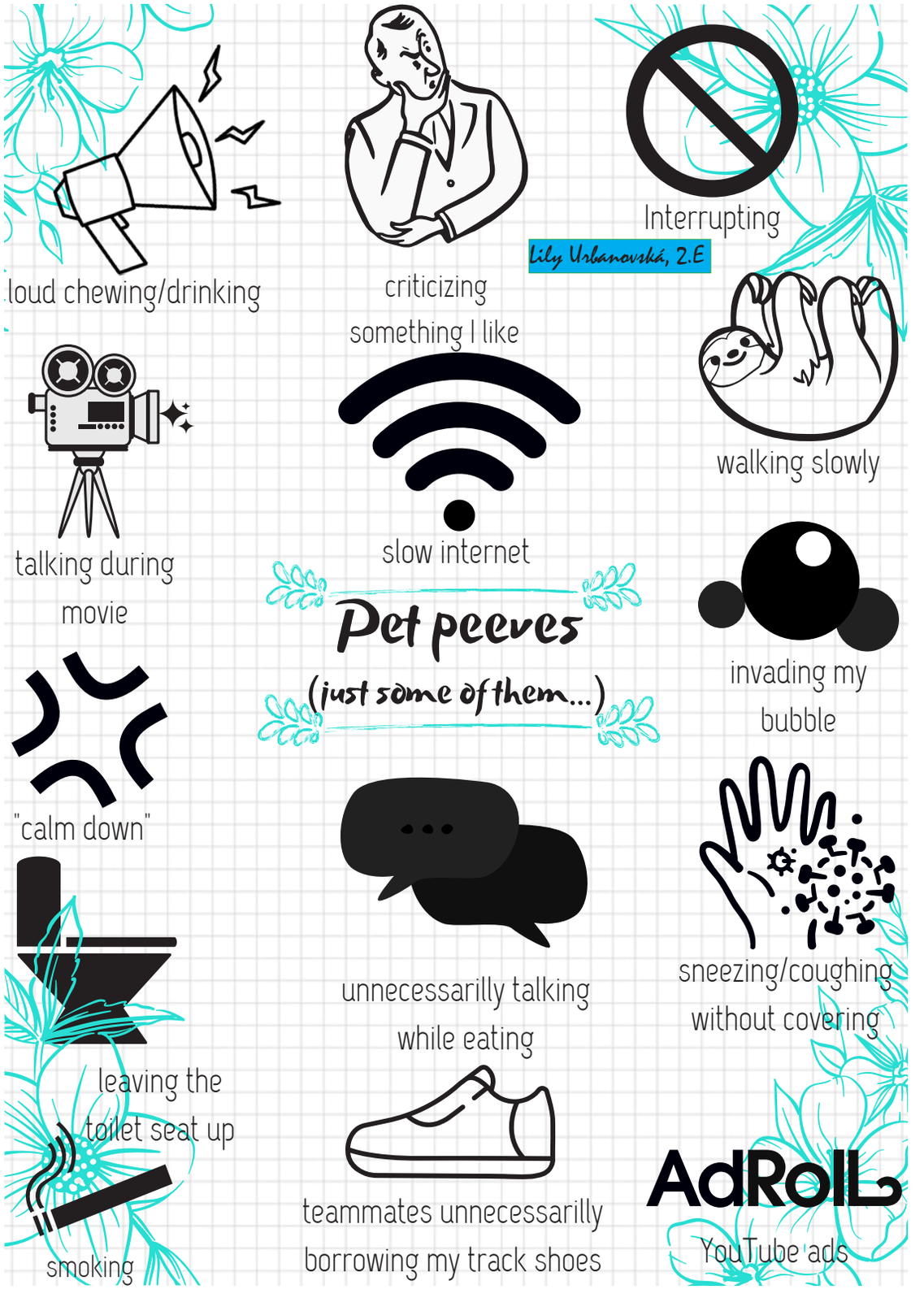

It's not the knowledge,
that brightens your day.
It's the warm hug
from the old friend.

This year I'll turn nineteen
and what I learned the most?
Describing what causes dopamine
without using words.

Martina Martyneková, S.F

Giving you second-hand embarrassment 101

As a quite awkward teenager, I have a lot of stories I could tell you right now, but this is the one that not only possibly influenced my love life but hurt my ego and partially ruined my confidence as well. So, you better buckle up because this is about to get interesting. It all happened in middle school, when I was having my weird "I want to be the mysterious girl you meet in the library and instantly fall in love at first sight" phase. But I definitely did not look the part.

The library in my hometown is right in the middle of the route to school I took every day and as my friendships in high school weren´t strong enough and we never spent time together after school, I immediately went to the library. They had these old computers that the public could use free of charge, so I used them for my homework. I had always been sitting at the same spot, the computer nearest to the window. I could observe everyone coming in and out of the library, so I would be prepared for my potential future husband or wife. Each table was divided by a wall that wasn´t see-through, so I couldn´t see the person that was sitting next to me. It didn´t matter to me though because love is all about luck, destiny, and personality, right?

One day I heard that someone sat down in the stall right next to me and I immediately started thinking: "Woah, I wonder which person I saw enter the library it is." But I obviously didn´t really care. I noticed that a small piece of paper was peeking at me from under the wall dividing the seats. That overly romantic freak in my head instantly told me that that was my time to shine and take action. They wanted me to start a conversation and write something on that little piece of paper, so obvious and yet super shy. I loved it. I grabbed my pink pen and wrote: "Hi! :)" I knew it was pretty subtle, but I didn´t want to scare them off. I pushed the paper back and waited for a response.

The corner of the paper returned in approximately two minutes. I have to admit, I was rather confused. It came back without a response. I realized, that simple "Hi! :)" might have perhaps been a bit too blunt, so I added my name and asked them how they were. I pushed the paper back again and waited patiently, completely forgetting my homework. The paper finally returned, and I could clearly see, that they answered, and it was quite long. I was so excited I completely ignored the meaning of their words. I calmed myself down, took a few breaths and read it again. I froze and my cheeks turned red in a matter of seconds. They wrote: "Could you stop writing -insert a very inappropriate word- on my homework paper? Now I have to rewrite it." This couldn´t be happening. The awful feelings of awkwardness, embarrassment and cringe spread through my body. Was that supposed to be my love life? It felt more like the beginning of my villain origin story.

The person sitting in the stall next to me was actually just doing their homework and the corner of their paper slid through the space under the wall that divided us. They didn´t want to communicate with me at all. I had just ruined their assignment, therefore they had to rewrite it on a different sheet of paper. Afterwards, I packed my bags and left the library as quickly as possible. It was at that exact moment I knew I wouldn´t be able to continue my library study sessions.

Nina Štefúnová, 3.E

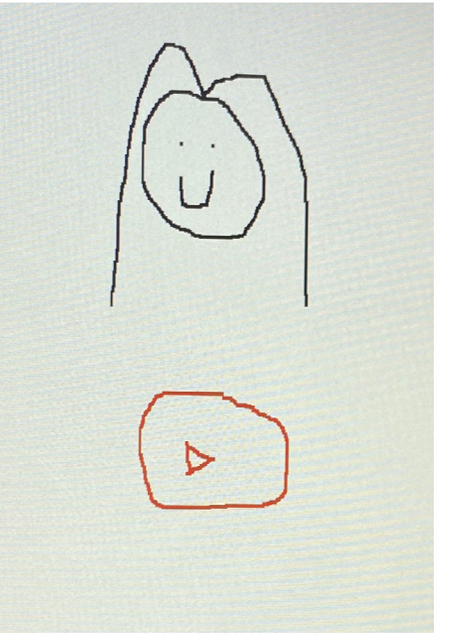

Tvorivý duch en español

La paz
Feliz, libre
Descansar, amar, vivir
Poder vivir sin preocuparse
por los proyectiles y bombas
La tranquilidad

Alexandra Belanová, 1.E

La Paz
Vamos a esconder nuestras
espadas,
Vamos a sentarnos en la playa,
Ningún dolor, ni pelea,
Solo escuchar las palabras
tranquilas.

Vivir en paz,
La vida con amistad,
No querer nada más,
Todas las personas en igualdad.

Júlia Chytilová, 1.E

La paz
deseada necesaria
ayudar apoyar deleitarse
No te preocupes, estamos juntos
en esta lucha.
La guerra

Simona Pirošíková, 1.E

La guerra
sangrienta, estúpida
nos matamos
¿Por qué lo hacemos?
¿No es la vida sin armas mejor?
¿No es el niño con los dos padres
más feliz?
¿Quién quiere bombas, caos,
llanto?
Nadie
Nadie quiere
El hogar, la familia,
tranquilidad y amor
Eso es lo que queremos todos
La paz

Stanislava Babčanová, 1.G

La paz
Buena, necesaria
Protege, no mata, une
Una de las cosas más necesarias
para el mundo
Un paraíso en la tierra

Jakub Bašo, 1.G

La paz
Una palabra pequeña y corta,
pero muy fuerte.
Muchas veces la olvidamos.
Muchas veces es algo común.
Algo que solo tenemos
en nuestras manos abiertas.
Pero si no la guardamos
puede desaparecer.

Porque en realidad la paz
es algo más que solo tres letras.

Ema Bystrická, 1.G

La paz.
Inexplorada,
pedida.
En mis orejas
suena voz de ti.
Fin, ningunas
armas, ningún
fallecimiento más.
Las puntas de mi
pelo bailan tango
con el viento.
Sangre absorbien-
do el tejido de un
uniforme,
hedor de la guerra
huele en el aire.
Yo lo escucho,
fin de la guerra
está aquí.
Segundos, minu-
tos, horas, días y
más.
El miedo abando-
na mi cuerpo.
Y cruzando
la carretera, pienso en ti.

Eliška Drdáková, 1.G

La paz es una palabra
cuyo significado no entiendo
(el punto de vista de una víctima
de la guerra civil española)
La paz, una palabra hermosa,
cuyo significado no entendimos
Me parece que nunca lo haré
Oh, en qué mundo vivimos...

Un día, me parece que estamos
seguros

El siguiente, todo se derrumba
Por la libertad desesperadamente luchamos
Perdiendo la esperanza día a día...

La bomba está cayendo
La gente está muriendo
La hija está llorando por su madre,
La esperanza
está desvaneciendo...

Tal vez esto es mi destino
Tal vez no hay escape
Rezo para que esto termine pronto
Si no, me enfrenté a la muerte.

Lo que deseo
es un mundo con amor
El mundo con paz
El mundo sin bombas o dolor
El mundo capaz

Izabela Gallschneiderová, 1.G

La paz,
necesaria, importante,
creo que vendrás algún día, salvarás todo el mundo,
seremos felices,
eres un estado sin guerra,
tranquilidad.

Martina Hrenzíková, 1.G

LA PAZ DE COLORES
Querría ver la pintura
de todos los colores.
La pintura del mundo,
donde somos todos luchadores.

Pero si tengo que luchar,
nunca con el arma.
Solo mi corazón abierto
con alegría te llama:

Necesito tu risa,
tu amor por la gente.
Solo contigo puedo ver
la pintura completamente.

Barbora Krčová, 1.G

La PAZ
Una palabra muy corta,
muy difícil para entenderla.
Toda la gente la quiere,
sin embargo estamos peleando siempre.
¿Es realmente tan difícil?
¿O solo nosotros estamos tontos?
Toda la gente la quiere,
sin embargo
ESTAMOS PELEANDO SIEMPRE.
No necesitamos las armas,
necesitamos las palabras.
Tenemos que pensar
y la paz va a llegar.

Michaela Mižutková, 1.G

Las Mujeres

El amor se crea en la mujer,
con el toque cariñoso lo traslada,
el amor que no puedes coger,
te lo da solo la mujer enamorada.

Hay edad cuando mujer
tiene que ser amable
y así ser amada,
y edad
cuando tiene que ser amada
y así ser amable.

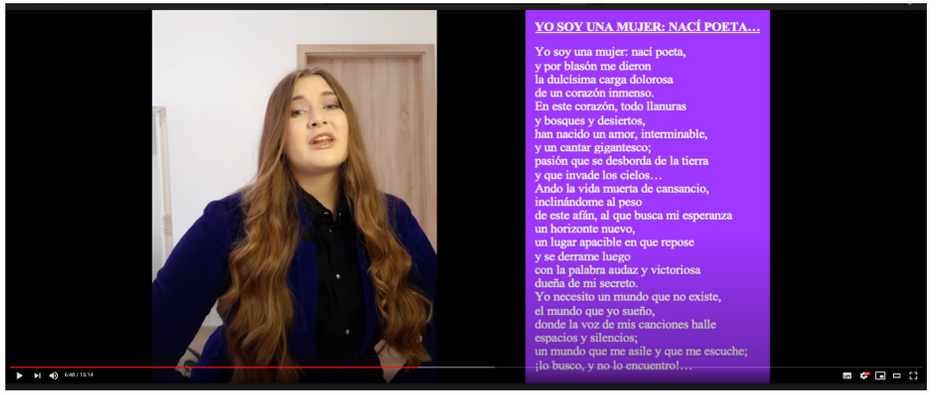

La mujer - la reflexión de la paz,
con las palabras finas sino fuertes
es capaz de desarmar el hombre
más insensible,
la fuerza de mujer es increíble.

Las mujeres son como el mar,
la brisa les mueve si quieren,
pero si no quieren,
tormentas pueden intentar
y no les mueven.

Son aquellas
que dan la luz a vidas nuestras,
así que hay que agradecer
a los seres vivos que aparecen.

Lo más importante es amar,
amar a los que aman a nosotros
y no dejar a los que aman
a vosotros.

La igualdad en la educación
se facilmente razona,
porque las mujeres
son independientes,
si enseñas a un hombre,
enseñas a una persona,
si enseñas a una mujer,
enseñas a sus descendientes.

Tomáš Bologa, Simon Balog, 2.E

Tvorba à la France

Paradoxe dans les nuages

Bernard est un petit garçon de Flamengrie, un village près de la frontière française avec la Belgique. Notre héros a 15 ans et toute sa vie il a voulu être pilote aérien, comme son père. Une journée très spéciale attend Bernard aujourd'hui. Aujord'hui il réalisera la première étape de son rêve, il décollera pour la première fois. Ce ne sera pas un avion mais un hélicoptère, mais c'est la dernière chose qui le dérange.

«Demain, je devrai me réveiller plus tôt. Ce n'est pas un jour ordinaire, je dois bien me préparer, comme les pilotes professionnels», a dit Bernard à sa mère au dîner. Sa mère lui a juste souri, elle savait que ce ne serait pas si compliqué et qu'il n'y aurait pas beucoup à préparer. Mais elle savait aussi à quel point tout cela était important pour lui. «Bien, je vais mettre ton réveil pour plus tôt», a-t-elle répondu d'une voix agréable.

Il a fait ce qu'il avait promis le matin. Déjà à six heures du matin il a été reveillé et il a brossé ses dents. Après environ deux heures, il était déjà assis dans la voiture, sur la route vers un petit aéroport où il devait rencontrer son oncle qui travaillait comme pilote d'hélicoptère et qui a aussi offert ce vol. Il n'y avait rien à attendre. Son oncle lui a expliqué ce qui devait être vérifié avant le départ et après ils ont décollé. Bernard était dans un étonnement silencieux. Son oncle lui a appris tout sur voler et Bernard lui a aussi demandé beaucoup de choses sur les vols et comment devenir pilote.

Après un certain temps, cependant, les questions sont parties pour d'autres sujets. Il a été très surpris par une question spécifique: son oncle lui a demandé s'il connaissait l'énergie potentielle de l'hélicoptère pour le moment. Il se souvint des formules qu'il avait apprises dans le dernier cours de physique. Il s'est également souvenu de l'énergie potentielle.

«La formule qui je dois utiliser est Ep=mgh», a-t-il crié avec enthousiasme.

Donc il a demandé à son oncle quel était le poids de l'hélicoptère et à quelle hauteur ils étaient.

Oncle a répondu: «L'hélicoptère pèse 20 tonnes et nous sommes en hauteur de 3 km au dessus du niveau de la mer.»

Donc il a commencé à calculer: «Nous devons d'abord changer les tonnes en kg et les kilomètres en mètres, donc 20 000 fois 10 fois 3000. Hmm oui, je sais, c'est 600 millions de joules donc 6 cent mégajoules», a-t-il dit avec confiance.

Mais son oncle a commencé à rire. Bernard ne comprenait pas du tout, il était sûr de ne pas avoir commis d'erreur dans les calculs, mais ensuite il a regardé par la fenêtre. Tout flottait, les voitures, les gens, les animaux ...tout. «Il n'y a pas la force gravitionelle», il a crié mais son oncle a juste souri. À ce moment, le réveil-matin a réveillé Bernard.

Maman a couru dans la chambre. «Desolé Bernard, hier j'ai oublié de régler ton réveil.» Mais Bernard n'était pas en colère comme sa mère s'y attendait. Il a souri et il a dit: «Je savais que je l'avais calculé correctement.» Et il est allé se brosser les dents.

Tomáš Fatrsik, 2.G

Hernani

Hernani je hrdina rovnomennej romantickej tragédie od Victora Huga (Hernani, 1830). Vedie život dobrodruha a v jednej zo svojich známych tirád vysvetľuje svojej láske, Doñi Sol, prečo nie je pre vhodným mužom jej života. Chúďa Doña Sol sa v Hernaniho prejave k slovu nedostane. Žiaci 5G sa to rozhodli zmeniť: prepracovali Hernaninho tirádu na dialóg, čím dali slovo aj Doñi Sol a oboch hrdinoch situovali do dnešných čias.

Dámsky pohľad na vec:

Hernani, âgé de 32 ans, doit partir en une mission militaire pour un

an. Il est fortement possible qu'il ne revienne pas. Avant de partir, il doit disuader sa petite amie secrète, Doña Sol de l´aimer et la faire accepter le désir de ses parents - un mariage avec un homme moins dangereux pour elle.

HERNANI: Le jour attendu est alors arrivé. Le jour de mon départ en une mission qui pourrait être la dernière de ma vie.
DOÑA SOL: Mon chéri, il ne faut pas que tu sois si pessimiste. Je suis sûr que tu reviendras. Tu es un homme brave.
HERNANI: Ma chère Doña Sol, je sais que tu me considères un homme invincible. Mais la réalité est très différente. N'idéalise pas mon caractère ni ma vie! Le métier d'un soldat est souvent dangereux et déplorable.
DOÑA SOL: Je sais, mon chéri. Mais tu es déjà survécu un tas de missions.
HERNANI: Celle-ci est différente. Celle-ci me pousse à te dire une chose que j'ai voulu dire te depuis longtemps.
DOÑA SOL: Qu'est-ce qui t'arrive? Tu as l'air étrange, c'est insolite!
HERNANI: Écoute-moi! Je sais que tes parents souhaitent que tu épouses un homme d'affaires.
Et bien, je le souhaite aussi! Son métier est beaucoup moins dangereux que le mien et il est aussi plus riche. Il sera meilleur pour toi que moi!

DOÑA SOL: Mais qu'est-ce que tu racontes, mon cher Hernani?! Un non-sens! Je ne veux épouser personne si cette personne n'est pas toi!
HERNANI: Je vois que tu es aveugle! Tu ne vois pas ce qui est le mieux pour toi. Je te dis qu'un futur avec moi, c'est un futur inexistant. Moi, un soldat, j'ai une obligation de défendre mon pays et je suis prêt de sacrifier ma vie.
DOÑA SOL: Mais non, dis-le directement, tu ne m'aimes plus! Et tu as enfin trouvé une excuse parfaite pour justifier la fin de notre relation, n'est-ce pas?
HERNANI: Mais qu'est-ce que tu racontes? Tu sais que je t'aime comme un fou!
DOÑA SOL: Non, non mon cher Hernani, si tu m'aimais vraiment, tu ne me quitterais pas. Mais tu me jettes dans les bras d'un autre homme, feignant de se soucier de moi. La mission militaire, quelle bonne occasion de te débarrasser de moi!
HERNANI: Tu sais que ce n'est pas vrai. Te dire de te marier avec quelqu'un d'autre était la décision la plus difficile que j'aie jamais fait. Mais c'est parce que je veux le mieux pour toi. Tu le dois comprendre, je n'ai jamais voulu te faire souffrir.
DOÑA SOL: Arrête, Hernani, j'en ai marre! Chacun dit qu'il veut le meilleur pour moi, comme si j'étais incapable de décider moi-même. Tu as pris ta décision, moi, je vais prendre la mienne. Personne ne me dira qui devrais-je épouser et ce que devrais-je faire. Tu veux me quitter? Alors, au revoir, je ne m'intéresse plus, je ne vais pas supplier.
HERNANI: Je n'ai rien de plus à dire, je ne voulais pas que nous finissions ainsi. Tu es fâchée maintenant, je comprends, mais je crois qu'un jour tu comprendras les raisons de ma décision aussi. Je te souhaite le plus bel avenir possible et j'espère que tu ne te souviendras pas mal de moi.
DOÑA SOL: Pas de souci, Hernani, je ne me souviendrai de toi PAS DU TOUT!

Pánsky pohľad na vec:

Depuis son enfance, Hernani voulait devenir pompier. Il a toujours aidé les personnes qui en avaient besoin. Sauver les vies et lutter contre le feu, c'est une aide signifiante. Maintenant, Hernani a 32 ans et il est pompier. Un vrai pompier qui est passionné par son métier.

Il vit seul, mais il a une petite amie Doña Sol. En fait, ni leurs amis, ni leurs parents ne savent pas qu'ils ont un partenaire, mais les amoureux semblent être heureux. Les parents de Doña Sol veulent qu'elle épouse un médecin, parce qu'ils pensent que seulement les médecins sont assez qualifiés pour leur fille.

Un soir d'été, Hernani et Dona Sol sont au restaurant à Marseille. Tout va bien, ils parlent, rient et le temps passe vite. Tout d'un coup, Hernani devient très sérieux.
H.: Veux-tu m'épouser?
DS.: -silence-
H.: Chérie, ça va?
DS.: Oui, oui, ça va, j'ai juste pensé t'entendre dire «Veux-tu m'épouser?» (DS. rigole)
H.: Mais je l'ai bien dit. Ce n'était pas une blague.
DS.: Tu es sérieux?
H.: Absolument. Je t'aime et je te veux dans ma vie. Il n'y a pas de doutes.
DS.: Écoute, Hernani... Je pense que ce n'est pas encore le temps pour faire ce pas. C'est une grande décision!
H.: (après 5 secondes de silence) Tu ne me veux pas. Je le savais dès le début. Il faut que tu me quittes! Il fait très chaud, tu sais? Et personne ne sait quand il va pleuvoir! En mois de juillet, il y a énormément d'incendies et je suis sûr que les incendies vont apporter la fin de mes jours. D'accord? Je ne veux pas que tu perdes ton petit ami dans le feu, alors, quitte-moi!
DS.: Calme-toi, Hernani! Je t'ai dit non à ta proposition et je comprends que ça peut être difficile à digérer, mais tu ne vas pas mourir!
H.: Je le sais beaucoup mieux que toi, je suis pompier, ma chérie. Le feu coule dans mes veines et, je te dis, je vais mourir.
DS.: Hernani, STP, est-ce qu'on peut avoir une conversation sur nous demain? J'ai vraiment plein de choses sur lesquelles il me faudrait réfléchir. J'aimerais parler et trouver une solution pour qu'on soit satisfaits, tu vois? Je ne veux pas te quitter.
H.: Non, mes yeux sont enflammés par mon destin sombre. Il faut que tu me quittes si tu ne veux pas m'épouser.
DS.: Assez! Appelle-moi quand tu finis ce théâtre, débile!

Doña Sol part, Hernani commence à pleurer comme une madeleine.

Karolína Filičková, Jana Bodóová, Samuel Horváth, S.G

Tvorba slovensky

Tú radu mi ponúkol sám diabol (Rozprávanie)

Je štvrtok ráno, je napršané, autá špliechajú kaluže blata na okoloidúcich a Peter stojí na zástavke. Stojí, do nosa mu prúdi vlhký vzduch a snaží sa ho zobudiť. Nedarí sa - Peter má v hlave ešte hlbokú noc. Včerajší večer namiesto písania bakalárky strávil hraním hier a nič nevyriešil. Kolieska v mozgu sú posledný semester zaseknuté a on to vidí tak, že sa vydá na cestu plagiátorstva. Oči sa dívajú, uprene dívajú, ale nič nevidia. V hlave je tma a posledné Petrove myšlienky sa krútia okolo tety stojacej oproti nemu. Pani má oblečený kožený kabát, vedľa seba na zemi dve plastové tašky podobné tým, do ktorých Peter dáva kovové obaly určené na recykláciu, a vyzerá, akoby práve okradla banku. Alebo išla z nákupu. Na nose položené okuliare z diaľky vyzerajú ako dve kamery strážiace nejaký objekt. Kolieska v Petrovom mozgu zrazu šliapu ako švajčiarske hodinky a produkujú také krimi, aké svet ešte nevidel.
Je sedem hodín ráno a Vlasta stojí na zástavke. Kraje čierneho kabáta pritláča k sebe a cez tmavé okuliare nedôverčivo pozerá na svet, pretože práve okradla banku. Pozerá na naproti stojaceho študenta, ktorý jej opätuje rozospatý pohľad. Vlaste sa o nohu opierajú dve plné tašky s ukradnutými peniazmi a v hlave si prehráva posledné lúpežné minúty. S viac ako päťdesiatročnými skúsenosťami Vlastu máločo prekvapí. Okrem okrádania bánk sa Vlasta venuje krížovkám, záhradke a je celkom slušný občan. Aby sa zo svojej razie dostala pokojne domov, musí nastúpiť na autobus, ktorý stojí… na druhej strane. Vlasta neváha, berie tašky a už sa chystá prejsť cez cestu…

Peter len málokedy pomáha prechádzať starým tetám cez cestu, ale dnes ho do toho niečo nepred-

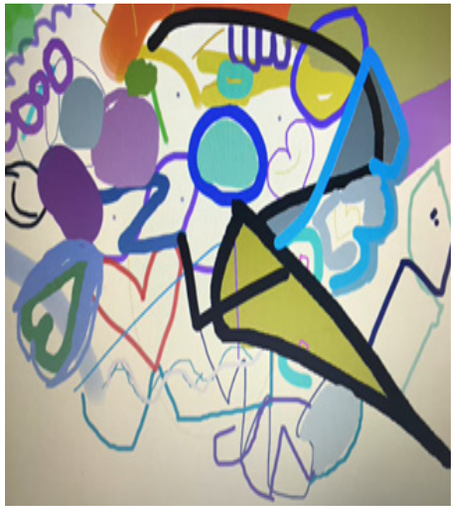

staviteľne tlačilo. Prebúdza sa z mikrospánku a kráča cez ostrovček v strede dvojprúdovky smerom k Vlaste. Zdvorilo sa jej spýta, či jej môže

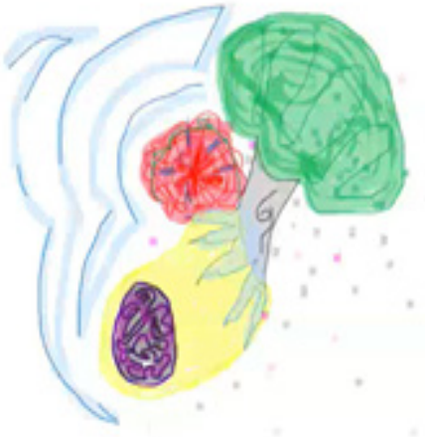

pomôcť, a berie jej z rúk tašky a hluchonemo sa vracia na svoje pôvodné miesto. Vlasta trocha nepokojne podala mladému mužovi svoj lup, neodmieta, aby nevyzerala podozrivo a jej nový súkromný nosič ju náhodou neodhalil. Skromne sa za ním zboka-nabok kníše, ale zrazu ju v ceste zastaví nákladiak a uviazne na ostrovčeku medzi dvomi cestami. Nervozita si pýta vyjsť na povrch a jej tvár hýri všetkými odtieňmi červenej. Infarkt začína prúdiť do žíl, zvierať srdce a vtom sa z jej vnútra ozve: „Zlodej!“

Peter sa pomaly otočí, že čo to. Na ulici sú momentálne dvaja chodci, jeden psičkár a šofér v odstavenom autobuse. Najskôr sa nikto neobzrie. Takéto výkriky nie sú na dennom poriadku a nikto z okoloidúcich ani nečaká, že sa môže nejaký zlodej objaviť. Keď však Vlasta zaziape ešte dvakrát, všetci sa ako diváci pozerajú na Petra, na ktorého osvetľovač mieri reflektorom. Petrovi sa pozornosť nepáči. Až po hodnej chvíli práce jeho nezobudeného mozgu sa mu objaví myšlienka, že to asi myslia jeho. Pozerajú chodci na Petra, pozerá Peter na chodcov. V tom sa v jednom z nich naštartuje motor a namieri si to priamo k nemu. Z Petra sa stane kamenná socha neschopná pohybu a v momente, keď k nemu príde, Peter pustí tašky s takým hukotom, až sa zdá, že spravia dieru niekde k dinosaurím fosíliám. Chodcovi v očiach svietia stovky otáznikov a Peter sa snaží citoslovcom vyjadriť svoje dobré úmysly. V tom čase k dvojici pricupká Vlasta a schmatne svoje tašky. Pozrie na Petra, mrmlavo ho kritizuje, že to ako vidí takto staré panie okrádať a ona veľmi dobre vie, čo mal za lubom. Peter začne svoju obhajobu a po chvíli chodec schladne, prestane sa vyhrážať, že zavolá políciu a výletným krokom odchádza od Petra a Vlasty, vtedy už nastupujúcej do pristaveného autobusu. Spokojne sa usadí na sedadle a upokojí srdcový záchvat. Z vrchu jednej tašky vytiahne krížovku a listuje v nej, až kým sa autobus nepohne.

Je štvrtok ráno, je napršané a okoloidúce auto vyšplechlo kalužblata na Petra stojaceho na zástavke. Peter obliaty blatom sa snaží čo to utrieť vreckovkou. Zdá sa mu, že mu srdce opúšťa hrudný kôš a na tvári sa striedajú všetky farby dúhy. Slnko rozráža vlhký vzduch a na chvíľu Petra kvalitne oslepí, čo spôsobí, že si akurát rozmaže šmuhy na oblečení. Nielen, že bol dnes ráno obvinený z krádeže, ešte aj vyzerá, akoby sa roky neumýval. Takýmto nápadom sa veru už nedá zlákať, už nikdy nebude prenášať neznámym tetám tašky cez ulice. Pozerá na odchádzajúci autobus a konštatuje, že ľuďom sa jednoducho nezavďačíš.

Barbora Galová, 4.G

Novodobý Don Quijote sociálnych sietí (aktualizovaný opis)

Slovom, náš influencer sa tak zahĺbil do svojho mobilu, že nad ním presedel celé noci od mrku do svitu a celé dni od svitu do mrku. A tak sa stalo, že od ustavičného bdenia a večného lajkovania príspevkov vyschol mu mozog a napokon prišiel o rozum. A tu, keď sa mu už načisto pomútil rozum, prišiel na najčudnejšiu myšlienku, na akú kedy vo svete prišiel nejaký blázon, totiž že sa patrí a je prepotrebné, priam tak pre zveľadenie jeho cti ako pre služby v skutočnom svete, stať sa tancujúcim tiktokerom a vybrať sa do šíreho sveta internetu v maid outfite s mačacími uškami a konať to isté, čo konali jeho obľúbené celebrity, ktoré mu vybehli vo for you page: tancovať na japonské pesničky a odpisovať na komentáre šialených fanyniek/fanúšičiek (nevedela som, ktorý výraz použiť, keďže pán učiteľ mi povedal že správny je výraz fanynky, ale na internerte som našla, že výraz fanúšičky je spisovne správny), ktoré keby mal, získal by si nesmrteľný username a slávu. (Don Quijote sľúbi Sanchovi Panzovi, „v ktorom bolo toľko pohybu ako v mĺkvej soche“, že keď dajú spoločnú kolaboráciu ako submisívny catboy, urobí ho populárnym vládcom na Tiktoku. Budúcemu tiktokerovi dáva napríklad nasledujúce ponauče-

nia: Po prvé, musíš vedieť editovať videá, lebo v editovaní je čaro celého videa, a keď budeš vedieť editovať, môžeš natočiť aj zlé video, ktoré vďaka editom bude vždy dobré. Po druhé, musíš mať pred očami, kto si, a musíš sa usilovať mať stále taký kontent, pretože v istej veci sa udržať a stále byť dobrý je najťažšie, aké si možno predstaviť. Buď hrdý, Sancho, že pochádzaš z nízkej rodiny, a nehanbi sa povedať, že tvoji predkovia nemerali ani 150 centimetrov. Keď uvidia, že sa za svoju výšku nehanbíš, budú ťa považovať ako kawaii chlapca. Slzy fanúšikov nech ťa povedú k väčšiemu súcitu, lež nesmú zavážiť pri tvojej dôstojnosti ako dôkazy slabocha. Usiluj sa nešíriť ofenzívny kontent, mohli by ťa považovať za zlého človeka a prišiel by si o slávu. Iným slovom povedané, bol by si cancellnutý. Keby ti prišlo rozsúdiť spor v komentároch, odvráť od seba hlúpe myšlienky a prikloň sa na stranu toho, ktorého názory sa ti páčia viac. Ak ťa príde žiadať nejaká krásna žena o tvoje exkluzívne fotky, odvráť zrak od jej prosieb a zablokuj si ju.

„Zrejme“ vetil Don Quijote, „sa nevyznáš ani za mak v sociálnych sieťach: sú obrovské, a ak sa bojíš, rušaj preč z mobilu a čakaj, dokým ti ukážem tutoriál na Youtube.“ Povedal a zapol svoj mobil Rocinante, nedbajúc na vyzváňanie Sancha, ktorý ho upozorňoval, že sa mu vybíja baterka. No on bol tak presvedčený, že to mobil vydrží, že ani nepočúval upozornenia o automatickom vypnutí, a nespozoroval to, ani keď sa mu začala pomaly stmavovať obrazovka.

Martina Hrenzíková, 1.G

Posledná misia (Rozprávanie)

Prítomnosť:
Obrovský hluk. Tma. Strach. Kroky. Bežím. Sú za mnou. Nič nevidím. A zrazu ... stena. Bolesť. Držia ma. Nebránim sa. Vlečú ma preč. Skúsim to? Nie. Vzdávam sa. Je po mne. Aj po všetkom, čo poznám.

Tupci skrüli. Nechce sa mi byť ich večerou. Bolí ma hlava. Vidím krv. Ťahajú ma ako mŕtvolu a ja viem, že o chvíľu už budem ležať na zemi pred ním. Pred Dragom. Taja mi to nikdy neodpustí. Musí sa o mňa báť. Ak vôbec žije. Mohli sme byť takí naivní?

12 hodín predtým:
Posledná misia. Sme nadšení.

Nervozita. Musí to ísť. Zachránime náš svet. Ale čo ak? Nie, na to nesmiem myslieť. Obliekam sa. Nasadám do džípu s gravatonickými úpravami, aby sme

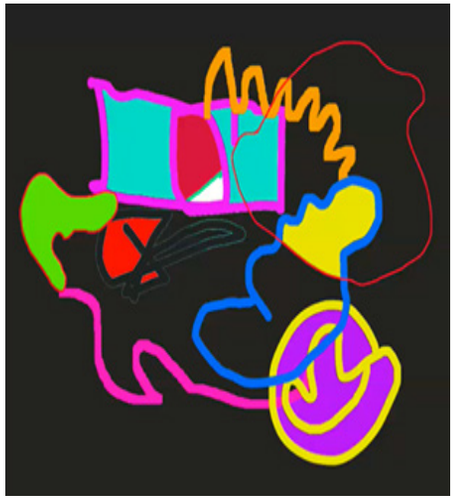

na seba neprilákali pozornosť. Počúvam Taju. Opakuje, že nemám byť nezodpovedne odvážny.

„Max, počúvaš ma?”
„Jasné, prepáč, som len trochu mimo.”

Neverí mi. Nečudujem sa. V mysli si prechádzam plán. Sústredím sa. Nechcem to pokašľať. Nemôžem.

4 hodiny predtým:
Niečo je zle. Naozaj zle. Vedeli o nás. Ako to? Stala sa z nás lovná zver. Šprintujem. Jaskyne! Som dnu. Totálna tma. Snažím sa skryť.

„Taja, prosím, počuješ ma?” zúfalo šepkám do vysielačky.

Nič. Dúfam. Nemôže byť mŕtva. Jednoducho nie. Čo sa vlastne stalo?

Prišli sme k hradu. Vytiahol som srdce. To z poslednej misie. Plán bol privolať ho. Prišiel by, lebo toto srdce musí ostať navždy schované a on to vie. Nemôže ho stratiť. Myslí si, aký je neporaziteľný. Ale toto jeho slabinou. Ostatní by mohli zatiaľ vniknúť do hradu. Našli by zvyšné srdcia a zničili ich. Oslabili by ho. Ja by som potom zničil posledné, kruté. To v jeho hrudi a vložil mu zafírové. Hračka. Ale našli nás. Ledva sme prišli.

Blížia sa. Počujem ich. Vyňuchajú ma všade. Utekám ďalej. Kto z koho.

Prítomnosť:
Už sme skoro tam. Môj osud je neistý. Ostáva mi len sa modliť. Alebo, žeby zázrak?

Ester Šugňová, 4.E

Pomocná ruka prišla v pravej chvíli (Rozprávanie)

Nečakaná návšteva z druhého sveta predstavuje spád otázok. Tie tečú s nami po celý život, a aj keď sa vlejú do mora, nikdy nenadobudnú koniec, výsledok rovnice. Mnoho ľudí má skúsenosti s nadprirodzeným svetom, niektorí s ním dokážu dokonca komunikovať. To, či je reálny, sa ťažko dokazuje, predsa len existujú aj jedinci, čo s ním nemajú žiaden zážitok. Iných svetlo, druhých tma. Niečo podvedomé. Mne osobne prišla pomoc z druhého sveta v najkritickejšej situácii. Je to veľmi zvláštna udalosť môjho života, ktorá sa ale nedá racionálne vysvetliť. Aj po desiatich rokoch nad tým premýšľam, a stále ťažko nachádzam odpovede na svoje otázky. Šlo o neviditeľnú silu, niekto by povedal, že to bol anjel strážny, niekto duch či Boh. To sa dozvieme, asi až keď budeme na druhej strane.

Niečo tak zázračného sa mi stalo, už keď som mala sedem rokov. Počula som, že v tomto veku sú deti citlivejšie na vnímanie týchto vecí, dokonca vidia javy, čo dospelí nie sú schopní vôbec zachytiť. Myslím si, že ja by som svoju pomocnú ruku neodignorovala ani v tridsiatke. Rozhodne ale ide o vec, čo sa udeje raz za celý život. To si na nej vážim. Bol to blesk, čo udrel na jedno miesto len raz. Stalo sa to rýchlo. Sila šoku bola ako hrom. Svet okolo mňa nachvíľu spomalil a všetko naokolo sa hýbalo ako v scénke z filmu. Bolo to rýchle, ale pomalé zároveň. Náhla vlna prekvapení, vyrazený dych. Chvíľkový prechod do novej dimenzie.

Dominika v krajine zázrakov.

Stretla som sa s kamarátmi a kamarátkami na ulici, kde všetci bývame. V pozadí figuroval bežný horúci letný deň. Letné prázdniny, ktoré sme trávili hrami. Malé deti, čo celé dni pobehujú a vykrikujú. Počuť ich na celú dedinu, a to ani nepoužívajú megafón. Prišla som na miesto stretnutia hrdo na mojom červenom bicykli, na ktorý som bola nesmierne pyšná. Vedela som na ňom jazdiť aj bez držania kormidla, skákať aj predvádzať rôzne šmyky. Cítila som sa nezastaviteľne, slobodne.

Na programe boli preteky. Mali sme niekoľko kôl. Víťazov sme ani neurčovali. Lietala som ako šarkan a užívala si vietor vo vlasoch. Lenže po chvíli sme sa začali nudiť. Potrebovali sme tomu dodať iskru, nejako si to okoreniť. Rozhodli sme sa, že si medzi sebou vymeníme bicykle. Dostala som teda iný, mojej kamarátky. Problém bol, že jej mašina mala už prevodovky, čo môj bicykel nemal. Nechýbali aj dve páčky na brzdenie. No ja som zastavovala len tým, že som posunula pedál dozadu. Prevodovka bola pre mňa totálna španielska dedina. Samozrejme mi vysvetlila, čo a ako funguje, aj som si to vyskúšala, no bola som v neistote. Sadala som na vzdušný balón, na ktorom som nevedela priberať ani uberať na ohni.

Postavili sme sa na štartovaciu čiaru. „Pripraviť sa, pozor, štart!“ Pedále svišťali a tvorili rytmus. Asfaltová cesta, tá s nimi súznela. Ja som, žiaľ, melódiu orchestra narušovala. Neistota ma nenechala zrýchliť, opatrnosť ma spomaľovala. Po ich prekonaní bicykel nabral rýchlosť, no tieto dve odporovacie sily ho prekonali a vyslali mozgu príkaz na náhle zastavenie. „Stoj, neblázni!“ zvrieskla hlava celému telu. Na tento povel ruky odpovedali náhlym stlačením oboch bŕzd naraz. Najhoršia vec, čo mohli urobiť. Nezazlievam im to, lepšie by som nereagovala ani ja.

Teraz nastáva hodina fyziky. Čo sa stane, keď v plnej rýchlosti zabrzdíme? Letíme dopredu, pokiaľ nie je v ceste prekážka, pokračujeme v pôvodnej dráhe. V tomto momente začal čas plynúť pomalšie, motýle a včely neboli už také rýchle. Čoraz viac som sa začala približovať k betónu. Ani som nevykríkla. Zaujal ma tok času toho momentu. Strach ma neovládal. Žasla

Myšlienka mi našuškala do ucha, že ma zachránil môj anjel strážny. Úprimne, inú teóriu som už ani nenašla. Zostala som s ňou až dodnes. Nemienim ju meniť, vyhovuje mi. Je pohodlná ako nové topánky, sladká sťa cukrová vata.

som. Ten stav sa mi páčil. Päť ľudských zmyslov v plnom strehu, pripravené urobiť čokoľvek, len aby zachránili čo najviac zo mňa. Detský mozog si užíval, že sa práve vznáša aj so všetkým k nemu patriacemu vo vzduchu. Bola som astronaut, gravitácia neexistovala. Letela som na svojej kozmickej lodi... na betón.

Vtom ma z fantázie vytrhla ruka na mojom chrbte. Jemne mi chytila tričko a stiahla ma dozadu, čím zabránila očakávanému stretu s tvrdou cestou. Doslova prišla pomocná ruka, len ruka! Pár sekúnd som rozdýchavala náhlu cestu do vesmíru. Potom som sa prudko obzrela za seba, aby som zistila, komu som dlžná minimálne svoju tvár. Len tá včela a motýľ, ktorých som registrovala už aj predtým, na mňa žmurkli. Ulica mlčala. Bola prázdna ako miska
s cukríkmi podaná deťom.

Sedemročná Dominika nebola veľmi múdra, robila primitívne chyby, no je súčasťou tej dnešnej. Aj tá sa potrebuje niekedy vrátiť za svojím mladším ja po radu. Keď treba, schová dieťa dozadu, no akonáhle ho potrebuje, rýchlo sa po toho neohrabanca vráti a prosí ho o múdrosti. Na počudovanie, vie veľa. Dôležité je, že jej myšlienky sú stále tu, nikdy nevymizli. Stále inšpiruje, nikam neodchádza. Detstvo vytvorilo otázky, niekedy dokonca ťažšie ako dospelosť, a na to netreba zabúdať. Preto by sme sa nemali obávať vrátiť sa späť. Poďakovať sa záchrannej ruke, ktorá mi zároveň vytvorila dilemu na celý život. Každopádne som svojmu anjelovi vďačná. Ovplyvnil vo veľkom môj život, bez neho by som nebola, kým som. Žiarim ako jasná hviezda a nemienim zhasnúť. Nikdy.

Dominika Zvaríková, 4.G

Honba za vetrom

Túžiac vzplanúť
Rozlámať si putá
Vyletieť von
Prekročiť čiary

Všetko je príliš rýchle
Na to, aby sme sa pozreli
Do zrkadiel
A keby aj, zľakneme sa
Toho, čo máme v hĺbke

Chceme slobodu bez pravidiel
Chceme lásku bez hraníc
Chceme chvíľkové naplnenie

V domnienke, že
Miesto za čiarou
Bude lepšie a lepšie
Tak bežíme rýchlejšie
Kráčame cez prechody
A nepozeráme sa naľavo
Ani napravo

Sme zrážaní k zemi
A to nás poháňa za ďalšiu čiaru
Je nekonečná
Čakáme, že naplnenie bude na konci
Bez konca

Nevšímame si naše srdce
Rozpučené na ceste
Rozrušené, rozdrvené
Krváca
Ono ostáva na ceste
Ale my už sme na míľe ďaleko
Strácame sa v rovnobežkách
Kde nič nezaplní

Bežíme cudzí beh
Beh, na ktorý naše srdce nevládze
Pichá ho v boku
Naznačuje nám, že potrebuje stíšenie

A preto ho ešte viac prehlušujeme
Všetkým a všetkými naokolo
Len aby stíchol ten hlas pravdivý srdca
Po čase už ho prestaneme počuť

Lebo už nebije
Nie je schopné
Potrebuje očistiť
Potrebuje oživiť

Nechce už večerať odpad
Nechce už piť jed
Nechce už dýchať dym
Nechce už biť pre smrť

A my takéto srdce nechceme vidieť v zrkadle
Bojíme sa pozrieť na seba priamo
Bojíme sa výkrikov srdca
Nechceme sa hrabať v tej špine

Tento svet je priamka
A my sa snažíme prísť na koniec

Je to však honba za vetrom
Je to prášok, ktorý sa nám
rozplýva na jazyku

Je to dym, ktorý vyfukujeme
Je to prach, ktorý sa stráca

Nechajme si ich zviazať
Previazať, obviazať
Láskou
Tíšiť sa

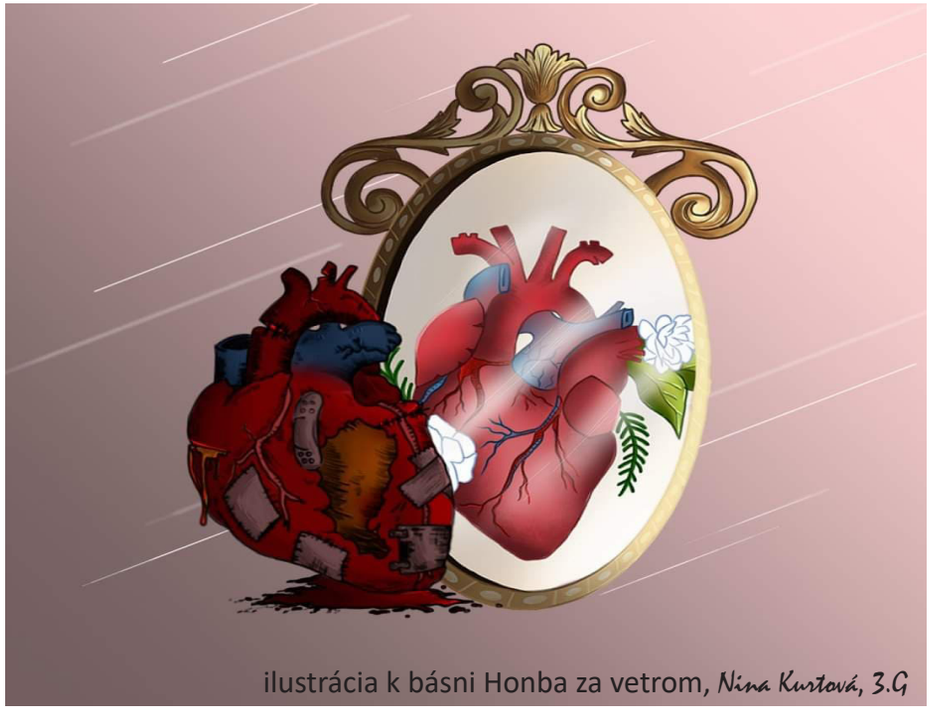

ilustrácia k básni Honba za vetrom, *Nina Kurtová, 3.G*

Je to tieň, ktorý mizne
Je to pravda, ktorá klame

Naše srdcia
Aby neboli milované
Aby neboli naplnené
Aby neboli zahojené
Aby neboli očistené
Aby neboli oživené
Aby neboli zachránené

Dajme im znova kráčať
Cestou
Dajme im znova počuť
Pravdu
Dajme im znova biť
Životom

Kristína Buchelová, 3.G

Šok (Rozprávanie)

Piaty deň tábora. Sedem hodín podvečer. Táborníci majú za sebou náročný čas strávený prácou na lúke. Celé hodiny ich spaľovalo neľútostné slnko, čo v kombinácii s výdatným obedom spôsobovalo istú oťapenosť. Dvaja účastníci sa vykašľali na vedúceho odporúčania a nevzali si pokrývku hlavy. O pár hodín sa dozvedia, že majú úpal. Cheche. Tak im treba! Viacerí sa stihli schladiť v potoku a momentálne upratujú náradie do hangáru. Dve dievčatá sa rozhodli uliať sa z táborových povinností a odobrali sa do lesíka na krátky rozhovor.

Popri táborisku sa vinula asfaltka, ešte stále vyhriata od večerného slnka. Nespájala nič dôležité, tak sa po nej nepremávali autá. „Nesadneme si tu?“ navrhlo dievča č.1. „Ehm, kľudne,“ dostalo sa jej flegmatickej odpovede. Dievčatá zložili svoje kostnaté zadky na cestu a začali sa rozprávať. Rozumeli si, takže sa strácali v rozhovore a slnko pomaly zapadalo. Po chvíli sa spoza rohu vynorila tmavá postava.

„Zajtra máme inak službu v kuchyni.“

„Ozaj?“ položilo dievča č.2 hovorovú otázku priateľke.
„No...hej. Spomínala mi to ráno Beta, keď sme išli do Čimhovej po vodu.“
„Bože! Zajtra chcú robiť tú falošnú sviečkovú, či čo. Veď vieš...“
„Keď má prísť na obhliadku ten pekný náčelník,“ dievčatá pozreli na seba a zarehotali sa. Postava sa medzitým priblížila na vzdialenosť, pri ktorej mohli identifikovať, že ide o zhrbenú starenu. Nebola však tak blízko, aby ju museli pozdraviť. Pokračovali teda vo svojom hrozivom smiechu. Starká zrazu zastavila. Periférne to zbadali a bez záujmu sa za ňou otočili. Výraz babkinej tváre ich šokoval a naraz stuhli. Babka mala vypúlené oči, tvár jej pobledla. Spojila dlane a začala vykrikovať: „Preboha! PREBOHA!!“ Čoraz hlasnejšie. „Čo...?!“ dievča č.2 prestrašene zašepkalo. „M...me!... ve,“ jachtala starena ako v tranze. Dievčatá ani nehlesli, čakali, čo bude.
„Medveď!“ vypadlo z nej zrazu.
„Kde?!“ dievčatá sa k nej s krikom rozbehli, čo ju ešte viac šokovalo.
„Ach,“ upokojila sa. „Pomýlila som si vás s medveďom, slečny. Prepáčte. Nabudúce si musím zobrať okuliare aj na huby.“

Ľubomíra Keblušková, 4.E

Viktória (Rozprávanie)

Vonku vládla tma a pouličné lampy ešte svietili, keď sa malá ručička na budíku automaticky posunula na šestku. V tom momente sa ozvalo nástojčivé klopkanie. So stŕpnutými údmi som sa pomaly vytackal z postele a v panike vybehol na chodbu.

Zalapal som po dychu. Čakalo ma tam dievča oblečené v bielom saténe a s diadémom na hlave. Hladká mramorovo bledá pleť. Veľké tyrkysové oči. Dlhé vlnité svetlé vlasy.

Moja snúbenica.

Naposledy sme sa stretli vtedy, keď som vstupoval do armády. Odvtedy som ju viac nevidel. Skonala v deň môjho návratu domov.

Stál som tam bez pohnutia. Pľúca ma boleli pri každom nádychu. Poznal som dôvod jej návštevy. V hlave mi vírili otázky. Prečo prišla práve teraz? Načo ma nechala šesť rokov trpieť? Musela sa zjaviť akurát dnes, keď som sa už so všetkým zmieril?

„Viktória," zašepkal som takmer nečujne. „Nie je to tak, ako si myslíš. Ja som chcel brániť vlasť, teba a..." zahabkal som.

Priložila mi ruku na ústa hovoriac: „Ja viem. Zaľúbil si sa do inej. Preto si odcestoval do Európy. Šiel si za ňou." Keď hovorila, nedokázal som sa jej pozerať do očí. Zmocnil sa ma pocit nevýslovnej hanby. Každé slovo ma pichalo v hrudi. Prežíval som také muky, že som si želal všetko ukončiť.

Zrazu ma chytila za rukáv so slovami: „Chceš, aby som ti odpustila. Viem, že po tom túžiš." Vyviedla ma z baraku a spolu sme kľučkovali ľudoprázdnymi ulicami. Nasledoval som ju bez odporu. Vedel som, že vyhrala. Nepodarilo sa mi utiecť. Našla si ma.

Práve začalo svitať, keď sme prišli ku vchodu do metra. Viktória ma sotila dolu po schodoch.

Rozprestrel som ruky. Dlane mi chladili dve studené kovové tyče. Posledné, čo moje oči zazreli, boli dve žiarivo žlté oči, ktoré sa ku mne približovali závratnou rýchlosťou.

Predtým, než sa rozplynula, mi ešte stihla zašepkať do ucha: „Odpúšťam ti..."
V škripote kolies postupne zanikol jej smiech a mysľou mi prebehla posledná myšlienka.

Smrť.

Tereza Tarjányiová, 4.E

Starenka (Črta)

Život starenky nenávidela. Očakávali sa od nej milé úsmevy, napečené buchtičky - ale ako mohla tancovať po kuchyni so svojou hypertenziou a hypertrofiou, keď ledva prešla z jednej izby do druhej? Ako sa mohla usmievať, keď práve teraz nejaký sprosták vydával na záhrade hrozný hluk? ,,Ty pačmaga jedna!" skríkla, hlava vystrčená z okna, plná zlosti. ,,Vypadni s tou svojou píločkou niekde!" zamrmlala si popod noštek, či skôr rypák, a vrátila sa dnu. Jej sused, mladý petrograf, sa smutne díval na miznúcu starenku. Niektorí hovorili, že má schizofréniu, tak sa menila, niektorí zase, že patrí do nemocnice, ale on vedel, že to z nej urobil len a jedine čas.

Nina Šibíková, 1.F

Som ? (Variácia na Pokazený písací stroj od R. Fábryho)

Makovice v zime vo váze
s prázdnym vnútrom,
kde nemá ako vzniknúť odpoveď na otázku
či som, čí(m) som ?
Prichytený v protismere
sa neviem predrať hustým svetom
ešte prázdnejších hláv než je moja...
Čím som teda v svete prázdnych makovíc ?
vypadnutým zrnkom maku
čakajúc na ušliapanie spoločnosťou -
trest zvolený ozrutnou

bezhlavou
makovicou.
Čí som ?
Ich som.

Terézia Zajacová, 3.G

Kolomaž

Živia v nás obavy,
kŕmia ich predstavami.
A keď sú vykŕmené,
týrajú, trýznia
až kým z obáv nie je čierny strach.
Prúdiaci našimi žilami miesto krvi,
sídli v našej hlave,
útočí na zmysly.

Bojuje proti nám,
až kým sa z nás nestane čierna
tekutina.
Strach samotný.

Krvopitie

Jeden pohyb čo zmení všetok bôľ,
do srdca zabodne tŕňov kôl.
Len kŕdeľ vrán zakráka
nad mladým telom úbožiaka.

Už slnko zapadlo nad neborákom,
vrany poberú sa s krikom,
pozdraviť ďalšieho nebožtíka
na ceste za pokojom.

Labyrint

Prázdne ulice bieleho mesta,
čierne oblaky, pouličné svetlá
osvetľujú rána, keď vo vzduchu
smrť s vetrom sa mieša
a padá ako sneh.
Okenice pokryli červené kvapky,
mora hľadá svetlo.

Ó moja kráska, kedy budeš večná?
Keď mor ťa zachváti v tieni veľkej
katedrály?
Na kolená padneš keď ti umieráčik
zazvoní v kríž.

Otvoriac bránu,
v náruč mi padneš bez boja,
lež vlasy tvoje v uhoľ zhoria,
no hlavu skloníš na lôžko pokoja,
ó moja!
Kráska, kedy budeš večná?

Motorová píla CS620

Luna už zašla za oblak
minúty počítam naopak.
O polnoci pri vŕbe,
zapískal iba vták.

Po tebe niet chýru ani slychu,
len tú vŕbu pokojnú a tichú,
rozkýval vietor,
čo hľadal ťa v dolinách.
Dávno už jednu odbilo,
opustím noci tieň,
ako tys´ ma opustil,
vyrúbal vŕby peň.

Mauzóleum

Lebky v kostnici,
bez hrobu ležiace,
na hlavách klobúky,
mŕtve sú mesiace.

Spolu a predsa opustené,
náreky vpísané v kostolnej stene,
ozývajú sa vždy,
keď zvonec nedeľu ohlási,
z kostola na kopci,
tie mŕtve hlasy.

Ak tadiaľ niekedy pôjdete,
zoberte dve či tri,
pokoj im dajte,
zakopte na cmitri.

Júlia Moresová, 3.E

Rysavá jalovica. *Klára Červencová, 3.G*

Gadžo na liposukcii

Ten gadžo so zaujímavou čuprinou sa rozhodol zájsť na liposukciu. I keď je to ortodoxný odporca medikamentov, už dlhšiu dobu žije v obavách zo skorej expirácie. Vyzerajúc ako čapatý hastroš, sa dostavil na kliniku. Unudený v čakárni si čítal nápisy plagátov po stenách. Na jednom z nich stálo:

„Fakultatívne zákroky - stratifikácia kostí.” Zamrazilo ho pri pomyslení na takú ohavnosť.

Konečne sa dostal na rad a doktor mu hovorí: „Toto vám budem musieť ufiknúť.”
„Robte, čo musíte, pán doktor,” povedal gadžo.

Počas náročného procesu doktor vyhŕkol: „Ach, do hája s prácou, zase mi tu spadol akýsi džganec.”

Po operácii dal doktor gadžovi účet. „3000 €?!” zmätene zvolal gadžo. „Veď pôvodná cena bola 1200 €!”

„No, to viete, kodifikovali nám nové spôsoby účtovania.”

Doktor dostal svoje peniaze a gadžo odišiel o čosi ľahší a nielen čo sa telesnej váhy týka.

1.F

(Cieľom cvičenia bolo skombinovať v súvislom texte vopred v slovníku nájdené expresívne a odborné slová.)

Slovenská dedina. *Radka Špernoga, 3.G*

Dnes sme na slovenčine brali medzivojnovú poéziu a v mojej skupine sme sa mali pokúsiť vytvoriť pesimistickú báseň o láske. Dostali sme za to celkom slušnú pochvalu (pekne symbolistické...), a tak som sa rozhodla o ňu podeliť s ostatnými.

Báseň možno nájsť aj na profile tammamonkeysnowwhite , ktorá sa na tvorbe tejto básne podieľala najviac aj s JasmineOfNightCourt

Ilúzia lásky

Láska je ilúziou bez zmyslu,
no aj tak na ňu stále myslíme.
Myslíme na ňu dňom i nocou,
vytvárame nereálne scenáre,
krásne obrazy prehnané,
plné falošných nádejí...
Sny sa rúcajú, srdcia plačú.
To, čo bolo na začiatku našou spásou,
stáva sa našou záhubou.
Ilúzia lásky zabodne svoje tŕne do našich sŕdc.
A naše srdcia deravé už nikdy nebudú ako predtým,
budú obkolesené pevným pancierom,
ani vďaka prefíkaným manévrom, sa nepodarí dostať do jemného, nedôverou poznačeného vnútra.
A tak navždy poznačení krutou ilúziou lásky
budeme kráčať ako bez srdca, do konca našich životov,
obklopení krutou realitou dní.

Tamara Ďurinová a Ivana Gazdíková, Broňa Maytasová, Klára Červencová, Aneta Pechotová, 3.G

Obraz slovenskej dediny

Laura Helena Poliaková, Miriam Kubáňová, Barbora Frátriková, Soňa Olbertová, Kristína Buchelová, Alexander Béreš, Adam Ramy Rihane. 3.G

legenda:

Rysavá Jalovica - gula - obžerstvo
Ťapákovci - acedia - lenivosť
Jozef Mak - superbia - pýcha
Živý Bič - ira, luxuria - hnev, smilstvo
Maco Mlieč - avaritia - chamtivosť
Hájnikova Žena - invidia – závisť

Hodnota usilovnosti a cieľavedomosti v živote mladých ľudí

„Tí z našich, ktorí v konkurenčnom boji vedeli uplatniť svoje nadanie, schopnosti, skúsenosti, dostali sa na popredné vedúce miesta. Bolo to len usilovnou, húževnatou prácou. Podmienkou budúcnosti Slovenska je a musí byť, aby naša mládež bola iniciatívnejšia, aktívnejšia.“ (Milan Hodža: Rozumové slová o slovenskej školovanej mládeži. In: *Slovenský denník*, roč. 16, č. 49 z 28.2.1933)

„Kam sa zobrazí bod A pomocou osovej súmernosti, keď osou je priamka p?“ Nič. Hrobové ticho. Nočná mora učiteľov znásobená vypnutými kamerami pandémiou zakrytých žiakov. Kam sa podel ich detský entuziazmus? Neopakuje sa im každý deň, že bez práce nie sú koláče? Čo bude z nemých krúžkov na obrazovke?

Milan Hodža si už v roku 1933 uvedomoval, že hodnoty usilovnosti a cieľavedomosti sa musia stať integrálnou súčasťou života dieťaťa, aby vedelo samo za seba rozhodovať. Pri absencii týchto hodnôt je myseľ jedinca jednoducho zmazateľná, umožňujúca, aby tam spoločnosť nakreslila obrázok nepremýšľajúceho výsledku automatizácie iba plniaceho rozkazy. A kto dokáže tieto hodnoty vryť do malých detí najlepšie? Rodičia. Výchova rodičov je jednou z rozhodujúcich premenných pri uchovávaní si plamienka usilovnosti, v čase, keď je bezproblémové ho uhasiť. Rodičia by mali učiť svoje deti robiť veci s láskou. Deti by mali mať právo uvedomiť si, ktoré aktivity ich napĺňajú viac ako ostatné, nech sa v tých zlepšujú. Lebo pracovník plne ponorený do svojej práce ju spraví niekoľkokrát rýchlejšie a kvalitnejšie, ako ten, čo je vo svojom svete snov, mysliac na všetko, len nie na prácu. Je teda pieskom pre náš ohník výchova?

Hodža taktiež chápal potrebnosť aktívnej účasti človeka na svojom živote. Je nutné, aby z nás neboli úbohí pozorovatelia diania okolo nás. Treba konať. V dnešnom systéme sa z pozorovateľov stávajú ľudskí roboti, pracujúce cvičené opice, vymenené v sekunde, čo ich šéf nahrabe dostatočne veľa peňazí na nákup samoobslužných pokladní alebo iných podobných vymožeností tejto doby. Práca, obed, práca, pozeranie televízora... „Ach, kedy bude víkend?“ Oplatí sa utlmene čakať na dva voľné dni a, v konečnom dôsledku, na posledné štádium žitia – na dôchodok? Úradník, snívajúci o otvorení vlastnej pekárne, pekárom nebude bez toho, aby sa zo svojho rozsedeného kresla zdvihol a naučil sa piecť. Bude iba úradne sedieť na svojej úradnej stoličke, kým sa úradne neupracuje k úradnej smrti. Keby bol aktívnejší, možno by ho jeho existencia aj začala baviť. Nemusel by už viac iba snívať.

Celosvetový dotazník spravený spoločnosťou Gallup ukázal, že 85% opýtaných z jednej miliardy ľudí nenávidí svoju prácu. Toto astronomické číslo nie je len tak nejaká náhoda. Nesprávny výber zamestnania sa preukázal ako tretí najsilnejší faktor, prečo pracovníci neradi vychádzajú z domu za zarobením peňazí. Stačila by len štipka iniciatívy na ukončenie toho utrpenia, na povedanie šéfovi nie, na zápis do toho kurzu, na... na všetko, čo by z chlapa, v bare nadávajúceho na svoj život, spravilo šťastného muža, chodiaceho do baru, len aby stretol svojich priateľov. Nemyslíte si?

Zaujímavosťou však je, že keď sa pozrieme na deti v prvých ročníkoch základných škôl, vidíme zásadný rozdiel medzi nimi a znudenými dospelými, ktorých energia stačí akurát tak na urobenie si rannej kávy. Iniciatívou a aktivitou to tam len tak srší. Deti sa pýtajú otázky, a teda sa pokúša-

jú pochopiť. Snažia sa rozmýšľať, všetko chcú vedieť. Tak kam sa podela táto detská zvedavosť, pohon usilovnej práce? Už na strednej škole sú deti zvyknuté na rutinu: škola, obed, škola, netflix... „Ach, kedy bude piatok?“ Vidím v tom istý vzor, vy nie? Už od raného veku sú deti učené takémuto stavu mysle. Ako chceme mať národ vynachádzavých ľudí, keď ich učíme, aby boli ticho a robili to, čo sa im povie? Väčšina detí nebude nasledovať svoje sny, iba pôjde cestou „istej práce“, ktorú budú neznášať, a neskôr ich možno nahradí poriadny stroj. Takýchto roboticky mysliacich ľudí potrebuje svet čím ďalej, tým menej. Aj tak nám stále ide viac o známky, o akademické výsledky, nie o reálne schopnosti. Žiaci robia pre písomku, pre dobré hodnotenie, inak je pre nich škola len niekoľkohodinové väzenie, kde jediné, čo môžu robiť, je nudiť sa. To dokazuje aj prieskum robený Emilom Stanom. Ukázal, že až 67% študentov sa učí len preto, lebo musia, kvôli známkam. Tak ako študent pracuje len pre známky, tak i dospelý človek pracuje pre výplatu. Tak ako študent v škole sníva o zábavnom vyučovaní, tak aj dospelý človek sníva o zaujímavejšej práci. Tak ako študent sníva o víkende, tak aj dospelý človek sníva o víkende... Je teda strata cieľavedomosti zapríčinená školstvom?

Poviete si, ale veď z tohto školstva vzišlo množstvo múdrych a iniciatívnych osobností. Ani Elon Musk neabsolvoval nejakú revolučnú školu, ale aj tak stal revolucionárom dnešných technológií. Či pracovníci Tesly, SpaceX-u alebo Neuralink-u – vďaka nim sa tieto firmy snažia spraviť náš život niekoľkonásobne lepším. Aj Pavol Čekan, dokonca odchovanec nášho slovenského školstva, je teraz svetoznámym vedcom pracujúcim na skorej diagnostike rakoviny a vývoji PCR testov na covid 19. Ako je možné, že oni a jemu podobní si uchovali plamienok usilovnosti, keď mnohí iní to nedokážu? Prečo im zhasne ešte predtým, než sa z neho stane ohník? Carl Sagan raz povedal: „Často ma udivuje, o koľko viac schopností a entuziazmu pre vedu existuje medzi mládežou na základnej škole ako medzi vysokoškolákmi.“ Nie je jediný, koho toto pozorovanie udivuje. Na vysokej škole by mali študovať len tí, ktorých to zaujíma najviac, no nie? Prečo ich plamienky vyhasli, aj keď naoko robia to, čo

Pripojiť alebo nepripojiť? *Kristína Anežka Kaločová, 3.F*

milujú? Neviem.

Ale jedno viem naisto. Finálne rozhodnutie má v rukách jednotlivec. Len on si vyberie medzi bezvýznamným trápením sa v práci, ktorá z neho vysáva šťastie, a prácou, obohacujúcou jeho ducha. Ten, čo sa baví pri sadení stromčekov, bude najlepší záhradkár. Takisto aj ten, kto miluje „ten pocit, když správně dosadíš do rovnice“, ako spieva Pokáč v piesni Matfyzák na discu, bude dobrý matematik. Náš štát bude stagnovať bez ľudí, ktorí svoju prácu budú milovať.

Citát Milana Hodžu sa nám aj v tomto prípade preukazuje ako pravdivý. To naše malé Slovensko by si malo uvedomiť, aké dôležité je začleniť pocit zodpovednosti za svoju budúcnosť do životov mladých ľudí. Nech všetky naše plamienky nezhasnú, nech sa náš národ neponorí do tmy stagnácie.

Veronika Paulovičová, 4.F

(Súťažná práca získala v celonárodnej esejistickej súťaži Hodžova esej 2021 Cenu primátorky mesta Sučany)